

ผลของระดับอุณหภูมิ และระยะเวลาการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว
ต่อรูปแบบการเปลี่ยนแปลงก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน ในขณะเก็บรักษา
ผลไม้ทับทิมอินทรีย์แบบบรรยากาศสมดุล

EFFECT OF TEMPERATURE LEVEL AND PRECOOLING TIME ON
CHANGING PATTERN OF CO₂ AND O₂ DURING EQUILIBRIUM
MODIFIED ATMOSPHERE STORAGE OF JAVA APPLE
(*Syzygium aqueum*) cv. THAPTHIM-JAN

ไตรวรา ศรีเปารยะ
TRIVARA SREPAORAYA

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพืชสวน
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2550

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ผลของระดับอุณหภูมิ และระยะเวลาการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว
ต่อรูปแบบการเปลี่ยนแปลงก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน ในขณะที่รักษา
ชมพู่ทับทิมจันทร์แบบบรรยากาศสมดุล

EFFECT OF TEMPERATURE LEVEL AND PRECOOLING TIME ON
CHANGING PATTERN OF CO₂ AND O₂ DURING EQUILIBRIUM
MODIFIED ATMOSPHERE STORAGE OF JAVA APPLE

(*Syzygium aqueum*) cv. THAPTHIM-JAN

ไตรวรา ศรีเปารยะ

TRIVARA SREPAORAYA

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพืชสวน

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2550

**EFFECT OF TEMPERATURE LEVEL AND PRECOOLING TIME ON
CHANGING PATTERN OF CO₂ AND O₂ DURING EQUILIBRIUM
MODIFIED ATMOSPHERE STORAGE OF JAVA APPLE
(*Syzygium aqueum*) cv. THAPTHIM-JAN**

TRIVARA SREPAORAYA

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN HORTICULTURE
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2007

COPYRIGHT 2007

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลของระดับอุณหภูมิ และระยะเวลาการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว ต่อรูปแบบการเปลี่ยนแปลง ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และ ออกซิเจน ในขณะเก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์แบบบรรยากาศสมดุล
นักศึกษา	นายไตรวรา ศรีเปารยะ
รหัสประจำตัว	47062311
ปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	พืชสวน
พ.ศ.	2550
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รศ. ดร. สมชาย กล้าหาญ

บทคัดย่อ

การศึกษาผลของระดับอุณหภูมิ และระยะเวลาการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วต่อรูปแบบการเปลี่ยนแปลงก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน ในขณะเก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์แบบบรรยากาศสมดุล แบ่งออกเป็น 2 การทดลอง คือ

การทดลองที่ 1 ศึกษาผลของภาชนะบรรจุต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน ในขณะเก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์ วางแผนการทดลองแบบ completely randomized design (CRD) ประกอบด้วย 4 วิธีการ คือ ถุงพลาสติก polyethylene (PE) ถุงพลาสติก polypropylene (PP) ถุงพลาสติก laminate (vacuum) และ พลาสติก polyvinyl chloride (PVC) ผลปรากฏว่า ชนิดของภาชนะบรรจุ มีผลต่อการสูญเสียน้ำหนักสด สีแดงของผิวผล ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุ และคุณภาพทางประสาทสัมผัส แต่ไม่มีผลต่อความแน่นเนื้อ ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ และปริมาณกรด ชมพู่ในถุงพลาสติก polyethylene (PE) และ พลาสติก polyvinyl chloride (PVC) มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสที่ดีที่สุด และสามารถยืดอายุการเก็บรักษาได้นานที่สุด 9 วัน และมีความแตกต่างทางสถิติกับถุงพลาสติก polypropylene (PP) และถุงพลาสติก laminate (vacuum)

การทดลองที่ 2 ศึกษาผลของระดับอุณหภูมิ และระยะเวลาการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วต่อรูปแบบการเปลี่ยนแปลงก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน ในขณะเก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์ วางแผนการทดลองแบบ 4x4 factorial in completely randomized design ประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ ระดับอุณหภูมิในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว 4 ระดับ คือ 10, 5, 0 และ -20 องศาเซลเซียส และระยะเวลาในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว 4 ระดับ คือ 10, 20, 30 และ 40 นาที ผลปรากฏว่า ระดับอุณหภูมิ และระยะเวลาการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิภายใน

ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุ คุณภาพทางประสาทสัมผัส และอายุการเก็บรักษา แต่ไม่มีผลต่อ การสูญเสียน้ำหนักสด สีผิว ความแน่นเนื้อ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ และปริมาณกรด ระยะเวลาที่ใช้ในการลดอุณหภูมินานมากขึ้น ทำให้อายุการเก็บรักษาเพิ่มขึ้น ชมพูทับทิมจันทน์ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20, 30 และ 40 นาที มีอายุการเก็บรักษานานที่สุด 18 วัน ส่วนชมพูทับทิมจันทน์ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10, 20, 30 และ 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 และ 20 นาที และชมพูทับทิมจันทน์ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีอายุการเก็บรักษาสั้นที่สุด 12 วัน และมีความแตกต่างกันทางสถิติ

Thesis Title	Effect of Temperature Level and Precooling Time on Changing Pattern of CO ₂ and O ₂ During Equilibrium Modified Atmosphere Storage of Java Apple (<i>Syzygium aqueum</i>) cv. Thapthim-Jan
Student	Mr. Trivara Srepaoraya
Student ID	47062311
Degree	Master of Science
Program	Horticulture
Year	2007
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Dr. Somchai Glahan

ABSTRACT

Study on effect of temperature level and precooling time on changing pattern of CO₂ and O₂ during equilibrium modified atmosphere storage of java apple (*Syzygium aqueum*) cv. Thapthim-Jan. This study was divided into 2 experiments and the results showed as following.

First experiment study on effect of packaging material on changing pattern of CO₂ and O₂ during storage of java apple. The statistical model was completely randomized design composes of 4 treatments as 4 packaging material as followed polyethylene (PE), polypropylene (PP), laminate (vacuum) and polyvinyl chloride (PVC). The results showed that packaging material pronounce effected on fresh weight loss, red skin color, CO₂ and O₂ changing, sensory evaluation score and aroma but non impact on firmness, total soluble solid (TSS) and tritrateable acidity (TA). Java apple stored in polyethylene (PE) and polyvinyl chloride (PVC) had the highest sensory evaluation score. The longest storage life of 9 days received from java apple those stored in polyethylene (PE) and polyvinyl chloride (PVC) and showed significantly difference among polypropylene (PP) and laminate (vacuum).

Second experiment study on effect of temperature level and precooling time on changing pattern of CO₂ and O₂ during equilibrium modified atmosphere storage of java apple. The statistical model was 4x4 factorial in completely randomized design comprised of 2 factors; 4 levels of precooling temperature 10, 5, 0 and -20⁰C and 4 level of precooling time 10, 20, 30 and 40 minutes. The results showed that temperature level and precooling time effected on inside temperature, CO₂ and O₂ changing, sensory evaluation score and storage life

but non impact on fresh weight loss, skin color, firmness, total soluble solid (TSS) and tritatable acidity (TA) however increased in precooling time resulting in increasing of storage life. Java apple precooled at -20°C for 20, 30 and 40 minutes gave the longest storage life of 18 days while those precooled at 5 and 10°C for 10, 20, 30 and 40 minutes, 0°C for 10 and 20 minutes and -20°C for 10 minutes gave the shortest storage life of 12 days and showed significantly difference.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณท่าน รศ. ดร.สมชาย กล้า
หาญ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ตลอดจนคณาจารย์ กรรมการทุกท่าน ซึ่งได้กรุณาให้คำปรึกษา
แนะนำแก้ไขปัญหาต่างๆ และตรวจทานแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณภาควิชาพืชสวน คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ
ลาดกระบังที่ให้ความอนุเคราะห์ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์วิทยาศาสตร์ในการดำเนินงานวิจัย และให้
คำแนะนำในการใช้เครื่องมือต่างๆ ตลอดจนทุกคนที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์
ครั้งนี้เสมอมา

ขอขอบคุณผู้บริหารบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้สนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัวทุกคน ที่ให้กำลังใจและ
สนับสนุนในการศึกษาด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแต่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

ไทรรวรา ศรีเปารยะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	XI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	1
1.3 สมมุติฐานของการศึกษา.....	2
1.4 ทฤษฎีหรือแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	2
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	2
1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
บทที่ 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	3
2.1 ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของชมพู.....	3
2.2 ภาวะบรรจุก.....	3
2.3 การลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว.....	5
2.4 การเก็บรักษาในสภาพบรรยากาศสมดุล.....	6
2.5 รายงานการเก็บรักษาที่เกี่ยวข้อง.....	6
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	9
3.1 อุปกรณ์และสารเคมี.....	9
3.2 วิธีดำเนินงาน.....	9
3.3 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	13
3.4 สถานที่ดำเนินงาน.....	13
3.5 ระยะเวลาที่ทำการทดลอง.....	14

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการทดลอง.....	15
4.1 การทดลองที่ 1.....	15
4.2 การทดลองที่ 2.....	33
บทที่ 5 วิจัยณ์ผลการทดลอง.....	109
5.1 การทดลองที่ 1.....	109
5.2 การทดลองที่ 2.....	109
บทที่ 6 สรุปผลการทดลอง.....	111
บรรณานุกรม.....	113
ประวัติผู้เขียน.....	115

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	แสดงเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน.....	16
4.2	แสดงความสว่าง (L*) ของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน.....	18
4.3	แสดงสีแดง (a*) ของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน.....	18
4.4	แสดงความแน่นเนื้อของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน.....	21
4.5	แสดงปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน.....	23
4.6	แสดงปริมาณกรดของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน.....	24
4.7	แสดงคุณภาพทางประสาทสัมผัสของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ในภาชนะบรรจุต่างๆ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน.....	31
4.8	แสดงอายุการเก็บรักษาของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน.	32
4.9	แสดงอุณหภูมิภายในของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน.....	34
4.10	แสดงการสูญเสียน้ำหนักสดของชมพู่ทับทิมจันทร์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน.....	46
4.11	แสดงการสูญเสียน้ำหนักสดของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	47
4.12	แสดงการสูญเสียน้ำหนักสดของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	47
4.13	แสดงค่าความสว่าง (L*) ของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน.....	57
4.14	แสดงค่าความสว่าง (L*) ของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.15 แสดงค่าความสว่าง (L*) ของผิวผลชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	58
4.16 แสดงค่าสีแดง (a*) ของผิวผลชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	60
4.17 แสดงค่าสีเขียว (b*) ของผิวผลชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	60
4.18 แสดงค่าสีแดง (a*) ของผิวผลชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	61
4.19 แสดงความแน่นเนื้อของผลชมพูทับทิมจันทน์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน.....	72
4.20 แสดงความแน่นเนื้อของผิวผลชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	72
4.21 แสดงความแน่นเนื้อของผิวผลชมพูทับทิมจันทน์ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	73
4.22 แสดงปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของชมพูทับทิมจันทน์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน.....	79
4.23 แสดงปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	79
4.24 แสดงปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	80
4.25 แสดงปริมาณกรดของชมพูทับทิมจันทน์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน.....	86
4.26 แสดงปริมาณกรดของชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	86
4.27 แสดงปริมาณกรดของชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	87
4.28 แสดงคุณภาพทางประสาทสัมผัสของชมพูทับทิมจันทน์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 15, 18 และ 21 วัน.....	101

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.29	แสดงคุณภาพทางประสาทสัมผัสของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 15 วัน.....	102
4.30	แสดงคุณภาพทางประสาทสัมผัสของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 15 วัน.....	102
4.31	แสดงอายุการเก็บรักษาของชมพู่ทับทิมจันทร์.....	105
4.32	แสดงอายุการเก็บรักษาของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน.....	106
4.33	แสดงอายุการเก็บรักษาของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน.....	106

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
4.1 แสดงเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน.....	16
4.2 แสดงความสว่าง (L*) ของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน.....	19
4.3 แสดงสีแดง (a*) ของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน.....	19
4.4 แสดงสีผิวของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน.....	20
4.5 แสดงความแน่นเนื้อของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน.....	22
4.6 แสดงปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน.....	23
4.7 แสดงปริมาณกรดของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน.....	25
4.8 แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุต่างๆ ของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ 72 ชั่วโมง หลังการเก็บรักษา.....	28
4.9 แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุต่างๆ ของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน.....	29
4.10 แสดงคุณภาพทางประสาทสัมผัสของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน.....	31
4.11 แสดงอายุการเก็บรักษาของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน	32
4.12 แสดงอุณหภูมิภายในของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน.....	34
4.13 แสดงลักษณะเนื้อเยื่อ (กำลังขยาย 10X) ของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ก่อนการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว.....	36
4.14 แสดงลักษณะเนื้อเยื่อ (กำลังขยาย 10X) ของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว ภายหลังจากเก็บรักษา 3 วัน.....	37

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.15 แสดงลักษณะเนื้อเยื่อ (กำลังขยาย 10X) ของผลชมพู่ทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 6 วัน.....	38
4.16 แสดงลักษณะเนื้อเยื่อ (กำลังขยาย 10X) ของผลชมพู่ทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 9 วัน.....	39
4.17 แสดงลักษณะเนื้อเยื่อ (กำลังขยาย 10X) ของผลชมพู่ทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 12 วัน.....	40
4.18 แสดงลักษณะเนื้อเยื่อ (กำลังขยาย 10X) ของผลชมพู่ทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 15 วัน.....	41
4.19 แสดงการสูญเสียน้ำหนักสดของชมพู่ทับทิมจันทน์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน.....	48
4.20 แสดงการสูญเสียน้ำหนักสดของชมพู่ทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	48
4.21 แสดงการสูญเสียน้ำหนักสดของชมพู่ทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	49
4.22 แสดงค่าความสว่าง (L*) ของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทน์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน.....	58
4.23 แสดงค่าความสว่าง (L*) ของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, และ 15 วัน.....	59
4.24 แสดงค่าความสว่าง (L*) ของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, และ 15 วัน.....	59
4.25 แสดงค่าสีแดง (a*) ของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทน์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 15, 18 และ 21 วัน.....	61
4.26 แสดงค่าสีแดง (a*) ของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	62
4.27 แสดงค่าสีแดง (a*) ของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, และ 15 วัน.....	62
4.28 แสดงลักษณะสีผิวของผลชมพู่ทับทิมจันทน์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3 วัน.....	63

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.29 แสดงลักษณะสีผิวของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ภายหลังจากเก็บรักษา 6 วัน.....	64
4.30 แสดงลักษณะสีผิวของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ภายหลังจากเก็บรักษา 9 วัน.....	65
4.31 แสดงลักษณะสีผิวของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ภายหลังจากเก็บรักษา 12 วัน.....	66
4.32 แสดงลักษณะสีผิวของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ภายหลังจากเก็บรักษา 15 วัน.....	67
4.33 แสดงความแน่นเนื้อของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน.....	73
4.34 แสดงความแน่นเนื้อของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	74
4.35 แสดงความแน่นเนื้อของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทร์ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	74
4.36 แสดงปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของชมพู่ทับทิมจันทร์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน.....	80
4.37 แสดงปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	81
4.38 แสดงปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	81
4.39 แสดงปริมาณกรดของชมพู่ทับทิมจันทร์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน.....	87
4.40 แสดงปริมาณกรดของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	88
4.41 แสดงปริมาณกรดของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	88
4.42 แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุ ของชมพู่ทับทิมจันทร์ 72 ชั่วโมงหลังการเก็บรักษา.....	95
4.43 แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุ ของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 15, 18 และ 21 วัน.....	96

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.44 แสดงคุณภาพทางประสาทสัมผัสของชมพู่ทับทิมจันทร์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน.....	103
4.45 แสดงคุณภาพทางประสาทสัมผัสของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	103
4.46 แสดงคุณภาพทางประสาทสัมผัสของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน.....	104
4.47 แสดงอายุการเก็บรักษาของชมพู่ทับทิมจันทร์.....	107
4.48 แสดงอายุการเก็บรักษาของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน.....	107
4.49 แสดงอายุการเก็บรักษาของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน.....	108

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ชมพู (*Syzygium aqueum*) เป็นผลไม้เมืองร้อน อยู่ในวงศ์ Myrtaceae ได้รับความนิยมนจากผู้บริโภคทั่วไปทั้งภายในและต่างประเทศ ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีสภาพภูมิอากาศเหมาะสมสามารถปลูกได้ทั่วไปทุกภูมิภาคของประเทศไทย (Morton, 1987 ; วิจิตร วังน. 2537) ซึ่งทำรายได้ให้กับเกษตรกรปีหนึ่งเป็นจำนวนมาก ชมพูเป็นพืชที่ปลูกได้ง่าย ให้ผลผลิตเร็ว และทนทานต่อสภาพแวดล้อมได้ดี จึงช่วยให้เกษตรกรผู้ปลูกชมพูมีโอกาสประสบผลสำเร็จได้มาก พันธุ์ชมพูที่นิยมนำมาปลูกกันในประเทศไทยนั้นมีอยู่หลายพันธุ์ ทั้งที่เป็นพันธุ์พื้นบ้านและพันธุ์ทางการค้า ซึ่งมีการนำเข้ามาจากต่างประเทศ สำหรับชมพูพันธุ์ทางการค้าที่น่าสนใจมีหลายพันธุ์ เช่น ทูลเกล้าเพชรน้ำผึ้ง ทับทิมจันทร์ เพชรชมพู เพชรสายรุ้ง เพชรจินดา เพชรสามพราน เพชรบ้านแพ้ว มานาลากีหรือแดงอินโด และ ชมพูม่าเหมี่ยว เป็นต้น (อภิชาติ ศรีสะอาด. 2546)

ปัญหาที่พบ คือการปฏิบัติภายหลังการเก็บเกี่ยวของชมพูยังไม่เหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลผลิตและชมพูเป็นผลไม้ที่มีอายุการเก็บรักษาสั้น เนื่องจากผิวเปลือกบอบบางเกิดบาดแผลง่าย เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านชีวเคมี และสรีรวิทยาอย่างรวดเร็ว ซึ่งหลังจากเก็บเกี่ยวหากเก็บที่อุณหภูมิห้อง จะมีอายุการเก็บรักษาเพียง 3-4 วัน (คณัย บุญเกียรติ. 2531) เนื่องจากชมพูมีการปลดปล่อยความร้อนจากผล อีกทั้งในระหว่างการเก็บเกี่ยว พืชจะสะสมความร้อนที่ได้รับในแปลงปลูก เรียกว่าความร้อนแฝง (field heat) ซึ่งจะทำให้พืชมีอัตราการคายน้ำและการหายใจสูงขึ้น ทำให้เหี่ยวและเน่าเร็ว จึงจำเป็นต้องทำการลดอุณหภูมิหรือกำจัดความร้อนจากผลชมพูอย่างรวดเร็ว ก่อนการเก็บรักษาและขนส่ง เพื่อชะลออัตราการคายน้ำและอัตราการหายใจ ช่วยยืดอายุการเก็บรักษาของผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยว (จริงแท้ ศิริพานิช. 2546)

ดังนั้นหากมีการลดความร้อนหลังการเก็บเกี่ยวอย่างรวดเร็ว ร่วมกับการเก็บรักษาชมพูในสภาพบรรยากาศสมดุล ก็น่าจะสามารถยืดอายุการเก็บรักษาชมพูไว้ได้นานขึ้น

1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.2.1 เพื่อศึกษาผลของภาชนะบรรจุต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในขณะเก็บรักษาชมพูทับทิมจันทร์
- 1.2.2 เพื่อศึกษาผลของภาชนะบรรจุ ต่อคุณภาพของชมพูทับทิมจันทร์หลังการเก็บรักษา
- 1.2.3 เพื่อศึกษาผลของการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว ต่อการเปลี่ยนแปลงก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน ในขณะเก็บรักษาแบบบรรยากาศสมดุล

1.2.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของระดับอุณหภูมิ และระยะเวลาในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว ต่อคุณภาพของชมพู่ทับทิมจันทร์หลังการเก็บรักษา

1.2.5 เพื่อค้นหาวิธีการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวชมพู่ทับทิมจันทร์ผลสดที่เหมาะสม

1.3 สมมุติฐานของการศึกษา

1.3.1 ภาชนะบรรจุที่มีอัตราการซึมผ่านของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนสูง จะช่วยในการยืดอายุการเก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์

1.3.2 ระดับอุณหภูมิที่ต่ำลง และระยะเวลาการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่นานขึ้น แต่ไม่ถึงระดับที่เกิดความเสียหายจากอุณหภูมิต่ำ จะมีผลทำให้ชมพู่ทับทิมจันทร์มีอัตราการหายใจต่ำลง

1.4 ทฤษฎีหรือแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การเกิดบรรยากาศสมดุล ระหว่างก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน ภายในภาชนะบรรจุที่เหมาะสมต่อการยืดอายุการเก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์ มี 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องคือ อัตราการซึมผ่านก๊าซของภาชนะบรรจุ และ อัตราการหายใจ (respiration rate) ของผลผลิต

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาภาชนะบรรจุและการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วต่อรูปแบบการเปลี่ยนแปลงก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน เพื่อให้เกิดสภาพบรรยากาศสมดุลที่เหมาะสมต่อการยืดอายุการเก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์

1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบผลของภาชนะบรรจุ ต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในขณะที่เก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์

1.6.2 ทำให้ทราบผลของภาชนะบรรจุต่อคุณภาพของชมพู่ทับทิมจันทร์หลังการเก็บรักษา

1.6.3 ทำให้ทราบผลของอุณหภูมิและระยะเวลาในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว ต่อการเปลี่ยนแปลงก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และออกซิเจน ภายหลังจากการเก็บรักษา

1.6.4 ทำให้ทราบการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบภายในของชมพู่ทับทิมจันทร์ ในระหว่างการเก็บรักษาแบบบรรยากาศสมดุล

1.6.5 ทำให้ทราบแนวทางในการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวชมพู่ทับทิมจันทร์ที่เหมาะสม

บทที่ 2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของชมพู่

ชมพู่ (java apple) มีชื่อวิทยาศาสตร์คือ *Syzygium aqueum* Merr.&Perry. อยู่ในวงศ์ Myrtaceae ชมพู่เป็นพืชในเขตร้อนของทวีปเอเชีย มีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศอินเดีย ซึ่งถือเป็นศูนย์กลางของการปลูกชมพู่ และมีการปลูกแพร่หลายในประเทศเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และประเทศไทย (Morton. 1987 ; วิจิตร วังใน และ ยิงยง ไพสุข ศานติวัฒนา. 2537) ชมพู่เป็นพืชใบเลี้ยงคู่มีลักษณะเป็นไม้ยืนต้นหรือไม้พุ่มไม้พัดใบทรงสูง มียอดเป็นพุ่มแหลม สูงประมาณ 3-10 เมตร ลำต้นมีเปลือกเรียบหรือขรุขระสีน้ำตาล หรือเทา มักแตกกิ่งก้านสาขาบริเวณใกล้กับโคนต้น ลักษณะใบของชมพู่เป็นใบเดี่ยวเรียงตัวแบบตรงกันข้าม ใบหนา ผิวด้านหลังใบเป็นมันสีเขียวเข้มและมักเจอด้วยสีแดงหรือม่วง ลักษณะของดอกจะออกเป็นช่อตามซอกใบ สีดอกแตกต่างกันไปตามพันธุ์อาจจะเป็นสีขาว เหลือง ชมพูหรือแดง ชั่นกลีบเลี้ยงมีจำนวน 4-5 กลีบ และอยู่ติดกันเป็นรูปถ้วย เมื่อดอกบานชั่นกลีบดอกจะหลุดร่วงเป็นแผงคล้ายหมวก เกสรตัวผู้มีจำนวนมากและอับเกสรสีทองอยู่ที่ปลายดอก การออกดอกในประเทศไทย มีการออกดอกมาก 2 ครั้งคือ ครั้งแรกเริ่มประมาณเดือนตุลาคมถึงเดือนพฤศจิกายน ครั้งที่สองเริ่มประมาณเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมีนาคม ผลของชมพู่มีลักษณะคล้ายระฆัง ที่ปลายผลมีขั้วของกลีบเลี้ยงรูปถ้วยติดอยู่ เนื้อ สี รูปร่าง ขนาด และรสชาติแตกต่างกันตามพันธุ์ เมล็ดของชมพู่มีตั้งแต่ 1-5 เมล็ด หรืออาจไม่มีเมล็ด ขึ้นอยู่กับพันธุ์ของชมพู่ (เปรมปรี ฌ สงขลา. 2542)

2.2 ภาชนะบรรจุ

ภาชนะบรรจุ หมายถึง วัสดุหรือสิ่งที่ใช้ในการรองรับสินค้าเพื่อการจัดการกับสินค้านั้น หรือเพื่อการขนส่งหรือการวางขาย ซึ่งภาชนะส่วนใหญ่ในที่นี้จะใช้เป็นถุงพลาสติก ซึ่งที่นิยมใช้บรรจุผลิตผลสดทางการเกษตร มีดังนี้ (ปุ่น คงเจริญเกียรติ และ สมพร คงเจริญเกียรติ. 2541)

2.2.1 โพลีเอทิลีน (polyethylene – PE)

โพลีเอทิลีนนับเป็นพลาสติกที่มีการใช้มากที่สุดและราคาถูก เนื่องจากโพลีเอทิลีนมีจุดหลอมเหลวต่ำเมื่อเทียบกับพลาสติกอื่นๆ ทำให้มีต้นทุนในการผลิตต่ำ โพลีเอทิลีนผลิตจากกระบวนการโพลิเมอไรเซชันของก๊าซเอทิลีน ภายใต้ความดันและอุณหภูมิสูง โดยอยู่ในสภาวะปราศจากตัวเร่งปฏิกิริยาโลหะ การจับตัวของโมเลกุลในลักษณะโซ่สั้นและยาว จะส่งผลให้ โพลีเอทิลีนที่ได้ออกมามีความหนาแน่นแตกต่างกัน โพลีเอทิลีนแบ่งเป็น 3 ประเภทตามค่าความหนาแน่น คือ

1. โพลีเอทิลีนความหนาแน่นต่ำ (low density polyethylene หรือ LDPE) ความหนาแน่น 0.910 – 0.925 กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร
2. โพลีเอทิลีนความหนาแน่นปานกลาง (medium density polyethylene หรือ MDPE) ความหนาแน่น 0.926 – 0.940 กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร
3. โพลีเอทิลีนความหนาแน่นสูง (high density polyethylene หรือ HDPE) ความหนาแน่น 0.941 – 0.965 กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร

โพลีเอทิลีนมักจะรู้จักกันในนามของถุงเย็น ด้วยคุณสมบัติเด่นของโพลีเอทิลีน มีการยืดตัวได้ดี ทนต่อการซึมทะลุและการฉีกขาด พร้อมทั้งสามารถใช้ความร้อนเชื่อมติดปิดผนึกได้ดี โครงสร้างของ โพลีเอทิลีนจะสามารถป้องกันความชื้นได้ดีพอสมควรแต่จุดอ่อนของ โพลีเอทิลีนคือ สามารถปล่อยให้ไขมันซึมผ่านได้ง่าย แต่ทนต่อกรดและด่างต่างๆไป นอกจากนี้ โพลีเอทิลีน ยังปล่อยให้อากาศซึมผ่านได้ง่าย ด้วยเหตุนี้อาหารที่ไวต่ออากาศ เช่น ของขบเคี้ยวและของทอด เมื่อใส่ในถุงเย็น คุณภาพอาหารจะแปรเปลี่ยนไปเพียงเวลาไม่กี่วัน โพลีเอทิลีนยังมีคุณสมบัติดูดฝุ่นในอากาศมาเกาะติดตามผิว ทำให้บรรจุภัณฑ์ที่ทำจาก โพลีเอทิลีนนี้เมื่อทิ้งไว้นานๆ จะเปรอะด้วยฝุ่น (ปุ่น คงเจริญเกียรติ และ สมพร คงเจริญเกียรติ. 2541)

2.2.2 โพลีโพรพิลีน (polypropylene – PP)

โพลีโพรพิลีนมักจะรู้จักกันในนามของถุงร้อน ด้วยคุณสมบัติเด่นของโพลีโพรพิลีน ซึ่งมีความใสและป้องกันความชื้นได้ดี มากกว่าครึ่งหนึ่งของโพลีโพรพิลีนที่นิยมใช้กันจะเป็นรูปของฟิล์ม อย่างไรก็ตาม การป้องกันอากาศซึมผ่านของโพลีโพรพิลีน ยังไม่ดีเท่าพลาสติกบางชนิด เนื่องจากอุณหภูมิในการหลอมละลายมีช่วงอุณหภูมิสั้นทำให้โพลีโพรพิลีน เชื่อมติดได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฟิล์มประเภท OPP ที่มีการจัดเรียงโมเลกุลในทิศทางเดียวกันจะไม่สามารถเชื่อมติดได้เลย คุณสมบัติเด่นอีกประการหนึ่งของโพลีโพรพิลีนคือ มีจุดหลอมเหลวสูง ทำให้สามารถใช้เป็นบรรจุภัณฑ์อาหารสำหรับบรรจุอาหารในขณะร้อน (ปุ่น คงเจริญเกียรติ และ สมพร คงเจริญเกียรติ. 2541)

2.2.3 ลามิเนท (laminated หรือ vacuum)

ลามิเนทเป็นแผ่นประกบของวัสดุที่ใช้ทำภาชนะบรรจุตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไป วัสดุเหล่านี้ได้แก่ กระดาษ พลาสติก และแผ่นอลูมิเนียมบาง (aluminum foil) การประกบของแผ่นวัสดุเพื่อนำมาทำภาชนะบรรจุซึ่งเรียกว่าถุงลามิเนท เพื่อให้มีคุณสมบัติครบถ้วนยิ่งขึ้นตามต้องการ เช่น ถุงลามิเนทที่ใช้ดื่มได้ทำจากแผ่นประกบของแผ่นโพลีเอสเตอร์และแผ่นโพลีเอทิลีน ถุงลามิเนทที่ใช้บรรจุอาหารแบบสุญญากาศ ทำจากแผ่นประกบของแผ่นไนลอนและแผ่นโพลีเอทิลีน จากแผ่นประกบของไมลาร์ แผ่นอลูมิเนียมบางๆ และแผ่นโพลีเอทิลีน ถุงลามิเนทชนิดกันแสงสว่าง ความชื้นและแก๊ส ใช้บรรจุอาหารสำเร็จรูปพวกอาหารผงแห้งทำจากแผ่นโพลีเอทิลีน ประกบกับแผ่นอลูมิเนียมบางและแผ่นโพลีเอทิลีน (ปุ่น คงเจริญเกียรติ และ สมพร คงเจริญเกียรติ. 2541)

2.2.4 โพลีไวนิลคลอไรด์ (polyvinylchloride – PVC)

โพลีไวนิลคลอไรด์เป็นพลาสติกที่สามารถแปรเปลี่ยนคุณสมบัติได้ โดยการเติมสารเคมีปรุงแต่งต่างๆ เช่น plasticizer, modifier และ fillers ทำให้โพลีไวนิลคลอไรด์ นิยมใช้ในอุตสาหกรรมอื่นๆ มากกว่าอุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์ โดยโพลีไวนิลคลอไรด์ มักใช้ในรูปแบบของขวด พลาสติก และแผ่น แม้ว่าครั้งหนึ่งเคยมีข่าวจะให้เลิกใช้โพลีไวนิลคลอไรด์ในบรรจุภัณฑ์อาหาร เนื่องจากมีสารตกค้างไวนิลคลอไรด์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดมะเร็งในตับได้ แต่วิวัฒนาการทางด้านการผลิตในปัจจุบัน ทำให้โพลีไวนิลคลอไรด์นี้ ปลอดภัยและสามารถใช้เป็นบรรจุภัณฑ์อาหาร ในแง่ของการผลิตฟิล์มโพลีไวนิลคลอไรด์ จะผลิตรายกว่าฟิล์มโพลีเอทิลีน หรือ โพลีโพรพิลีน จุดเด่นของฟิล์มโพลีไวนิลคลอไรด์ คือ ทนต่อน้ำมันและกันกลิ่นได้ดี ใส แข็งแรงทนทานต่อการเสียดสี ในขณะที่ความต้านทานต่อการซึมผ่านของความชื้นอยู่ในขั้นปานกลาง อุณหภูมิใช้งานของ PVC ไม่เกิน 90 องศาเซลเซียส และถ้าอุณหภูมิการใช้งานเกินกว่า 137 องศาเซลเซียส จะเริ่มเปลี่ยนคุณภาพ (ปุ่น คงเจริญเกียรติ และ สมพร คงเจริญเกียรติ. 2541)

2.3 การลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว

วิธีการลดความร้อนของผลิตผลทางการเกษตรมีหลายวิธี แต่วิธีการที่นิยมใช้ ได้แก่ (คณัญ บุษยเกียรติ และนิธิยา รัตนาปนนท์. 2548)

2.3.1 การลดความร้อนโดยใช้อากาศเป็นตัวกลาง (air cooling)

การใช้ห้องเย็น (room cooling) คือ การใช้ห้องเย็นเป็นห้องสำหรับลดอุณหภูมิของผักและผลไม้โดยตรง โดยการนำผักและผลไม้เข้าไปไว้ในห้องเย็น วิธีนี้ความเร็วในการลดอุณหภูมิก่อนข้างต่ำ เพราะอากาศเย็นไหลหมุนเวียนรอบๆ ภาชนะบรรจุเท่านั้น

การใช้ลมเย็น (forced-air cooling) เป็นการลดอุณหภูมิโดยการเป่าอากาศเย็นอุณหภูมิประมาณ 0–3 °C และทำการหมุนเวียนอากาศด้วยความเร็วสูง การทำให้อากาศเย็นไหลผ่านและแทรกตัวเข้าไประหว่างภาชนะบรรจุด้วยความเร็วสูง จะทำให้อากาศพาความร้อนออกจากผักและผลไม้ได้อย่างรวดเร็ว วิธีนี้นิยมใช้กับส้ม สตอเบอร์รี่ แดง มะเขือเทศ องุ่น ท้อ แอปเปิล และกล้วย (คณัญ บุษยเกียรติ และนิธิยา รัตนาปนนท์. 2548)

2.3.2 การลดความร้อนโดยใช้น้ำเย็น (hydrocooling) เป็นวิธีการที่รวดเร็ว ใช้ได้ดีกับผักและผลไม้หลายชนิด โดยใช้น้ำเย็นเป็นตัวกลาง สามารถทำได้หลายวิธี เช่น ปล่อยให้ น้ำเย็นไหลผ่าน การสเปรย์น้ำเย็น การจุ่มผักและผลไม้ลงในน้ำเย็น หรือถึงน้ำแช่น้ำแข็ง น้ำที่ใช้ต้องเย็นที่สุดเท่าที่จะเย็นได้โดยไม่ทำให้เกิดผลเสียกับผลิตผล และอาจเติมคลอรีนหรือสารระงับการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ลงไปด้วย การใช้น้ำเย็นเป็นวิธีการที่นิยมใช้เนื่องจากใช้เวลาสั้น ลดการสูญเสีย น้ำหนัก และยังช่วยทำความสะอาดเบื้องต้นด้วย นิยมใช้กับหน่อไม้ฝรั่ง ข้าวโพดหวาน เซอร์รี่ สาลี่ และแอปเปิล (คณัญ บุษยเกียรติ และนิธิยา รัตนาปนนท์. 2548)

2.3.3 การใช้น้ำแข็ง (contact icing) นิยมใช้กับผักใบ ใช้น้ำแข็งปนคลุมด้านบนหรือปูเป็นชั้นๆระหว่างผลิตผลเพื่อลดความร้อน เมื่อน้ำแข็งละลาย น้ำเย็นจะไหลผ่านผักและผลไม้

2.3.4 การใช้สุญญากาศหรือการลดความดัน (vacuum cooling) เป็นวิธีการลดอุณหภูมิที่รวดเร็วที่สุด นิยมใช้กับผักใบต่างๆ ทำได้โดยการใส่ผักหรือผลไม้ในภาชนะที่ปิดมิดชิด แล้วดูดอากาศออกโดยใช้ปั๊มสุญญากาศจนมีความดันประมาณ 4.5 มิลลิเมตรปรอท ซึ่งจะให้น้ำระเหยเป็นไอน้ำออกจากผักและผลไม้ ทำให้อุณหภูมิลดลง วิธีการนี้จะมีการสูญเสียน้ำหนักสดของผักและผลไม้ไปมาก ดังนั้นจึงอาจสเปรย์ผักและผลไม้ด้วยน้ำสะอาดก่อน นิยมใช้กับผักกาดหอม ห่อหน่อไม้ฝรั่ง เซอร์รี่ ข้าวโพดหวาน ถั่วฝักสด เห็ด (คณัช บุญเกียรติ และนิธิยา รัตนาปนนท์. 2548)

2.4 การเก็บรักษาในสภาพบรรยากาศสมดุล

การเก็บรักษาในสภาพบรรยากาศสมดุล (equilibrium modified atmosphere storage หรือ EMA) คือ การเก็บรักษาผลิตผลในสภาพบรรยากาศที่มีอัตราส่วนระหว่างออกซิเจนและคาร์บอนไดออกไซด์ในระดับความเข้มข้นที่เหมาะสม ทำให้ชะลออัตราการหายใจและการสังเคราะห์เอทิลีน ตลอดจนยับยั้งการเปลี่ยนแปลงทางชีวเคมีในขบวนการสุกและเสื่อมคุณภาพ นอกจากนี้ยังสามารถลดความรุนแรงของการเกิดอาการสะท้อนหนาว (chilling injury) ตลอดจนความผิดปกติทางสรีรวิทยา และการเน่าเสียของผลผลิตบางชนิด ในบรรยากาศที่ไม่มีคาร์บอนไดออกไซด์ผลิตผลจะสูญเสียคาร์โบไฮเดรตเร็วกว่าในบรรยากาศที่มีคาร์บอนไดออกไซด์ 10 เปอร์เซ็นต์ (Lee. 1996) ซึ่งการเก็บรักษาในสภาพบรรยากาศสมดุลนี้ จะเป็นวิธีการควบคุมการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของบรรยากาศที่จุดเริ่มต้นเท่านั้น หลังจากนั้นส่วนประกอบของบรรยากาศจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้ เนื่องจากการหายใจและกระบวนการต่างๆ ของผลิตผล และขึ้นอยู่กับอัตราการซึมผ่านของก๊าซภายในภาชนะบรรจุจนกระทั่งถึงจุดสมดุล (Zagory and Kader. 1988 ; นิภา คุณทรงเกียรติ. 2540)

2.5 รายงานการเก็บรักษาที่เกี่ยวข้อง

ไตรวรา ศรีเปารยะ (2548) ทำการเก็บรักษาผลชมพู่พันธุ์ทุลเกล้า ภายในถุงพลาสติก ขนาด 7 x 11 นิ้ว ซึ่งมีสารดูดซับเอทิลีน 2 เปอร์เซ็นต์ และสารดูดซับความชื้น ทำการปิดผนึกถุงโดยใช้ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อก๊าซออกซิเจน 10: 5 ปอนด์ ต่อดารางนี้ เก็บรักษาไว้ในอุณหภูมิ 15±2 องศาเซลเซียส สามารถเก็บรักษาไว้ได้นานกว่า 15 วัน

สุกัลยา ภูทอง และคณะ (2548) ศึกษาผลของการลดอุณหภูมิด้วยน้ำที่มีผลต่อการยืดอายุการเก็บรักษาและการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาของข้าวโพดหวานพันธุ์ Hibrix 3 และ Insee 2 โดยทำการลดอุณหภูมิด้วยน้ำที่อุณหภูมิและเวลาต่างๆ ดังนี้ อุณหภูมิ 5 และ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 45 และ 60 นาที พบว่าข้าวโพดหวานที่ผ่านการลดอุณหภูมิด้วยน้ำที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส

นาน 60 นาที สามารถช่วยยืดอายุการเก็บรักษาได้ดีกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการที่ไม่ผ่านการลดอุณหภูมิ

Basanta and Sankat (1995) ทำการเก็บรักษาชมพูที่อุณหภูมิ 5, 10, 15 และ 28 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 95 เปอร์เซ็นต์ ในถุงพลาสติก polyethylene พบว่าที่ 28 องศาเซลเซียส (อุณหภูมิห้อง) ชมพูมีอายุการเก็บรักษาเพียง 4-6 วัน และที่ 10 และ 15 องศาเซลเซียส มีอายุการเก็บรักษา 10-15 วัน แต่พบว่าที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีผลต่อการลดคุณภาพสีผิว ความแน่นเนื้อคุณภาพการรับประทาน ซึ่งจะปรากฏอาการเหี่ยวแห้งที่ผิวให้เห็นได้ชัดเจน

Glahan and Kerdsiri (2000) พบว่าการเก็บรักษากล้วยหอมทองร่วมกับคาร์บอนไดออกไซด์กับออกซิเจน 0:0 เปอร์เซ็นต์ ที่อุณหภูมิ 16 ± 2 องศาเซลเซียส พบว่ากล้วยหอมทองที่บ่มให้สุกที่อุณหภูมิห้องก่อนการเก็บรักษา มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้ ระหว่าง 19.40-22.60 เปอร์เซ็นต์ ส่วน กล้วยหอมทองที่บ่มให้สุกที่อุณหภูมิห้องภายหลังการเก็บรักษามีปริมาณของแข็งที่ละลายได้ ระหว่าง 17.40-22.40 เปอร์เซ็นต์ ก่อนการเก็บรักษากล้วยหอมทองมีเปอร์เซ็นต์กรดที่วิเคราะห์ได้ ระหว่าง 0.0034-0.0101 เปอร์เซ็นต์ กล้วยหอมทองที่บ่มให้สุกที่อุณหภูมิห้องภายหลังการเก็บรักษา 35 วัน มีเปอร์เซ็นต์กรดที่วิเคราะห์ได้ ระหว่าง 0.0034-0.0254 เปอร์เซ็นต์ มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และยังมีลักษณะที่ดี มีรสชาติเป็นที่ยอมรับ

Glahan and Kerdsiri (2000) ศึกษาพบว่า กล้วยหอมทองอายุ 64 วัน เก็บรักษาร่วมกับคาร์บอนไดออกไซด์กับออกซิเจน 0:0 เปอร์เซ็นต์ มีอายุการเก็บรักษานานที่สุด 88.33 วัน และสีเปลือกยังเป็นสีเขียว พบว่ากล้วยหอมทองก่อนเก็บรักษาแล้วนำไปบ่มสุก และกล้วยหอมทองหลังเก็บรักษา 56 วัน แล้วนำไปบ่มสุก มีปริมาณ TSS ไม่ต่างกัน และยังพบว่ากล้วยหอมที่เก็บรักษาร่วมกับตัวดูดซับเอทิลีน 2 เปอร์เซ็นต์ (โดยน้ำหนักสด) และคาร์บอนไดออกไซด์กับออกซิเจน 0:0 เปอร์เซ็นต์ ให้อายุการเก็บรักษานานที่สุด 88.33 วัน และ TSS เพิ่มขึ้นเมื่ออายุการเก็บรักษาเพิ่มขึ้น กล้วยหอมทองก่อนเก็บรักษาที่นำมาบ่มที่อุณหภูมิห้องจะมีปริมาณ TSS อยู่ที่ 21.67-25.47 เปอร์เซ็นต์ และหลังการเก็บรักษา 56 วันแล้วนำไปบ่มที่อุณหภูมิห้อง ปริมาณ TSS และ TA เท่ากับ 17.60-23.33 เปอร์เซ็นต์ และ 0.0262-0.0525 เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด ความแน่นเนื้อ การเปลี่ยนแปลงสีเปลือกและเนื้อ จะค่อยๆ เปลี่ยนแปลงทีละน้อย หลังเก็บรักษา 7, 14, 21, 28, 35, 42, 49 และ 56 วัน นำกล้วยมาบ่มที่อุณหภูมิห้องพบว่า กล้วยหอมมีลักษณะทางกายภาพและคุณภาพการรับประทานที่ดี เหมือนกับกล้วยหอมที่บ่มให้สุกก่อนการเก็บรักษา

Jacxsens *et al.* (2001) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิและการบรรจุแบบบรรยากาศสมดุลต่อคุณภาพและการเกิดโรคของผักสลัดตัดแต่งพร้อมบริโภค พบว่าที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส มีความเหมาะสมที่จะทำให้เกิดสภาวะบรรยากาศสมดุลภายในภาชนะบรรจุ ซึ่งสามารถยืดอายุการเก็บรักษาและลดการเกิดโรคของผักสลัดตัดแต่งพร้อมบริโภคได้

Holfman *et al.* (2002) ทำการศึกษาการใช้อุณหภูมิต่ำเพื่อส่งเสริมคุณภาพของโอวกาโดพันธุ์ 'Hass' โดยอาจจะใช้หรือไม่ใช้ การจุ่มน้ำร้อน (hot water treatment ; HWT) ร่วมด้วย การใช้สภาพอุณหภูมิต่ำ (low temperature condition ; LTC) คือ เก็บไว้ที่ 4-8 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3-4 วัน หลังจากนั้นนำไปเก็บไว้ที่ 1 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 16 วันก่อนนำไปบ่มสุกที่ 16 องศาเซลเซียส และในการทดลองที่ 2 นำผลโอวกาโดไปแช่น้ำร้อน 41-42 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15-25 นาที แล้วทำ LTC หรือ ไม่ทำ LTC พบว่า การทำ LTC ที่ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 วัน หรือ เก็บที่ 6-8 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3-4 วัน พบว่าลักษณะภายนอกมีการยอมรับเพิ่มขึ้น (พบรอยสีดำบนผิว เกิดขึ้นน้อยกว่า 5 เปอร์เซ็นต์) การทำ LTC ก่อนนำไปวางไว้ จะลดการเกิดรอยดำบนผิวผลได้ และให้ผลดีกว่าการทำ HWT และพบว่าการใช้ HWT ร่วมกับ LTC ให้ผลไม่ดีไปกว่าการทำ LTC เพียงอย่างเดียว และมีการนำผลโอวกาโดที่เก็บใน 6 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 วัน แล้วส่งจาก Queensland ไป New Zealand พบว่า ลักษณะภายนอกเป็นที่ยอมรับ และเนื้อภายในมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

Sanyot *et al.* (2006) ศึกษาผลของ sucrose ester ที่มีผลต่อชมพูทับทิมจันท์ ทำการจุ่มผลใน sodium bicarbonates ความเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์ ก่อนเคลือบผิวด้วย sucrose ester ความเข้มข้น 0.7 1.3 1.7 และ 2.3 เปอร์เซ็นต์ แล้วหุ้มด้วยฟิล์มพลาสติก PVC (polyvinyl chloride) ก่อนเก็บรักษา ณ อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 80-85 เปอร์เซ็นต์ พบว่าในวันที่ 20 ของการเก็บรักษาชมพูที่เคลือบผิวด้วย sucrose ester 2.3 เปอร์เซ็นต์ มีการเกิดโรค 77.8 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งน้อยกว่าผลชมพูที่มีได้ผ่านขบวนการดังกล่าว โดยมีอัตราการเกิดโรค 94.4 เปอร์เซ็นต์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 อุปกรณ์และสารเคมี

- 3.1.1 ชมพู่ทับทิมจันทร์
- 3.1.2 ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน
- 3.1.3 สารดูดซับเอทิลีน (ethylene absorbent)
- 3.1.4 สารดูดความชื้น (moisture absorbent)
- 3.1.5 ถุงพลาสติก (polyethylene, polypropylene, laminate, polyvinyl chloride)
- 3.1.6 เครื่องผนึกสุญญากาศ (vacuum sealer)
- 3.1.7 ตู้ควบคุมอุณหภูมิ (refrigerator)
- 3.1.8 เครื่องชั่งแบบดิจิตอล ทศนิยม 2 ตำแหน่ง (balance)
- 3.1.9 เครื่องวัดสี (spectrophotometer)
- 3.1.10 เครื่องวัดความแน่นเนื้อ (fruit pressure tester)
- 3.1.11 เครื่องวิเคราะห์ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน (gas analyzer)
- 3.1.12 เครื่องวัดความหวาน (hand refractometer)
- 3.1.13 เครื่องวัดอุณหภูมิภายใน (thermocouple)
- 3.1.14 หลอดแก้วสำหรับวัดของเหลว (burette)
- 3.1.15 สารเคมีที่ใช้ในการวิเคราะห์ เช่น โซเดียมไฮดรอกไซด์ ฟีนอล์ฟทาลีน
- 3.1.16 อุปกรณ์ในการทำ cross-section เช่น กระจกสไลด์ กล้องจุลทรรศน์
- 3.1.17 เครื่องแก้ว เช่น beaker flask test tube

3.2 วิธีดำเนินงาน

การศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 การทดลอง คือ

การทดลองที่ 1 ศึกษาผลของภาชนะบรรจุ ต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในขณะเก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์

จัดหาชมพู่ที่เก็บเกี่ยวในระยะเหมาะสม (เก็บเกี่ยวหลังจากดอกบานแล้ว 30-35 วัน) จากสวนเกษตรกร ในเขตตำบลบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร คัดขนาดและคุณภาพผลชมพู่ให้อยู่ในระดับเดียวกัน (สีผิวผลเป็นสีแดงสม่ำเสมอทั่วทั้งผล) ทำความสะอาดเอาสิ่งสกปรกออก นำไปบรรจุลงในถุงพลาสติกชนิดต่างๆ ตามวิธีการทดลอง ใส่สารดูดความชื้น (moisture absorbent) 0.4 เปอร์เซ็นต์ และสารดูดซับเอทิลีน (ethylene absorbent) 2 เปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนักสดของชมพู่

พริกปากถูกด้วยเครื่องพริกสุญญากาศแล้วเติมก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน ในอัตราส่วน 10:5 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว (PSI) แล้วนำไปเก็บที่อุณหภูมิ 15 ± 2 องศาเซลเซียส (ไทรวรา ศรีเปารยะ. 2548)

วางแผนการทดลองแบบ completely randomized design (CRD) ประกอบด้วย 4 วิธีการ
วิธีการละ 3 ซ้ำ ซ้ำละ 30 ผล

- วิธีการที่ 1 ถุงพลาสติก polyethylene (PE)
- วิธีการที่ 2 ถุงพลาสติก polypropylene (PP)
- วิธีการที่ 3 ถุงพลาสติก laminate (vacuum)
- วิธีการที่ 4 ฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride (PVC)

บันทึกข้อมูล ก่อนการเก็บรักษาและระหว่างการเก็บรักษา ทุกๆ 3 วัน ดังนี้

1. น้ำหนักสด

หาเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด โดยชั่งผลชมพูทุกครั้งที่ทำกรวิเคราะห์และนำมาคำนวณดังสูตรต่อไปนี้

$$\text{เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด} = \frac{\text{น้ำหนักสดก่อนการเก็บรักษา} - \text{น้ำหนักสดหลังการเก็บรักษา}}{\text{น้ำหนักสดก่อนการเก็บรักษา}} \times 100$$

2. สีผิว

ทำการวัดเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงสีของผิวชมพูแต่ละผล ทั้งก่อนและหลังการเก็บรักษาโดยใช้เครื่องวัดสี colorflex[®] เป็นค่า $L^*a^*b^*$ color space

3. ความแน่นเนื้อ

ใช้เครื่อง effegi penetrometer ซึ่งมีหัวกด (plunger) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.5 เซนติเมตร วัดความแน่นเนื้อ 2 จุด ซึ่งอยู่ตรงกันข้าม แปลงค่าความแน่นเนื้อที่ได้เป็นนิวตัน โดยคูณด้วย 9.807 (Kader. 1982 ; สายชล เกตุษา และอภิธา บุญศิริ. 2546)

4. ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ total soluble solid (TSS)

นำผลชมพูมาวัดปริมาณของแข็งที่ละลายได้ โดยการนำน้ำคั้นจากผลชมพูมาวัดด้วย hand refractometer มีหน่วยเป็น บริกซ์ (brix)

5. ปริมาณกรด titratable acidity (TA)

โดยการนำน้ำคั้นจากผลชมพูปริมาตร 5 มิลลิลิตร มาเติมสารละลาย phenolphthalein ความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ จำนวน 2 หยด เพื่อใช้เป็นตัวบ่งชี้ (indicator) จากนั้นนำไปไทเทรตด้วยสารละลายด่างมาตรฐาน (NaOH) ความเข้มข้น 0.01 N จนกระทั่งถึง end point (น้ำคั้นเปลี่ยนเป็นสีชมพูอย่างถาวร) บันทึกปริมาตรต่างที่ใช้เพื่อใช้ในการคำนวณหาเปอร์เซ็นต์กรดซิตริกจากสูตร

$$\text{เปอร์เซ็นต์กรดซิตริก} = \frac{\text{N base} \times \text{ml. Base} \times \text{meq.wt. ของกรดซิตริก}}{\text{ml. ของน้ำคั้นที่ใช้}} \times 100$$

โดย N base = normality ของ NaOH
 ml. base = จำนวนมิลลิลิตรของ NaOH ที่ใช้ไทเทรต
 meq.wt. ของกรดซิตริก = 0.06404

6. ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุ

โดยเครื่องวิเคราะห์ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน (gas analyzer) วัดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุ ทุกๆ 6 ชั่วโมง จำนวน 12 ครั้ง (72 ชั่วโมง) หลังจากนั้นทำการวัดปริมาณก๊าซดังกล่าวทุกๆ 3 วัน

7. คุณภาพทางประสาทสัมผัส

โดยใช้ผู้ทดสอบผ่านการฝึกฝนแล้วจำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบคุณลักษณะคือ ลักษณะภายนอก สีของเนื้อใน กลิ่น ลักษณะเนื้อสัมผัส รสชาติ และความชอบรวม โดยวิธีการให้คะแนนแบบ hedonic scale 5 ระดับ ดังนี้ 5 = ชอบมากที่สุด 4 = ชอบ 3 = เฉยๆ 2 = ไม่ชอบ 1 = ไม่ชอบมากที่สุด (British Nutrition Foundation, 2001 ; Vigneault *et al.* 2004)

8. อายุการเก็บรักษา

โดยพิจารณาจากลักษณะคุณภาพภายนอก และภายในของผลชมพูลักษณะอาการที่ผิดปกติของสีผิว สีเนื้อ และการเน่าเสียของผลชมพู และสังเกตจากคะแนนการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสมีค่ามากกว่า 3 ถือว่ายอมรับได้นับอายุเป็นวัน

การทดลองที่ 2 ศึกษาผลของระดับอุณหภูมิ และระยะเวลาการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วต่อรูปแบบการเปลี่ยนแปลงก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน ในขณะที่เก็บรักษาชมพูทับทิมจันทร์

จัดหาชมพูที่เก็บเกี่ยวในระยะเหมาะสม (เก็บเกี่ยวหลังจากดอกบานแล้ว 30-35 วัน) จากสวนเกษตรกร ในเขตตำบลบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร คัดขนาดและคุณภาพผลชมพูให้อยู่ในระดับเดียวกัน (สีผิวผลเป็นสีแดงสม่ำเสมอทั่วทั้งผล) ทำความสะอาดเอาสิ่งสกปรกออก แล้วนำมาเข้าสู่ควบคุมอุณหภูมิที่อุณหภูมิและระยะเวลาต่างๆ กัน ตามวิธีการที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นนำไปบรรจุลงในถุงพลาสติกที่ดีที่สุด จากผลการทดลองที่ 1 ใส่สารดูดความชื้น (moisture absorbent) 0.4 เปอร์เซ็นต์ และสารดูดซับเอทิลีน (ethylene absorbent) 2 เปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนักสดของชมพู ผึ่งปากถุงด้วยเครื่องผึ่งสุญญากาศแล้วเติมคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน ในอัตราส่วน 10:5 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว (PSI) แล้วนำไปเก็บที่อุณหภูมิ 15±2 องศาเซลเซียส (ไตรวรา ศรีเปารยะ. 2548)

วางแผนการทดลองแบบ 4x4 factorial in completely randomized design ประกอบด้วย 16 วิธีการ วิธีการละ 3 ซ้ำ ซ้ำละ 30 ผล และมี 2 ปัจจัย คือ

ปัจจัย A คือ ระดับอุณหภูมิในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว (องศาเซลเซียส)

a_1	=	10	องศาเซลเซียส
a_2	=	5	องศาเซลเซียส
a_3	=	0	องศาเซลเซียส
a_4	=	-20	องศาเซลเซียส

ปัจจัย B คือ ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว (นาที)

b_1	=	10	นาที
b_2	=	20	นาที
b_3	=	30	นาที
b_4	=	40	นาที

บันทึกข้อมูล ก่อนการเก็บรักษาและระหว่างการเก็บรักษา ทุกๆ 3 วัน ดังนี้

1. อุณหภูมิภายใน

วัดอุณหภูมิภายในของผลชมพู โดยการใส่เครื่องวัดอุณหภูมิภายใน (thermocouple) แทรงเข้าไปในผลชมพูที่ผ่านการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วแล้ว

2. ลักษณะเนื้อเยื่อ

บันทึกลักษณะเนื้อเยื่อของชมพู ด้วยการตัด cross-section จนพบอาการผิปกติ

3. น้ำหนักสด

หาเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด โดยชั่งผลชมพูทุกครั้งที่ทำกรวิเคราะห์และนำมาคำนวณดังสูตรต่อไปนี้

$$\text{เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด} = \frac{\text{น้ำหนักสดก่อนการเก็บรักษา} - \text{น้ำหนักสดหลังการเก็บรักษา}}{\text{น้ำหนักสดก่อนการเก็บรักษา}} \times 100$$

4. สีผิว

ทำการวัดเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงสีของผิวชมพูแต่ละผล ทั้งก่อนและหลังการเก็บรักษาโดยใช้เครื่องวัดสี colorflex[®] เป็นค่า $L^*a^*b^*$ color space

5. ความแน่นเนื้อ

ใช้เครื่อง effegi penetrometer ซึ่งมีหัวกด (plunger) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.5 เซนติเมตร วัดความแน่นเนื้อ 2 จุด ซึ่งอยู่ตรงกันข้าม แปลงค่าความแน่นเนื้อที่ได้เป็นนิวตัน โดยคูณด้วย 9.807 (Kader. 1982 ; สายชล เกตุษา และอภิธา บุญศิริ. 2546)

6. ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ total soluble solid (TSS)

นำผลชมพูมาวัดปริมาณของแข็งที่ละลายได้ โดยการนำน้ำคั้นจากผลชมพูมาวัดด้วย hand refractometer มีหน่วยเป็น บริกซ์ (brix)

7. ปริมาณกรด tritrateable acidity (TA)

โดยการนำน้ำคั้นจากผลชมพูปริมาตร 5 มิลลิลิตร มาเติมสารละลาย phenolphthalein ความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ จำนวน 2 หยด เพื่อใช้เป็นตัวบ่งชี้ (indicator) จากนั้นนำไปไทเทรตด้วยสารละลายด่างมาตรฐาน (NaOH) ความเข้มข้น 0.01 N จนกระทั่งถึง end point (น้ำคั้นเปลี่ยนเป็นสีชมพูอย่างถาวร) บันทึกปริมาตรด่างที่ใช้เพื่อใช้ในการคำนวณหาเปอร์เซ็นต์กรดซิตริกจากสูตร

$$\text{เปอร์เซ็นต์กรดซิตริก} = \frac{\text{N base} \times \text{ml. Base} \times \text{meq.wt. ของกรดซิตริก}}{\text{ml. ของน้ำคั้นที่ใช้}} \times 100$$

โดย N base = normality ของ NaOH
 ml. base = จำนวนมิลลิลิตรของ NaOH ที่ใช้ไทเทรต
 meq.wt. ของกรดซิตริก = 0.06404

8. ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุ

โดยเครื่องวิเคราะห์ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน (gas analyzer) วัดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุ ทุกๆ 6 ชั่วโมง จำนวน 12 ครั้ง (72 ชั่วโมง) หลังจากนั้นทำการวัดปริมาณก๊าซดังกล่าวทุกๆ 3 วัน

9. คุณภาพทางประสาทสัมผัส

โดยใช้ผู้ทดสอบผ่านการฝึกฝนแล้วจำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบคุณลักษณะคือ ลักษณะภายนอก สีของเนื้อใน กลิ่น ลักษณะเนื้อสัมผัส รสชาติ และความชอบรวม โดยวิธีการให้คะแนนแบบ hedonic scale 5 ระดับ ดังนี้ 5 = ชอบมากที่สุด 4 = ชอบ 3 = เฉยๆ 2 = ไม่ชอบ 1 = ไม่ชอบมากที่สุด (British Nutrition Foundation. 2001 ; Vigneault *et al.* 2004)

10. อายุการเก็บรักษา

โดยพิจารณาจากลักษณะคุณภาพภายนอก และภายในของผลชมพูลักษณะอาการที่ผิดปกติของสีผิว สีเนื้อ และการเน่าเสียของผลชมพู และสังเกตจากคะแนนการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสมีค่ามากกว่า 3 ถือว่ายอมรับได้นับอายุเป็นวัน

3.3 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยใช้ตาราง Analysis of Variance (ANOVA) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (DNMRT)

3.4 สถานที่ดำเนินงาน

ห้องปฏิบัติการเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว ภาควิชาพืชสวน คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.5 ระยะเวลาที่ทำการทดลอง

รวมระยะเวลาในการดำเนินการทั้งสิ้น 12 เดือน

บทที่ 4

ผลการทดลอง

4.1 การทดลองที่ 1

จากการศึกษาผลของภาชนะบรรจุ ต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และออกซิเจนในขณะเก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์ ผลปรากฏดังนี้

4.1.1 การสูญเสียน้ำหนักสด

ภายหลังจากเก็บรักษาปรากฏว่า ชมพู่ทับทิมจันทร์มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 4.1) และเมื่อสิ้นสุดการทดลองผลชมพู่มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 4.65 เปอร์เซ็นต์ และมีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 0.43 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 4.1)

ภายหลังจากเก็บรักษา 3 วัน

ชมพู่ที่เก็บรักษาในฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 1.27 เปอร์เซ็นต์ และชมพู่ที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polyethylene มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 0.28 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่าเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางที่ 4.1)

ภายหลังจากเก็บรักษา 6 วัน

ชมพู่ที่เก็บรักษาในฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 2.19 เปอร์เซ็นต์ และชมพู่ที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polyethylene มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 0.35 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่าเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางที่ 4.1)

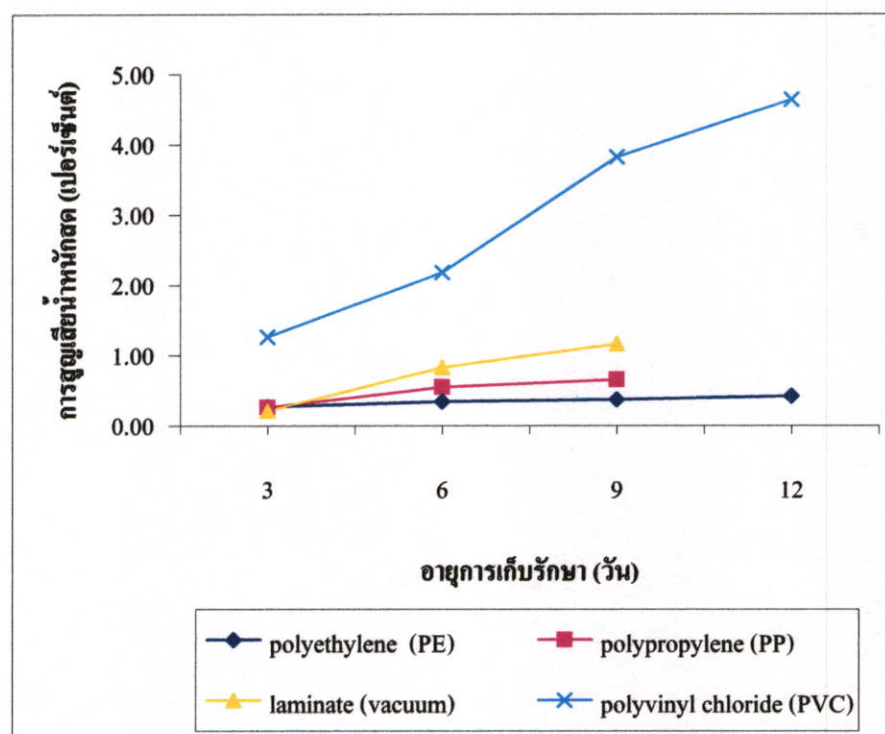
ภายหลังจากเก็บรักษา 9 วัน

ชมพู่ที่เก็บรักษาในฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 3.83 เปอร์เซ็นต์ และชมพู่ที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polyethylene มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 0.38 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่าเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 แสดงเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดของขมพู่ทับทิมจันทน์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน

ชนิดของบรรจุ	การสูญเสียน้ำหนักสด (เปอร์เซ็นต์)			
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน
polyethylene (PE)	0.28b ^L	0.35c ^L	0.38c ^L	0.43
polypropylene (PP)	0.27b	0.56c	0.66c	-
laminare (vacuum)	0.22b	0.84b	1.17b	-
polyvinyl chloride (PVC)	1.27a	2.19a	3.83a	4.65
F-test	**	**	**	-
CV.	7.06	11.18	10.80	-

1/ ตัวอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้ง แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ ตามการเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ภาพที่ 4.1 แสดงเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดของขมพู่ทับทิมจันทน์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

4.1.2 สีผิว

ภายหลังการเก็บรักษาปรากฏว่า ชมพูทับทิมจันทน์มีสีแดงเข้ม (Darker, Redder, Yellower) โดยมีค่าความสว่าง (L^*) ที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 4.2) และมีค่าสีแดง (a^*) ที่ลดลง (ภาพที่ 4.3) ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น เมื่อสิ้นสุดการทดลองผลชมพูมีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 24.54 เปอร์เซนต์ และมีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 23.25 เปอร์เซนต์ (ตารางที่ 4.2) ส่วนค่าสีแดง มีค่ามากที่สุดคือ 24.69 และมีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 15.73 (ตารางที่ 4.3)

ภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

ค่าความสว่าง (L^*) ของสีผิวผลชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polyethylene มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 24.72 เปอร์เซนต์ และชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polypropylene มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 22.22 เปอร์เซนต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ค่าความสว่าง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.2 และ ภาพที่ 4.2)

ค่าสีแดง (a^*) ของสีผิวผลชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polyethylene มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 23.46 และชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polypropylene มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 18.67 จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ค่าสีแดง มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางที่ 4.3 และ ภาพที่ 4.3)

ภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

ค่าความสว่าง (L^*) ของสีผิวผลชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polypropylene มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 24.29 เปอร์เซนต์ และชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก laminate มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 23.25 เปอร์เซนต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ค่าความสว่าง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.2 และ ภาพที่ 4.2)

ค่าสีแดง (a^*) ของสีผิวผลชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polyethylene มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 24.74 และชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก laminate มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 15.73 จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ค่าสีแดง มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางที่ 4.3 และ ภาพที่ 4.3)

ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

ค่าความสว่าง (L^*) ของสีผิวผลชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polyethylene มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 24.54 เปอร์เซนต์ และชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก laminate มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 23.25 เปอร์เซนต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ค่าความสว่าง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.2 และ ภาพที่ 4.2)

ค่าสีแดง (a^*) ของสีผิวผลชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polyethylene มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 24.69 และชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก laminate มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 15.73 จาก

การวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ค่าสีแดง มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางที่ 4.3 และ ภาพที่ 4.3)

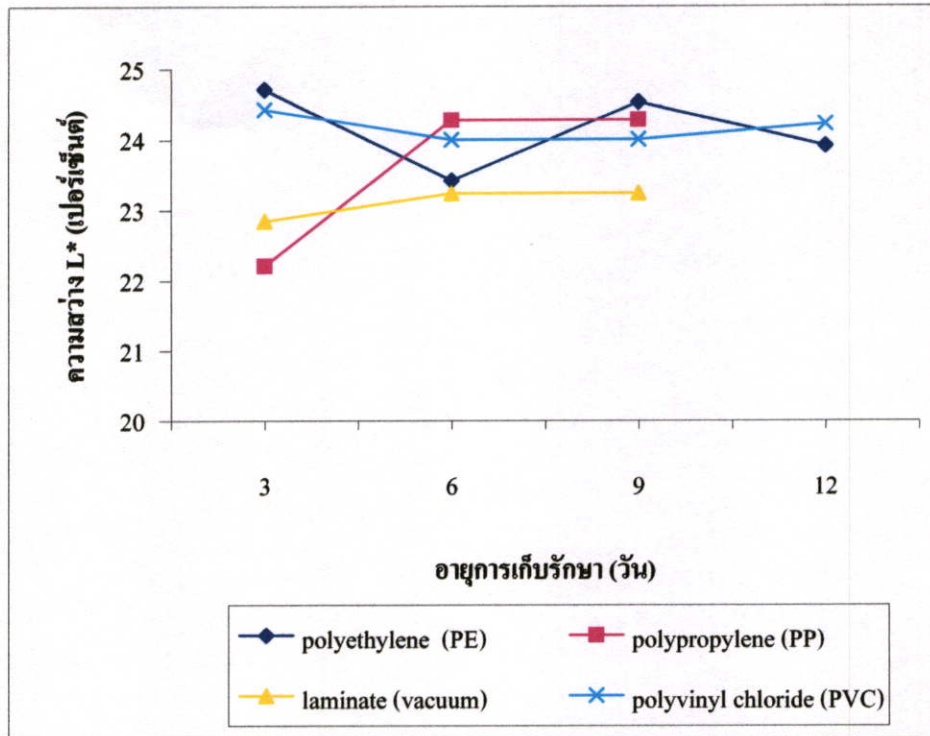
ตารางที่ 4.2 แสดงความสว่าง (L*) ของผิวผลชมพูทับทิมจันทน์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน

ชนิดบรรจุ	ความสว่าง L* (เปอร์เซ็นต์)			
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน
polyethylene (PE)	24.72	23.43	24.54	23.92
polypropylene (PP)	22.22	24.29	24.29	-
laminated (vacuum)	22.86	23.25	23.25	-
polyvinyl chloride (PVC)	24.44	24.01	24.01	24.23
F-test	ns	ns	ns	-
CV.	8.90	12.88	12.05	-

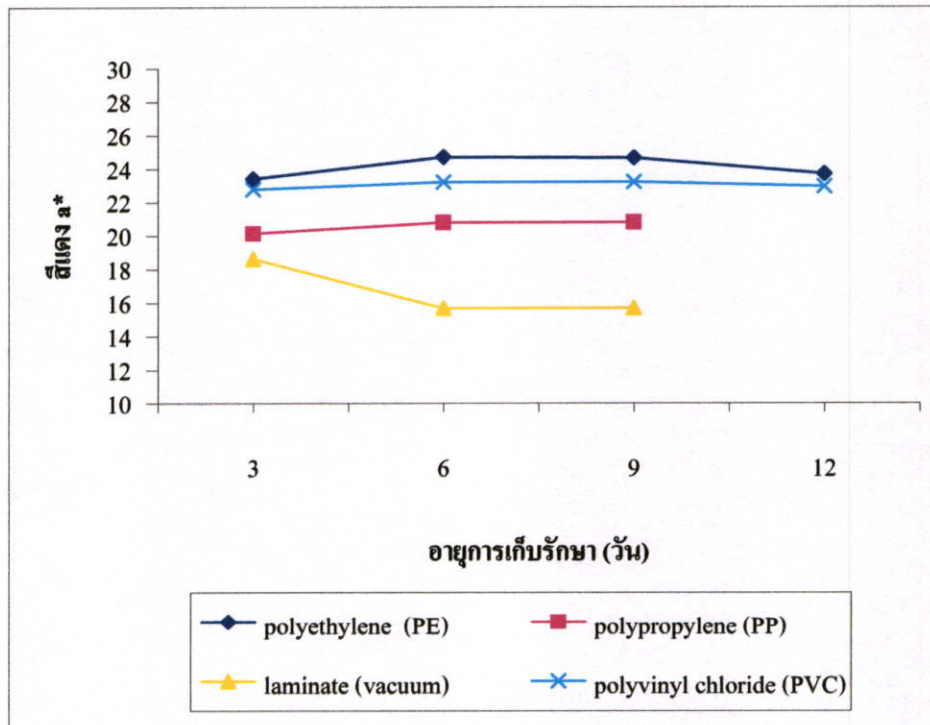
ตารางที่ 4.3 แสดงสีแดง (a*) ของผิวผลชมพูทับทิมจันทน์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน

ชนิดบรรจุ	สีแดง a*			
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน
polyethylene (PE)	23.46a ^{1/}	24.74a ^{1/}	24.69a ^{1/}	23.74
polypropylene (PP)	20.18b	20.83b	20.83b	-
laminated (vacuum)	18.67b	15.73c	15.73c	-
polyvinyl chloride (PVC)	22.82a	23.26a	23.26a	22.98
F-test	**	**	**	-
CV.	5.81	3.67	3.65	-

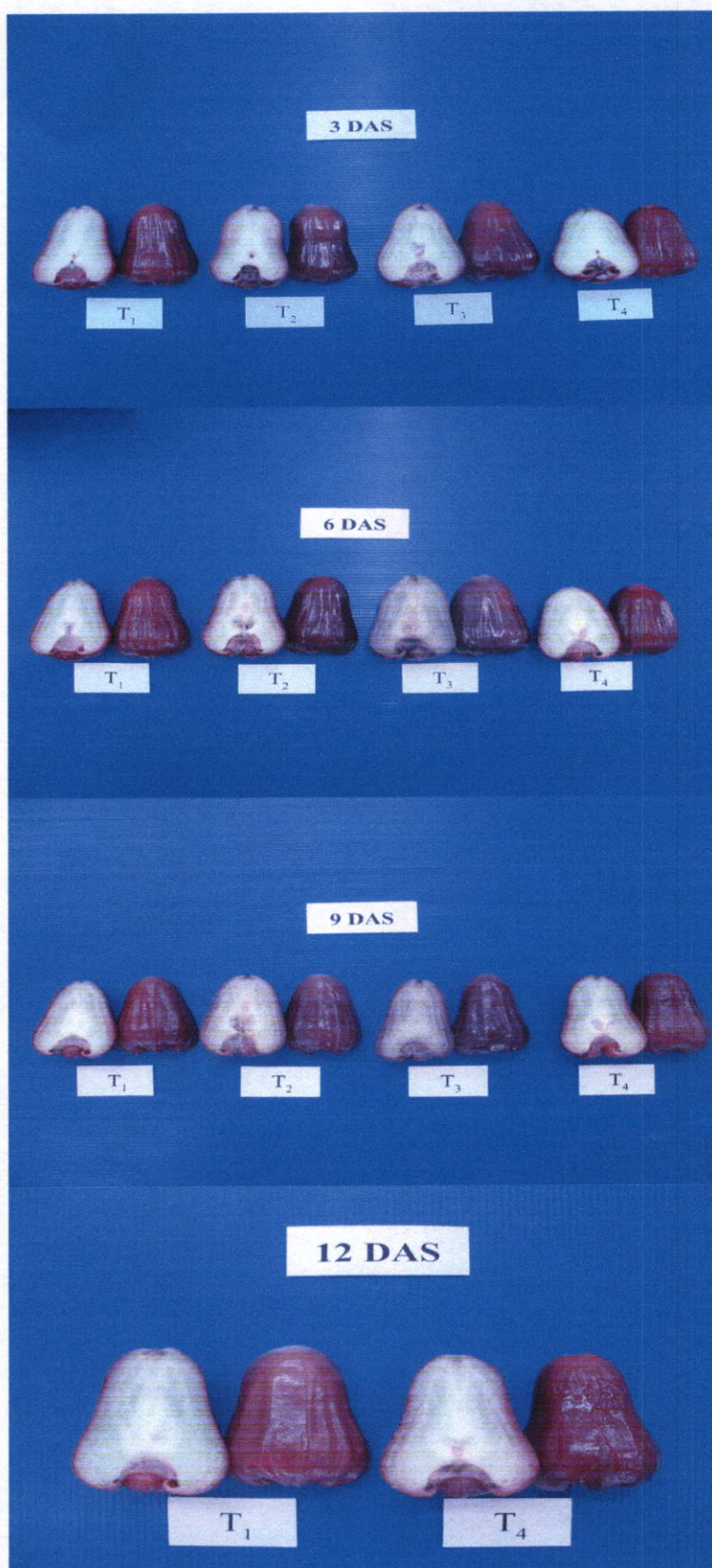
^{1/} ตัวอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้ง แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ ตามการเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ภาพที่ 4.2 แสดงความสว่าง (L^*) ของผิวผลชมพูทับทิมจันทน์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน

ภาพที่ 4.3 แสดงสีแดง (a^*) ของผิวผลชมพูทับทิมจันทน์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน

ภาพที่ 4.4 แสดงสีผิวของผลชมพูทับทิมจันทน์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน

4.1.3 ความแน่นเนื้อ

ภายหลังการเก็บรักษาปรากฏว่า ชมพูทับทิมจันทร์มีความแน่นเนื้อลดลงเรื่อยๆ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 4.5) และเมื่อสิ้นสุดการทดลองผลชมพูมีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 34.34 นิวตัน และมีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 30.15 นิวตัน (ตารางที่ 4.4)

ภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

ชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polyethylene มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 33.18 นิวตัน และชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก laminate มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 30.24 นิวตัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ความแน่นเนื้อ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.4)

ภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

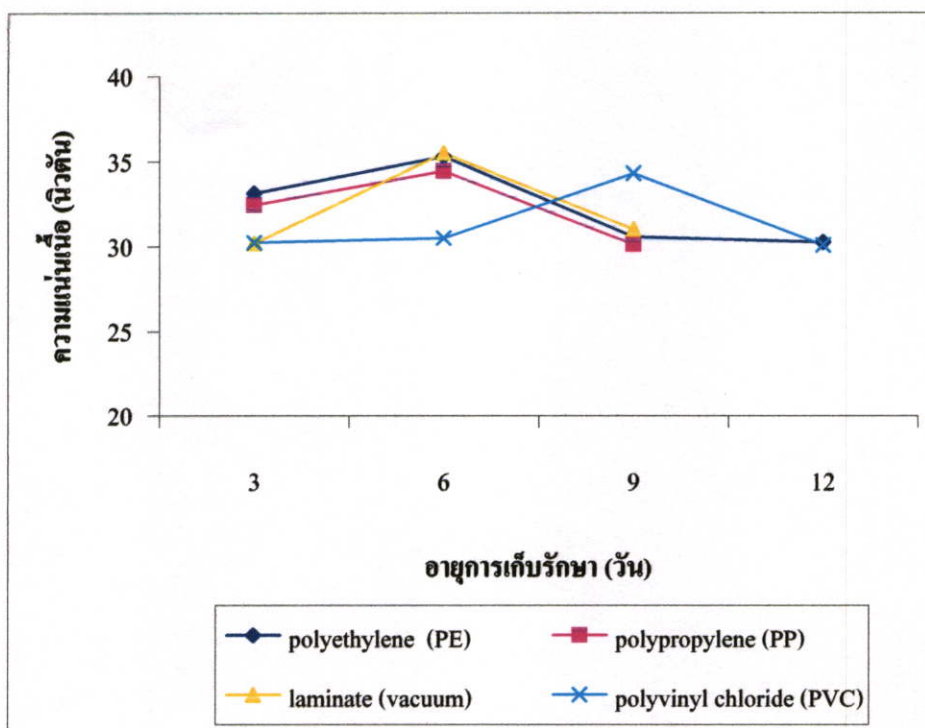
ชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก laminate มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 35.55 นิวตัน และชมพูที่เก็บรักษาในฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 30.55 นิวตัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ความแน่นเนื้อ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.4)

ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

ชมพูที่เก็บรักษาในฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 34.34 นิวตัน และชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polypropylene มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 30.15 นิวตัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ความแน่นเนื้อ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 แสดงความแน่นเนื้อของผลชมพูทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน

ชนิดบรรจุ	ความแน่นเนื้อ (นิวตัน)			
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน
polyethylene (PE)	33.18	35.34	30.61	30.29
polypropylene (PP)	32.51	34.50	30.15	-
laminate (vacuum)	30.24	35.55	31.06	-
polyvinyl chloride (PVC)	30.29	30.55	34.34	30.11
F-test	ns	ns	ns	-
CV.	13.99	15.93	18.67	-

ภาพที่ 4.5 แสดงความชื้นเนื้อของชมพูทับทิมจันทน์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากการเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน

4.1.4 ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ total soluble solid (TSS)

ภายหลังจากการเก็บรักษาปรากฏว่า ชมพูทับทิมจันทน์ที่มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้ ลดลงเรื่อยๆ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 4.6) และเมื่อสิ้นสุดการทดลองผลชมพูมี ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ มากที่สุดคือ 9.07 บริกซ์ และมีความชื้นเนื้อน้อยที่สุดคือ 8.13 บริกซ์ (ตารางที่ 4.5)

ภายหลังจากการเก็บรักษา 3 วัน

ชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polypropylene มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้ มากที่สุดคือ 10.33 บริกซ์ และชมพูที่เก็บรักษาในฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 9.50 บริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.5)

ภายหลังจากการเก็บรักษา 6 วัน

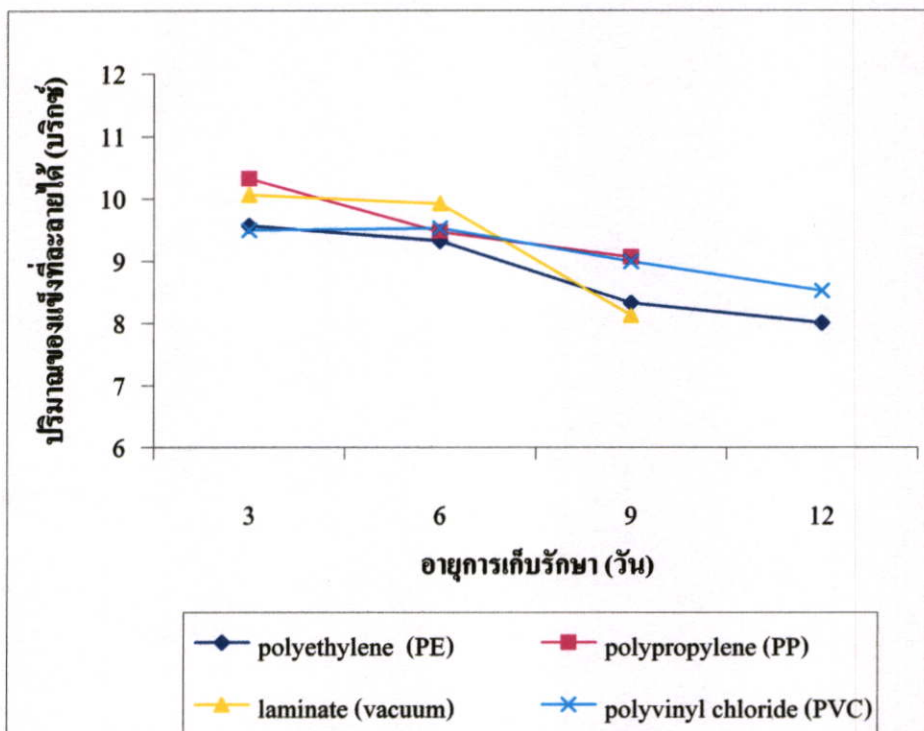
ชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก laminate มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้ มากที่สุดคือ 9.93 บริกซ์ และชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polyethylene มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 9.33 บริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.5)

ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

ชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polypropylene มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้ มากที่สุดคือ 9.07 ปริกซ์ และชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก laminate มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 8.13 ปริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 แสดงปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของผลชมพูทับทิมจันทน์ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน

ชนิดบรรจุ	ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ (ปริกซ์)			
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน
polyethylene (PE)	9.57	9.33	8.33	8.01
polypropylene (PP)	10.33	9.47	9.07	-
laminate (vacuum)	10.07	9.93	8.13	-
polyvinyl chloride (PVC)	9.50	9.53	9.00	8.53
F-test	ns	ns	ns	-
CV.	9.77	7.63	8.51	-

ภาพที่ 4.6 แสดงปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของชมพูทับทิมจันทน์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน

4.1.5 ปริมาณกรด tritrateable acidity (TA)

ภายหลังการเก็บรักษาปรากฏว่า ชมพู่ทับทิมจันทร์มีปริมาณกรด ลดลงเรื่อยๆ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 4.7) และเมื่อสิ้นสุดการทดลองผลชมพู่มีปริมาณกรดมากที่สุดคือ 0.18 เปอร์เซ็นต์ และมีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.17 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 4.6)

ภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

ชมพู่ที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก laminate มีปริมาณกรด มากที่สุดคือ 0.22 เปอร์เซ็นต์ และชมพู่ที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polypropylene มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.19 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ปริมาณกรด ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.6)

ภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

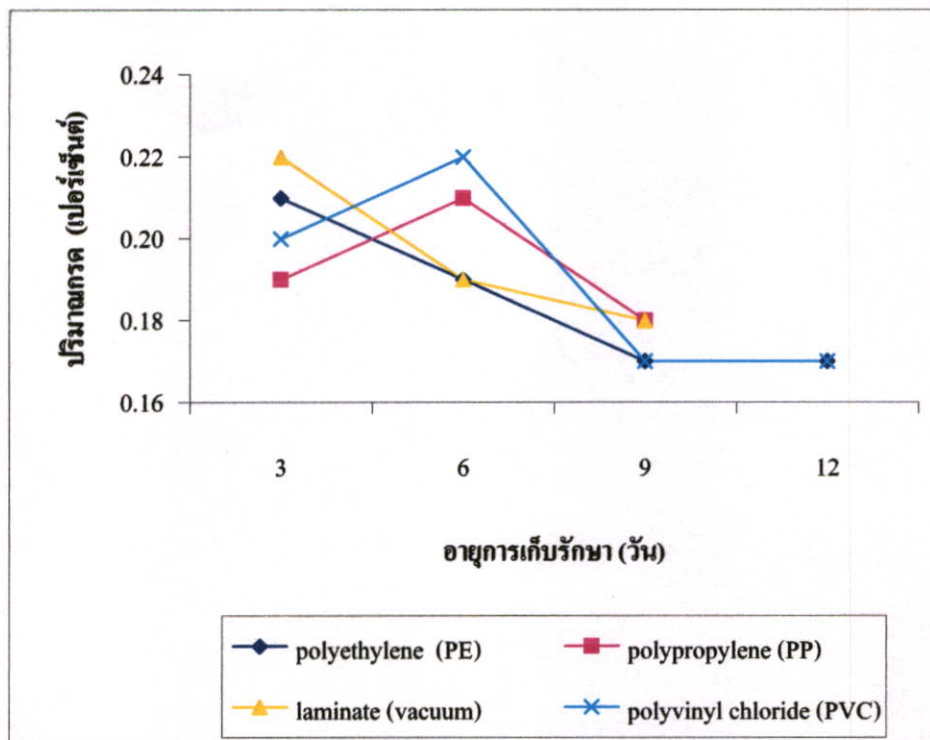
ชมพู่ที่เก็บรักษาในฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride มีปริมาณกรด มากที่สุดคือ 0.22 เปอร์เซ็นต์ และชมพู่ที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polyethylene และ ถุงพลาสติก polypropylene มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.19 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ปริมาณกรด ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.6)

ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

ชมพู่ที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polypropylene และถุงพลาสติก laminate มีปริมาณกรด มากที่สุดคือ 0.18 เปอร์เซ็นต์ และชมพู่ที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polyethylene และ ฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.17 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ปริมาณกรด ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 แสดงปริมาณกรดของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน

ชนิดถุงบรรจุ	ปริมาณกรด (เปอร์เซ็นต์)			
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน
polyethylene (PE)	0.21	0.19	0.17	0.17
polypropylene (PP)	0.19	0.21	0.18	-
laminate (vacuum)	0.22	0.19	0.18	-
polyvinyl chloride (PVC)	0.20	0.22	0.17	0.17
F-test	ns	ns	ns	-
CV.	7.64	7.57	13.17	-

ภาพที่ 4.7 แสดงปริมาณกรดของผลชมพูทับทิมจีนที่ เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากการเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน

4.1.6 ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุ

ภายหลังจากการเก็บรักษาปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุชนิดต่างๆ ได้แก่ ถุงพลาสติก polyethylene (PE), polypropylene (PP), laminate (vacuum) และ ฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride (PVC) ที่ใช้บรรจุชมพูทับทิมจีนที่ขณะเก็บรักษามีการเปลี่ยนแปลงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และออกซิเจน ดังนี้

ถุงพลาสติก polyethylene (PE)

ภายหลังจากการเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุชมพูทับทิมจีนที่มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 40.33, 31.90, 22.37, 15.37, 10.30, 7.40, 7.40, 7.40, 7.40, 7.40, 8.50 และ 8.23 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 35.87, 34.77, 32.87, 25.50, 21.20, 17.80, 13.77, 8.57, 4.11, 1.25, 2.01 และ 0.63 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.8) มีลักษณะการเปลี่ยนแปลง โดยค่อยๆ ลดลงเรื่อยๆ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น ทั้งปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน

ถุงพลาสติก polypropylene (PP)

ภายหลังจากการเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุชมพูทับทิมจีนที่มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 57.75, 54.00, 51.80, 49.85, 42.65, 37.85, 36.60, 35.15, 34.85, 33.65, 32.65 และ 30.4 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และ

มีปริมาณก๊าซออกซิเจน 35.13, 31.55, 28.25, 25.00, 21.10, 16.30, 13.77, 10.10, 7.33, 4.11, 1.25 และ 2.2 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.8) มีลักษณะการเปลี่ยนแปลง โดยค่อยๆลดลงเรื่อยๆ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น ทั้งปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน

ถุงพลาสติก laminate (vacuum)

ภายหลังการเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหุ้มทับทมจันทน์ที่มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 46.87, 48.27, 53.55, 52.30, 56.70, 60.20, 62.40, 65.50, 67.40, 67.40, 67.70 และ 69.03 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 35.13, 32.30, 29.53, 26.20, 22.70, 19.90, 16.40, 13.50, 11.40, 11.00, 9.80 และ 8.10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.8) มีลักษณะการเปลี่ยนแปลง โดยปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ค่อยๆเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และปริมาณก๊าซออกซิเจนค่อยๆลดลงเรื่อยๆ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น

ฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride (PVC)

ภายหลังการเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหุ้มทับทมจันทน์ที่มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 1.23, 1.23, 1.10, 0.90, 0.73, 0.77, 1.10, 0.83, 0.73, 1.10, 0.90 และ 0.90 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 17.97, 17.90, 18.23, 18.97, 19.20, 19.40, 18.27, 18.23, 18.97, 19.20, 18.25 และ 16.70 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.8) มีลักษณะการเปลี่ยนแปลง โดยค่อนข้างคงที่ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น ทั้งปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน

ภายหลังการเก็บรักษา 3-12 วัน

ถุงพลาสติก polyethylene (PE)

ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9, และ 12 วัน ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหุ้มทับทมจันทน์ที่มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 8.23, 4.87, 7.07 และ 9.37 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 0.63, 0.93, 1.80 และ 0.03 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.9) มีลักษณะการเปลี่ยนแปลง โดยค่อนข้างคงที่ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น ทั้งปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน

ถุงพลาสติก polypropylene (PP)

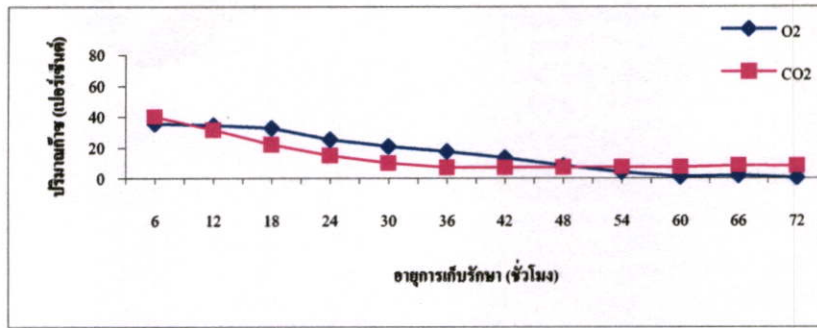
ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9, และ 12 วัน ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหุ้มทับทมจันทน์ที่มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 43.40, 15.77, 21.17 และ 26.20 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 2.20, 0.93, 0.17 และ 0.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.9) มีลักษณะการเปลี่ยนแปลง โดยปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ค่อยๆเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และปริมาณก๊าซออกซิเจนค่อยๆลดลงเรื่อยๆ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น

ถุงพลาสติก laminate (vacuum)

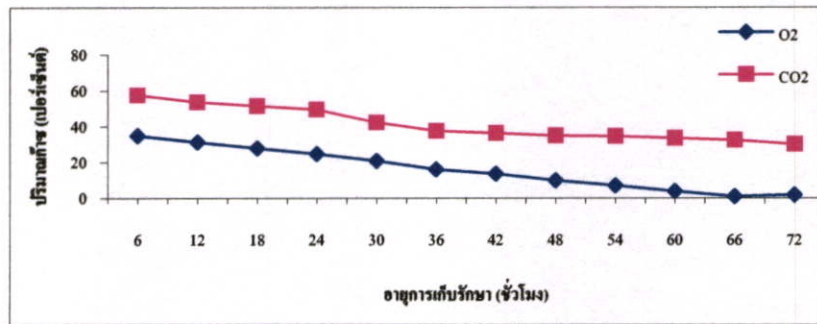
ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9, และ 12 วัน ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุชมพู ทับทิมจันทน์มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 69.03, 81.70, 80.97 และ 83.43 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 8.10, 0.00, 0.00 และ 0.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.9) มีลักษณะการเปลี่ยนแปลง โดยปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ค่อยๆเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และ ปริมาณก๊าซออกซิเจนค่อยๆลดลงเรื่อยๆ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น

ฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride (PVC)

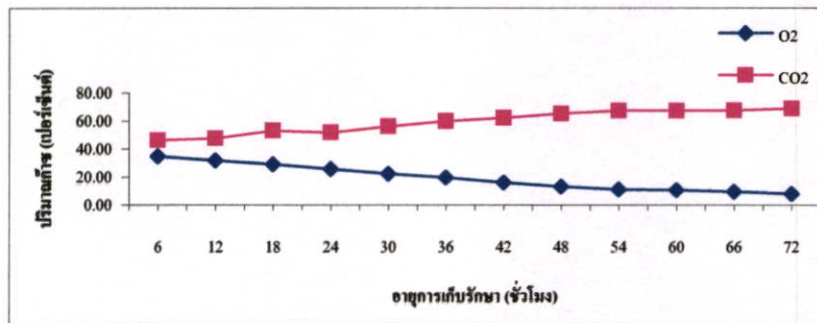
ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9, และ 12 วัน ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุชมพู ทับทิมจันทน์มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 0.97, 2.07, 1.60 และ 0.90 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 17.37, 15.20, 15.53 และ 16.70 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.9) มีลักษณะการเปลี่ยนแปลง โดยค่อนข้างคงที่ ตลอดอายุการเก็บรักษา ทั้งปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน

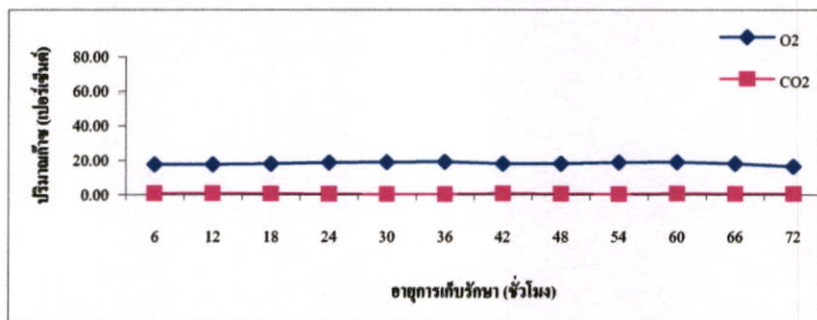
polyethylene (PE)

polypropylene (PP)

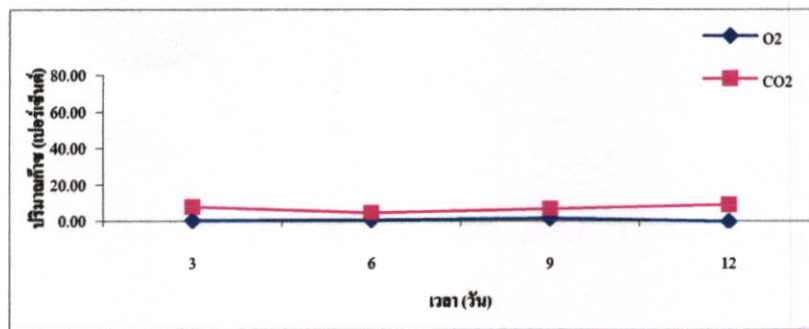

laminate (vacuum)

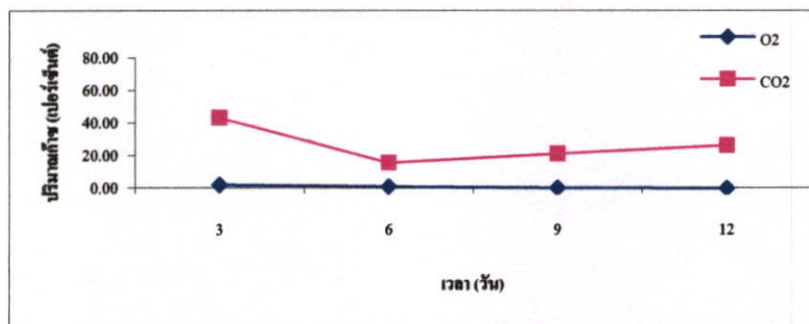

polyvinyl chloride (PVC)

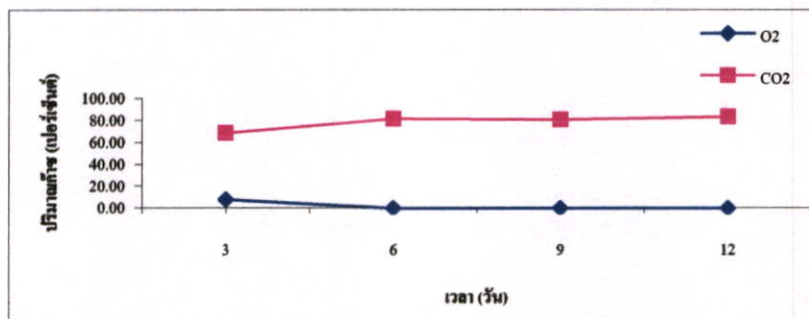
ภาพที่ 4.8 แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุต่างๆ ของผล ชมพู่ทับทิมจันท์ 72 ชั่วโมง หลังการเก็บรักษา

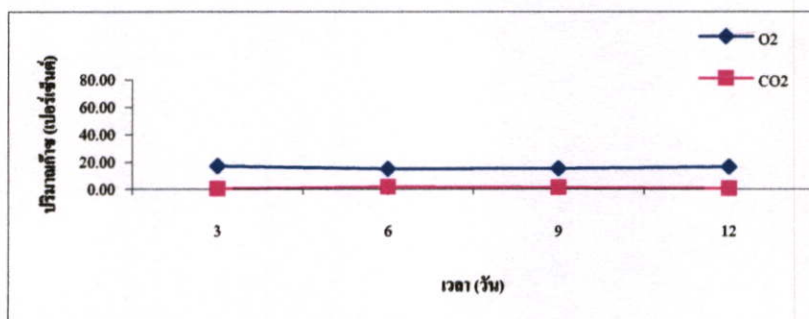
polyethylene (PE)

polypropylene (PP)

laminate (vacuum)

polyvinyl chloride (PVC)

ภาพที่ 4.9 แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุต่างๆ ของผล ชมพู่ทับทิมจันทน์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน

4.1.7 คุณภาพทางประสาทสัมผัส

ภายหลังการเก็บรักษาปรากฏว่า ชมพูทับทิมจันทน์มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสลดลงเรื่อยๆ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 4.10) และเมื่อสิ้นสุดการทดลองผลชมพูมีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 3.40 คะแนน และมีคุณภาพทางประสาทสัมผัสน้อยที่สุดคือ 2.52 คะแนน (ตารางที่ 4.7)

ภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

ชมพูที่เก็บรักษาในฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 4.62 คะแนน รองลงมาได้แก่ ถุงพลาสติก polyethylene และ polypropylene มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสคือ 4.55 และ 4.13 คะแนน ตามลำดับ และชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก laminate มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสน้อยที่สุดคือ 3.72 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า คุณภาพทางประสาทสัมผัส มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางที่ 4.7) แต่พบว่า ทุบบรรจุทั้ง 4 ชนิด มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับได้ของตลาด

ภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

ชมพูที่เก็บรักษาในฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 4.16 คะแนน รองลงมาได้แก่ ถุงพลาสติก polyethylene และ laminate มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสคือ 4.01 และ 3.44 คะแนน ตามลำดับ และชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polypropylene มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสน้อยที่สุดคือ 3.37 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า คุณภาพทางประสาทสัมผัส มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางที่ 4.7) แต่พบว่า ทุบบรรจุทั้ง 4 ชนิด มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับได้ของตลาด

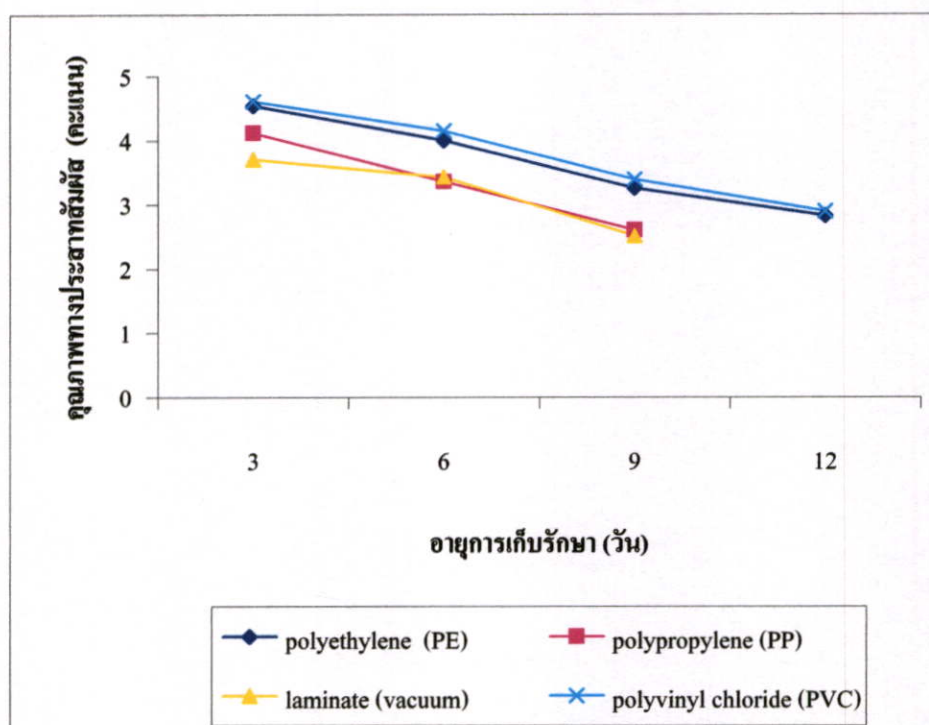
ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

ชมพูที่เก็บรักษาในฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 3.40 คะแนน รองลงมาได้แก่ ถุงพลาสติก polyethylene และ polypropylene มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสคือ 3.26 และ 2.61 คะแนน ตามลำดับ และชมพูที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก laminate มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสน้อยที่สุดคือ 2.52 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า คุณภาพทางประสาทสัมผัส มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางที่ 4.7) พบว่าฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride และ ถุงพลาสติก polyethylene มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับได้ของตลาด แต่พบว่า ทุบบรรจุทั้ง 4 ชนิด มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับไม่ได้ของตลาด

ตารางที่ 4.7 แสดงคุณภาพทางประสาทสัมผัสของผลชมพู่ทับทิมจีนที่ ในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน

ชนิดบรรจุ	คุณภาพทางประสาทสัมผัส (คะแนน)			
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน
polyethylene (PE)	4.55a ^{1/}	4.01a ^{1/}	3.26a ^{1/}	2.83
polypropylene (PP)	4.13b	3.37b	2.61b	-
laminare (vacuum)	3.72c	3.44b	2.52b	-
polyvinyl chloride (PVC)	4.62a	4.16a	3.40a	2.90
F-test	**	**	**	-
CV.	4.70	5.34	6.78	-

1/ ตัวอักษรที่เหมือนกันในแนวดิ่ง แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ ตามการเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ภาพที่ 4.10 แสดงคุณภาพทางประสาทสัมผัสของผลชมพู่ทับทิมจีน ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 12 วัน

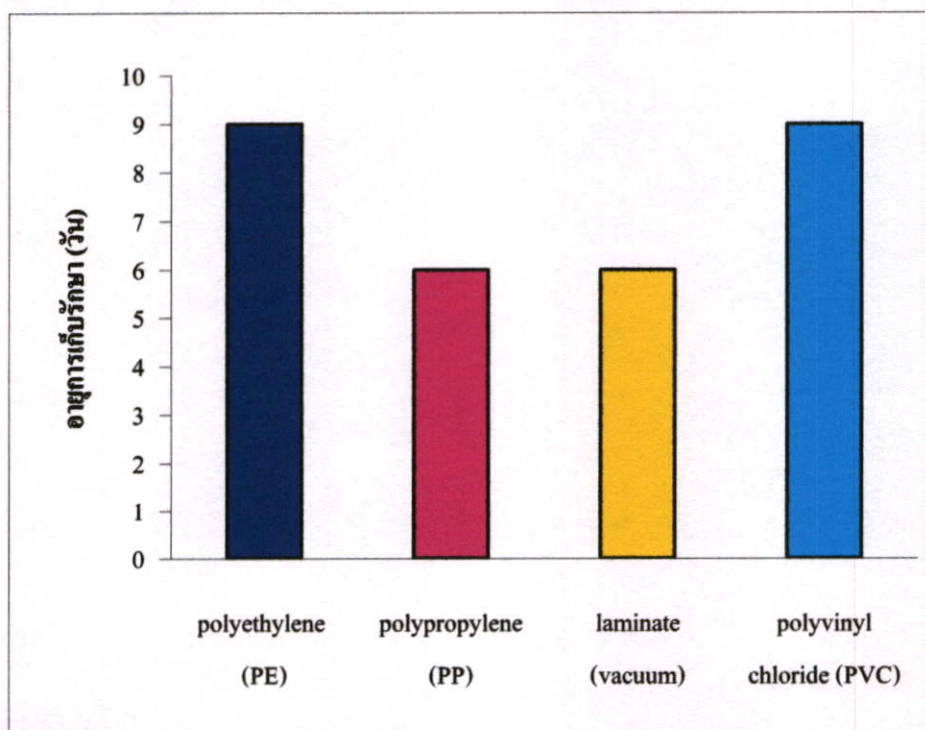
4.1.8 อายุการเก็บรักษา

ภายหลังการเก็บรักษาปรากฏว่า ชมพู่ที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polyethylene (PE) และฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride (PVC) มีอายุการเก็บรักษามากที่สุดคือ 9 วัน และชมพู่ที่เก็บรักษาในถุงพลาสติก polypropylene (PP) และถุงพลาสติก laminate (vacuum) มีอายุการเก็บรักษาน้อยที่สุดคือ 6 วัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า อายุการเก็บรักษา มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 แสดงอายุการเก็บรักษาของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน

ชนิดบรรจุ	อายุการเก็บรักษา (วัน)
polyethylene (PE)	9a ^{1/}
polypropylene (PP)	6b
laminate (vacuum)	6b
polyvinyl chloride (PVC)	9a
F-test	**
CV.	13.33

^{1/} ตัวอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้ง แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ ตามการเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ภาพที่ 4.11 แสดงอายุการเก็บรักษาของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่เก็บรักษาในภาชนะบรรจุต่างๆ กัน

4.2 การทดลองที่ 2

จากการศึกษาผลของระดับอุณหภูมิ และระยะเวลาการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วต่อรูปแบบการเปลี่ยนแปลงก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน ขณะเก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์ ในถุงพลาสติก polyethylene (PE) ผลปรากฏดังนี้

4.2.1 อุณหภูมิภายใน

ภายหลังการลดอุณหภูมิต่ออย่างรวดเร็วปรากฏว่า ชมพู่ทับทิมจันทร์มีอุณหภูมิภายในดังนี้

ภายหลังการลดอุณหภูมิต่ออย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10, 20, 30, และ 40 นาที ชมพู่ทับทิมจันทร์มีอุณหภูมิภายใน 26.10, 24.11, 22.21 และ 20.27 องศาเซลเซียส ตามลำดับ (ตารางที่ 4.9) โดยลักษณะการลดลงของอุณหภูมิภายในจะลดลงมากยิ่งขึ้นตามระยะเวลาการลดอุณหภูมิต่ออย่างรวดเร็วที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 4.12)

ภายหลังการลดอุณหภูมิต่ออย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10, 20, 30, และ 40 นาที ชมพู่ทับทิมจันทร์มีอุณหภูมิภายใน 26.06, 23.57, 21.20 และ 19.15 องศาเซลเซียส ตามลำดับ (ตารางที่ 4.9) โดยลักษณะการลดลงของอุณหภูมิภายในจะยิ่งต่ำลงมากยิ่งขึ้นตามระยะเวลาการลดอุณหภูมิต่ออย่างรวดเร็วที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 4.12)

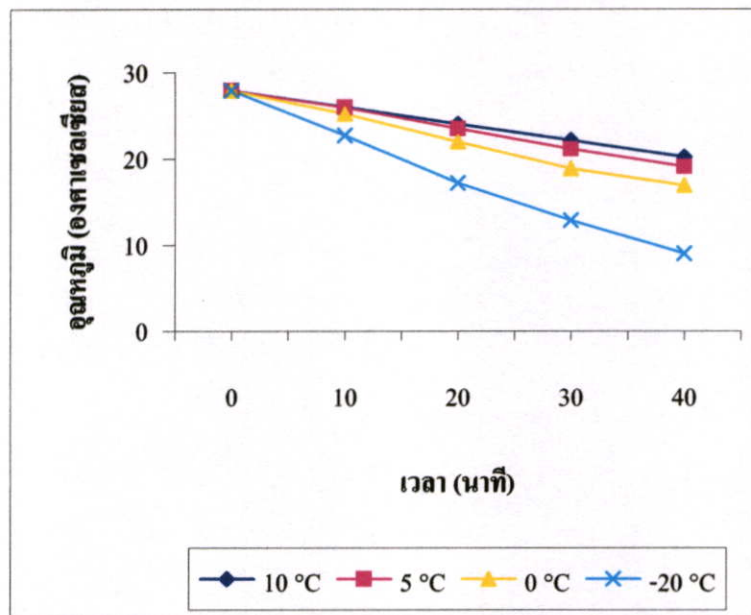
ภายหลังการลดอุณหภูมิต่ออย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10, 20, 30, และ 40 นาที ชมพู่ทับทิมจันทร์มีอุณหภูมิภายใน 25.30, 22.06, 18.92 และ 16.99 องศาเซลเซียส ตามลำดับ (ตารางที่ 4.9) โดยลักษณะการลดลงของอุณหภูมิภายในจะยิ่งต่ำลงมากยิ่งขึ้นตามระยะเวลาการลดอุณหภูมิต่ออย่างรวดเร็วที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 4.12)

ภายหลังการลดอุณหภูมิต่ออย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10, 20, 30, และ 40 นาที ชมพู่ทับทิมจันทร์มีอุณหภูมิภายใน 22.80, 17.26, 12.97 และ 9.07 องศาเซลเซียส ตามลำดับ (ตารางที่ 4.9) โดยลักษณะการลดลงของอุณหภูมิภายในจะยิ่งต่ำลงมากยิ่งขึ้นตามระยะเวลาการลดอุณหภูมิต่ออย่างรวดเร็วที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 4.12) การลดอุณหภูมิต่ออย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที ทำให้อุณหภูมิภายในผลชมพู่ลดลงมากที่สุด ซึ่งอุณหภูมิภายในจะลดลงเหลือ 9.07 องศาเซลเซียส ส่วนชมพู่ที่ลดอุณหภูมิต่ออย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที ทำให้อุณหภูมิภายในผลชมพู่สูงถึง 20.27 องศาเซลเซียส

ตารางที่ 4.9 แสดงอุณหภูมิภายในของผลชมพูทับทิมจีนที่ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับ อุณหภูมิต่างๆ กัน

ระดับอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	อุณหภูมิภายใน (องศาเซลเซียส)			
	10 นาที	20 นาที	30 นาที	40 นาที
10	26.10a ^L	24.11a ^L	22.21a ^L	20.27a ^L
5	26.06a	23.57b	21.20b	19.15b
0	25.30b	22.06c	18.92c	16.99c
-20	22.80c	17.26d	12.97d	9.07d
F-test	**	**	**	**
CV.	0.80	0.82	1.12	1.11

^L/ ตัวอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้ง แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ ตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ ตามการเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ภาพที่ 4.12 แสดงอุณหภูมิภายในของผลชมพูทับทิมจีนที่ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับ อุณหภูมิต่างๆ กัน

4.2.2 ลักษณะเนื้อเยื่อ

เนื้อเยื่อของชมพูทับทิมจีนที่ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ชั้น คือ ชั้นนอกเรียกว่า epicarp เนื้อชั้นนี้ผนังเซลล์บาง ปรากฏต่อมน้ำมัน (oil gland) มีปริมาณน้อย ชั้นกลางเรียกว่า mesocarp ส่วนใหญ่เป็นเนื้อเยื่อ parenchyma จึงอ่อนนุ่มเป็นแหล่งสะสมแป้งและน้ำตาล และชั้นใน เรียกว่า endocarp ก่อนการทดลองปรากฏว่า ลักษณะเนื้อเยื่อในชั้น epicarp และชั้น mesocarp มี

ลักษณะเด่น ต่อมน้ำมันมีสีเหลืองใส (ภาพที่ 4.13) ภายหลังจากเก็บรักษาปรากฏว่า ชมพูทับทิมจันทร์ มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะเนื้อเชื้อ ดังนี้

ภายหลังจากเก็บรักษา 3 วัน

จากการตัด cross section เนื้อของผลชมพูปรากฏว่า ลักษณะเนื้อเชื้อในชั้น epicarp และชั้น mesocarp มีลักษณะเด่น ต่อมน้ำมันมีสีเหลืองใสทุกวิธีการทดลอง ยกเว้น การลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส บริเวณชั้น epicarp แสดงอาการเนื้อเชื้อเหี่ยวใสเป็นจุดเล็กๆ ต่อมน้ำมัน (oil gland) มีสีดำ (ภาพที่ 4.15)

ภายหลังจากเก็บรักษา 6 วัน

จากการตัด cross section เนื้อของผลชมพูปรากฏว่า ลักษณะเนื้อเชื้อในชั้น epicarp และชั้น mesocarp มีลักษณะเด่น ต่อมน้ำมันมีสีเหลืองใสทุกวิธีการทดลอง ยกเว้น การลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส บริเวณชั้น epicarp แสดงอาการเนื้อเชื้อเหี่ยวใสเป็นจุดเล็กๆ ต่อมน้ำมัน (oil gland) มีสีดำ (ภาพที่ 4.16)

ภายหลังจากเก็บรักษา 9 วัน

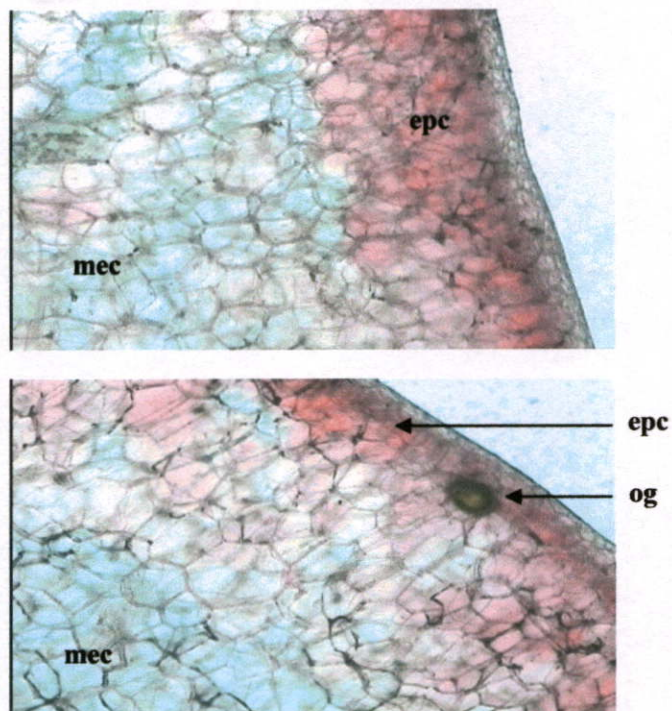
จากการตัด cross section เนื้อของผลชมพูปรากฏว่า ลักษณะเนื้อเชื้อในชั้น epicarp และชั้น mesocarp มีลักษณะเด่น เนื้อเชื้อเริ่มปรากฏสีคล้ำภายในเซลล์ ต่อมน้ำมัน (oil gland) มีสีดำทุกวิธีการทดลอง (ภาพที่ 4.17)

ภายหลังจากเก็บรักษา 12 วัน

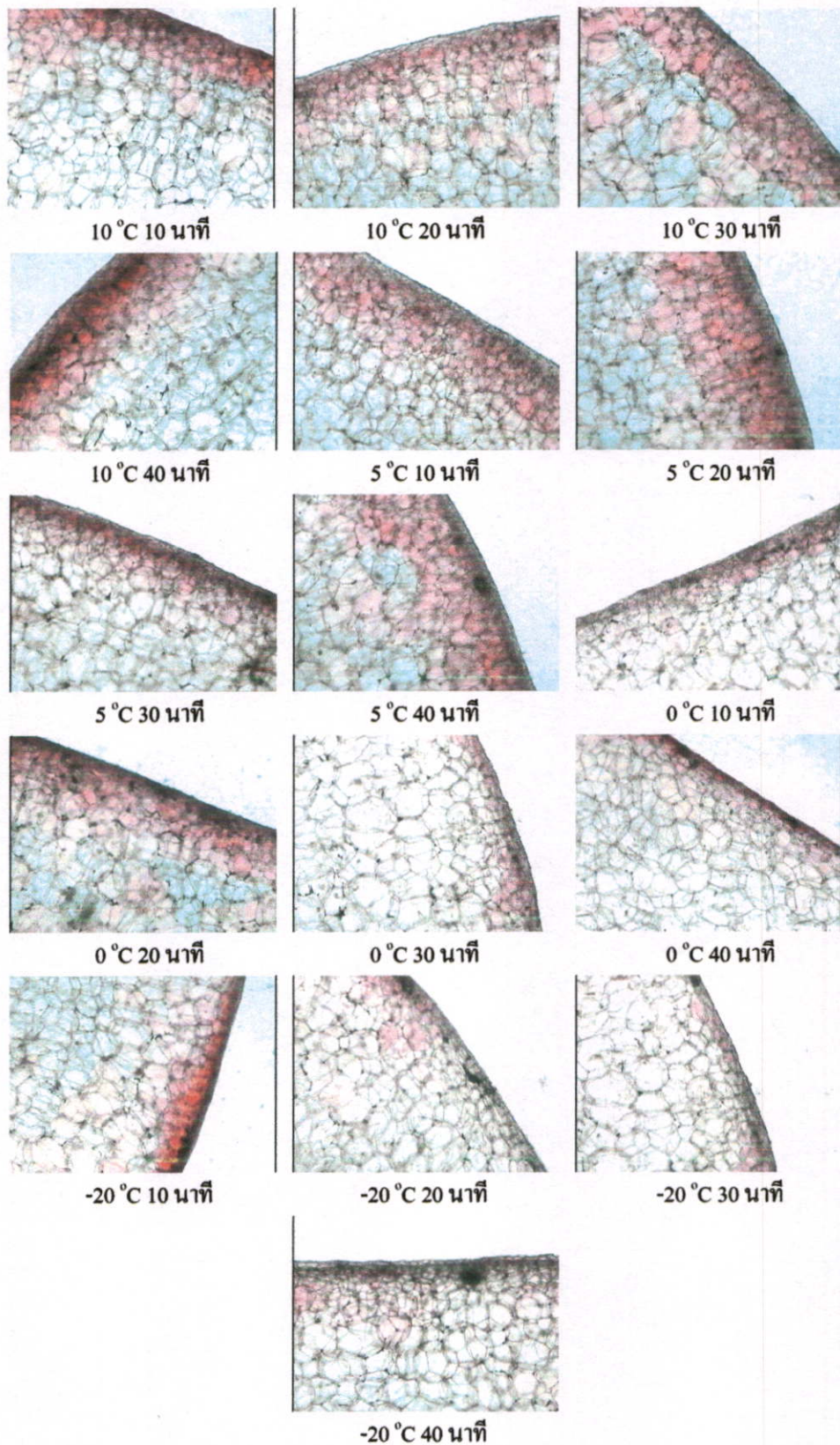
จากการตัด cross section เนื้อของผลชมพูปรากฏว่า ลักษณะเนื้อเชื้อในชั้น epicarp และชั้น mesocarp มีลักษณะเริ่มเหี่ยว เนื้อเชื้อปรากฏสีคล้ำภายในเซลล์ ต่อมน้ำมัน (oil gland) มีสีดำทุกวิธีการทดลอง ซึ่งวิธีการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เนื้อเชื้อจะปรากฏสีคล้ำภายในเซลล์น้อยกว่าการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอื่นๆ (ภาพที่ 4.18)

ภายหลังจากเก็บรักษา 15 วัน

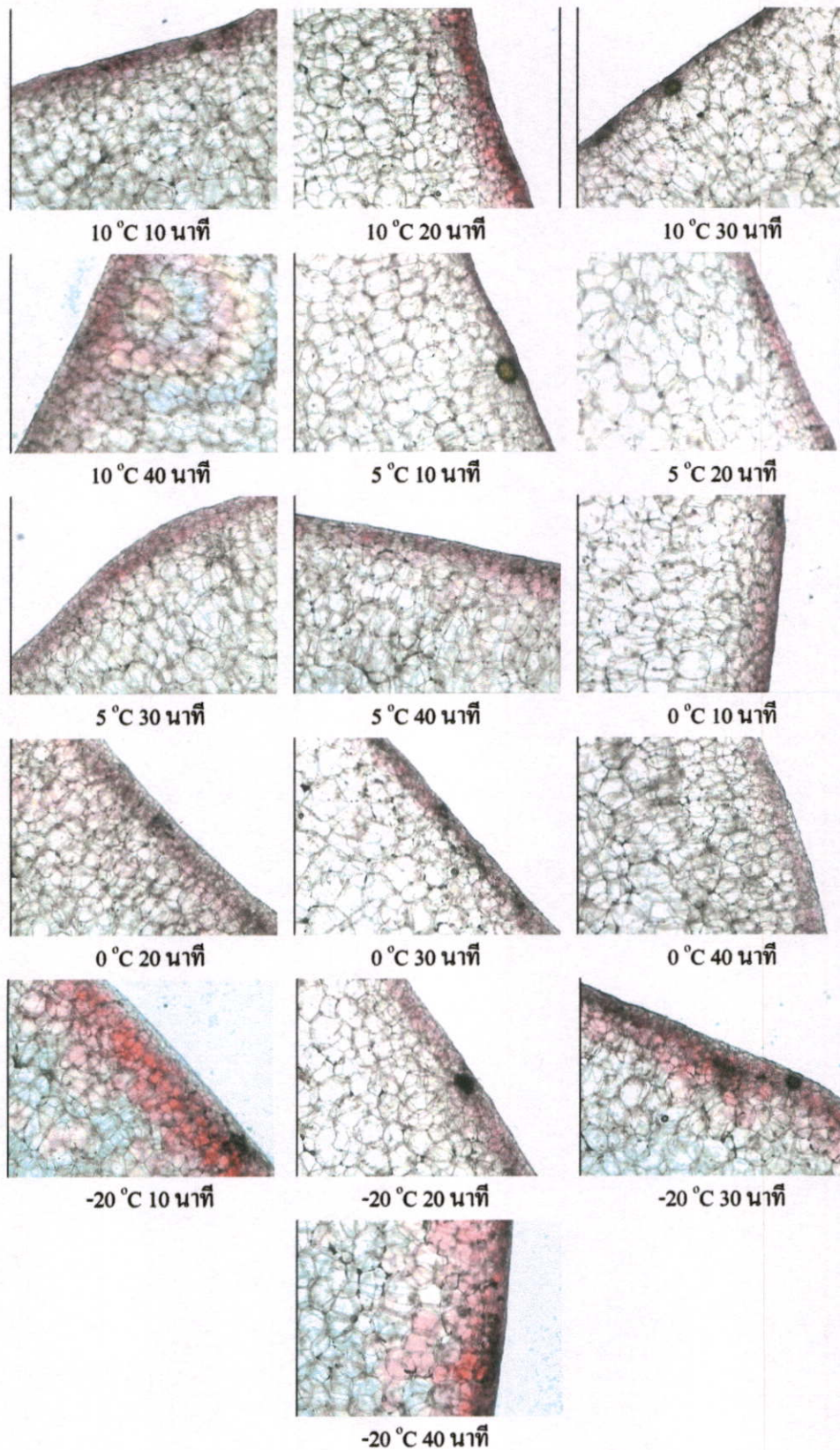
จากการตัด cross section เนื้อของผลชมพูปรากฏว่า ลักษณะเนื้อเชื้อในชั้น epicarp และชั้น mesocarp มีลักษณะเหี่ยว เนื้อเชื้อปรากฏสีคล้ำภายในเซลล์ ต่อมน้ำมัน (oil gland) มีสีดำทุกวิธีการทดลอง ซึ่งวิธีการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เนื้อเชื้อจะปรากฏสีคล้ำภายในเซลล์น้อยกว่าการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอื่นๆ (ภาพที่ 4.19)

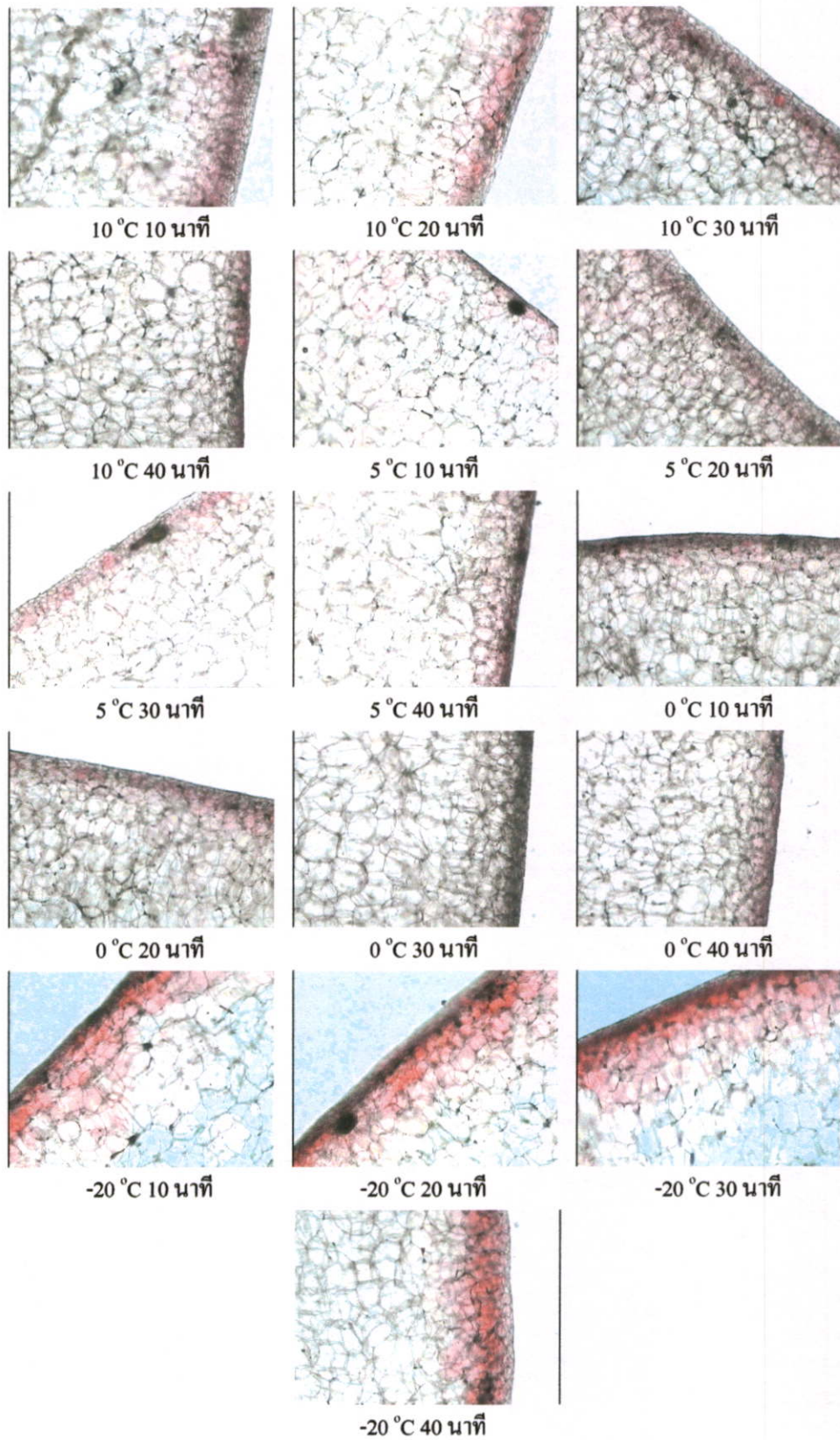
ภาพที่ 4.13 แสดงลักษณะเนื้อเยื่อ (กำลังขยาย 10X) ของผลชมพูทับทิมจันทน์ ก่อนการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว โดย og = oil gland, epc = epicarp, mec = mesocarp

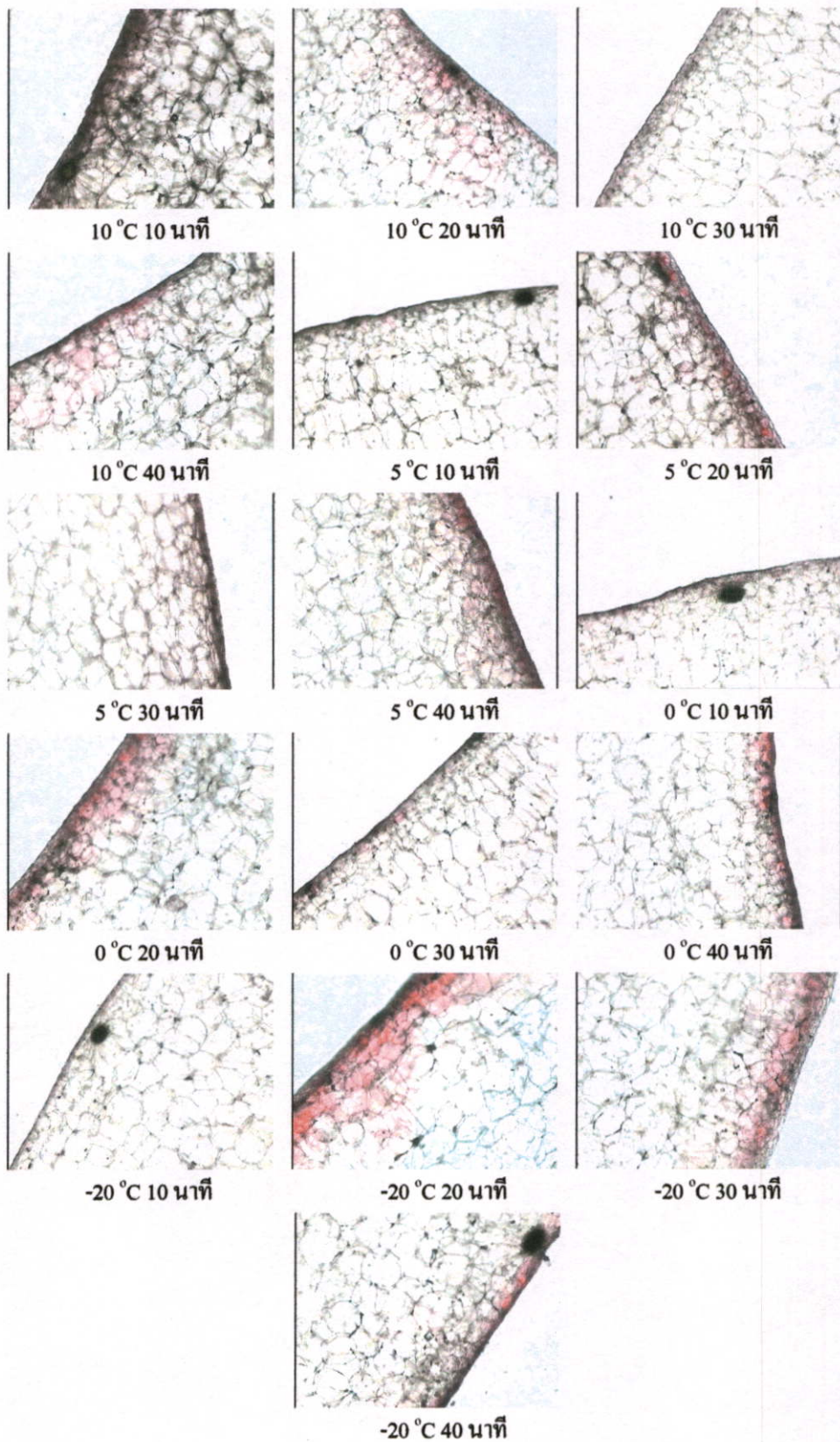
ภาพที่ 4.14 แสดงลักษณะเนื้อเยื่อ (กำลังขยาย 10X) ของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว ภายหลังจากการเก็บรักษา 3 วัน

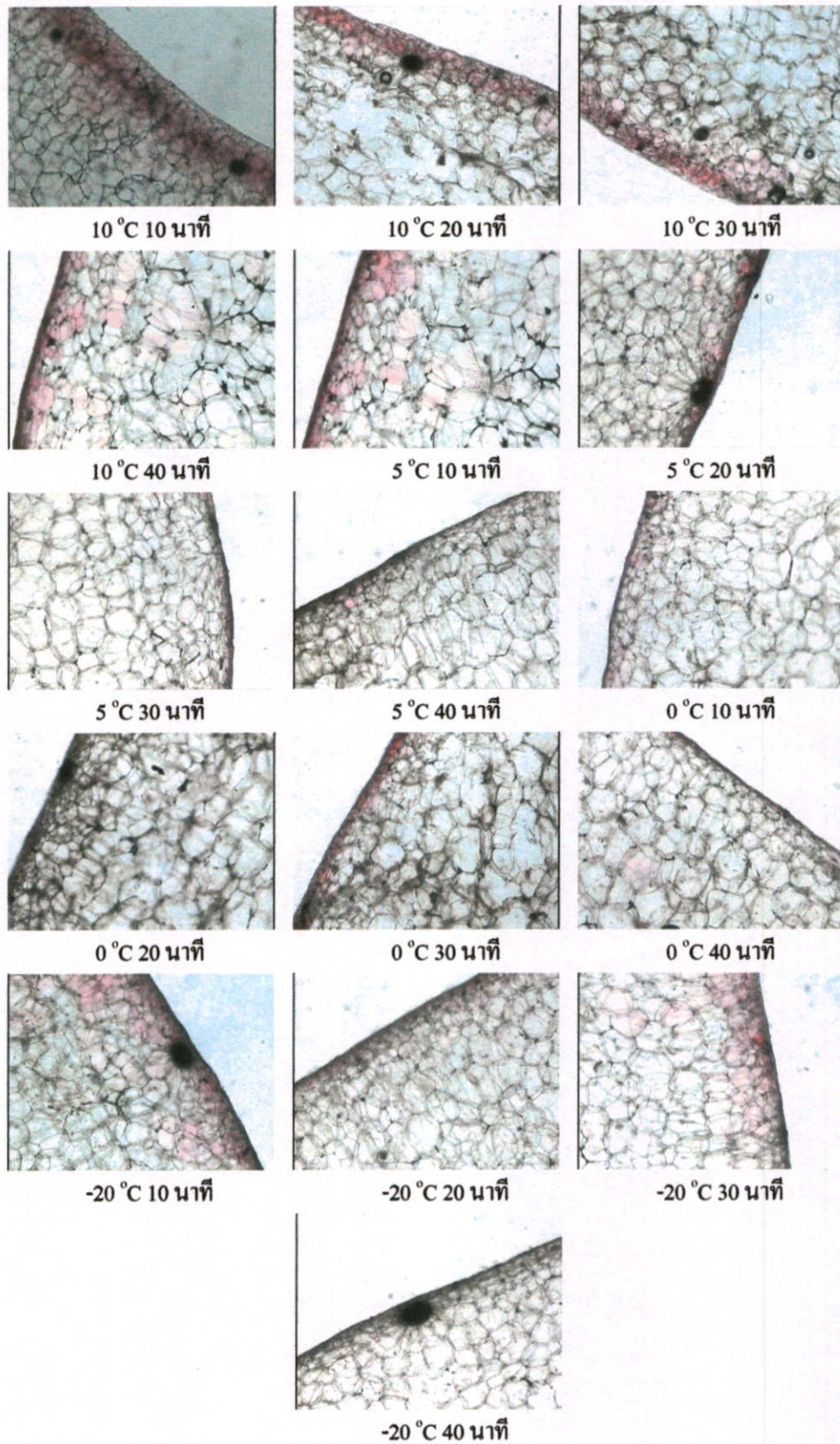
ภาพที่ 4.15 แสดงลักษณะเนื้อเยื่อ (กำลังขยาย 10X) ของผลชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 6 วัน

ภาพที่ 4.16 แสดงลักษณะเนื้อเยื่อ (กำลังขยาย 10X) ของผลชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากการเก็บรักษา 9 วัน

ภาพที่ 4.17 แสดงลักษณะเนื้อเยื่อ (กำลังขยาย 10X) ของผลชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ และระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากการเก็บรักษา 12 วัน

ภาพที่ 4.18 แสดงลักษณะเนื้อเยื่อ (กำลังขยาย 10X) ของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 15 วัน

4.2.3 การสูญเสียน้ำหนักสด

ภายหลังจากเก็บรักษาปรากฏว่า ชมพูทับทิมจันทน์มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 4.19) และเมื่อสิ้นสุดการทดลองผลชมพูมีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 0.54 เปอร์เซ็นต์ และมีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 0.43 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 4.10)

ภายหลังจากเก็บรักษา 3 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 0.36 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที และ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดคือ 0.35, 0.32, 0.32, 0.32, 0.32, 0.31, 0.31, 0.30, 0.29, 0.29, 0.28, 0.26, 0.25 และ 0.23 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 0.23 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.10)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส และที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 0.30 เปอร์เซ็นต์ และที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส และที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 0.29 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.11)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิจำกัดปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 40 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 0.31 เปอร์เซ็นต์ และที่ระยะเวลา 30 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 0.28 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.13)

ภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที และระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 0.41 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที และ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดคือ 0.40, 0.38, 0.38, 0.38, 0.37, 0.36, 0.35, 0.35, 0.34, 0.34, 0.33 และ 0.31 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที และระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 0.29 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.10)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 0.39 เปอร์เซ็นต์ และที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 0.32 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.11)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 10 และ 20 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 0.36 เปอร์เซ็นต์ และที่ระยะเวลา 40 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 0.34 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.13)

ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 0.50 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา

40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที และ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดคือ 0.44, 0.43, 0.41, 0.41, 0.40, 0.39, 0.39, 0.39, 0.39, 0.39, 0.38, 0.37, 0.36 และ 0.35 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 0.34 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.10)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 0.43 เปอร์เซ็นต์ และที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส และที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 0.37 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.11)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 20 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 0.43 เปอร์เซ็นต์ และที่ระยะเวลา 10 และ 30 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 0.38 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.13)

ภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 0.52 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที และ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดคือ 0.51, 0.50, 0.49, 0.49, 0.46, 0.44, 0.44, 0.44, 0.42, 0.42, 0.41, 0.41, 0.40 และ 0.39 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 0.36 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.10)

เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การสูญเสีย น้ำหนักสดแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.10 แสดงการสูญเสียน้ำหนักสดของชมพูทับทิมจันทน์ ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน

Treatment combination	การสูญเสียน้ำหนักสด (เปอร์เซ็นต์)						
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน	18 วัน	21 วัน
10 °C 10 นาที	0.26bc ^{1/}	0.38	0.39	0.50	0.52	-	-
10 °C 20 นาที	0.31abc	0.38	0.50	0.52	0.54	-	-
10 °C 30 นาที	0.32abc	0.40	0.43	0.51	0.52	-	-
10 °C 40 นาที	0.29abc	0.34	0.40	0.41	0.44	-	-
5 °C 10 นาที	0.35ab	0.35	0.39	0.44	0.46	-	-
5 °C 20 นาที	0.31abc	0.34	0.38	0.42	0.44	-	-
5 °C 30 นาที	0.25c	0.29	0.35	0.41	0.44	-	-
5 °C 40 นาที	0.28abc	0.29	0.37	0.42	0.44	-	-
0 °C 10 นาที	0.32abc	0.35	0.36	0.49	0.52	-	-
0 °C 20 นาที	0.30abc	0.33	0.41	0.49	0.53	-	-
0 °C 30 นาที	0.23c	0.31	0.34	0.36	0.39	0.44	-
0 °C 40 นาที	0.32abc	0.36	0.39	0.40	0.44	0.49	-
-20 °C 10 นาที	0.29abc	0.37	0.39	0.46	0.49	-	-
-20 °C 20 นาที	0.23c	0.41	0.44	0.44	0.47	0.52	0.55
-20 °C 30 นาที	0.32abc	0.41	0.41	0.44	0.47	0.53	0.56
-20 °C 40 นาที	0.36a	0.38	0.39	0.39	0.43	0.45	0.52
F-test	*	ns	ns	ns	ns	-	-
CV.	17.00	17.36	20.02	27.88	20.73	-	-

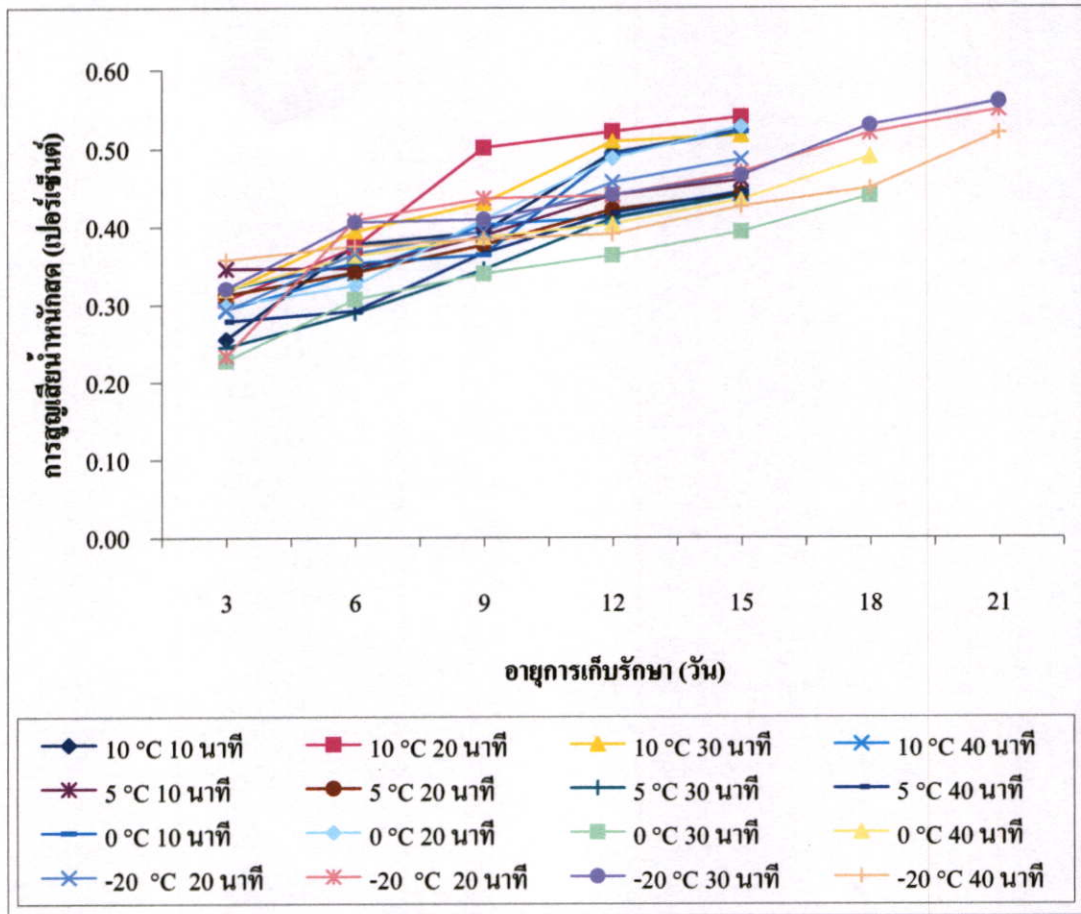
^{1/} ตัวอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้ง แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ ตามการเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.11 แสดงการสูญเสียน้ำหนักสดของชมพูทับทิมจีนที่ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับ อุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

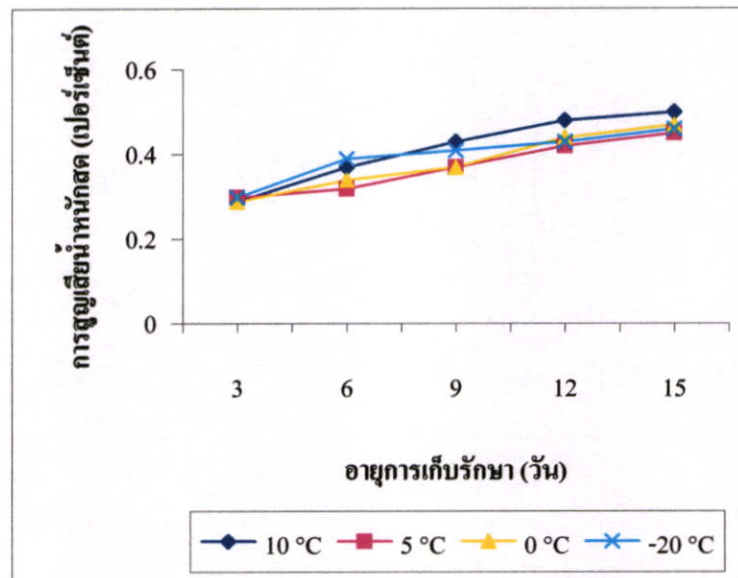
ระดับอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	การสูญเสียน้ำหนักสด (เปอร์เซ็นต์)				
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน
10	0.29	0.37	0.43	0.48	0.50
5	0.30	0.32	0.37	0.42	0.45
0	0.29	0.34	0.37	0.44	0.47
-20	0.30	0.39	0.41	0.43	0.46
F-test	ns	ns	ns	ns	ns
CV.	17.00	17.36	20.02	27.88	20.73

ตารางที่ 4.12 แสดงการสูญเสียน้ำหนักสดของชมพูทับทิมจีนที่ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะ เวลาต่างๆกัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

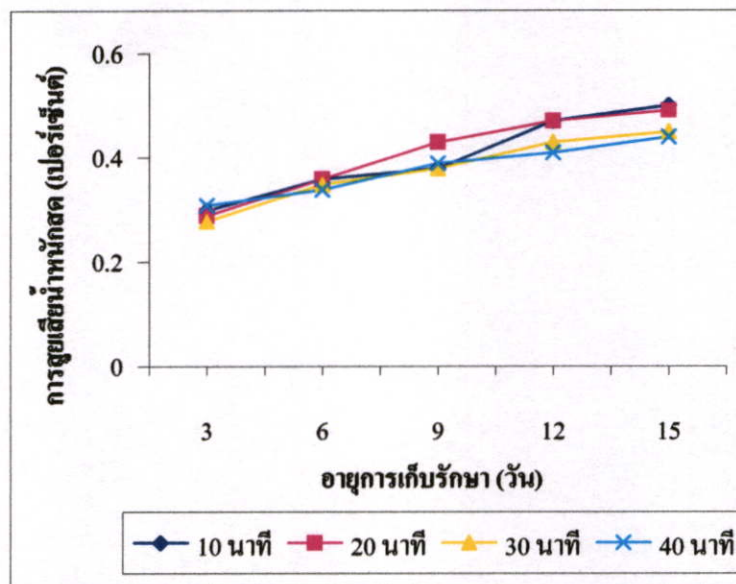
ระยะเวลา (นาที)	การสูญเสียน้ำหนักสด (เปอร์เซ็นต์)				
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน
10	0.30	0.36	0.38	0.47	0.50
20	0.29	0.36	0.43	0.47	0.49
30	0.28	0.35	0.38	0.43	0.45
40	0.31	0.34	0.39	0.41	0.44
F-test	ns	ns	ns	ns	ns
CV.	17.00	17.36	20.02	27.88	20.73

ภาพที่ 4.19 แสดงการสูญเสียน้ำหนักสดของชมพู่ทับทิมจันทร์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน

ภาพที่ 4.20 แสดงการสูญเสียน้ำหนักสดของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

ภาพที่ 4.21 แสดงการสูญเสียน้ำหนักสดของชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

4.2.4 สีผิว

ภายหลังจากเก็บรักษาปรากฏว่า ชมพูทับทิมจันทน์ที่มีสีแดงเข้ม (Darker, Redder, Yellow) ชมพูทับทิมจันทน์ที่มีค่าความสว่าง (L^*) เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 4.22) เมื่อสิ้นสุดการทดลองผลชมพูมีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 26.42 เปอร์เซ็นต์ และมีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 22.20 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 4.14) ส่วนค่าสีแดง มีค่ามากที่สุดคือ 25.89 และมีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 22.75 (ตารางที่ 4.17)

ภายหลังจากเก็บรักษา 3 วัน

ค่าความสว่าง (L^*) ของผิวผลชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 26.05 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีค่าความสว่างคือ 25.53, 24.88, 24.76, 24.47, 24.42, 24.33, 24.19, 24.00, 23.73, 23.59, 22.93, 22.51, 22.11 และ 21.53 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับ

อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 21.28 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ค่าความสว่าง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.13)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 24.67 เปอร์เซ็นต์ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 22.63 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ มีผลทำให้ค่าความสว่างแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.14)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 20 นาที มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 24.38 เปอร์เซ็นต์ และที่ระยะเวลา 30 นาที มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 23.08 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ค่าความสว่างแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.15)

ค่าสีแดง (a^*) ของผิวผลชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 23.69 รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีค่าสีแดงคือ 23.48, 22.47, 22.28, 22.23, 22.12, 22.10, 21.76, 21.73, 21.51, 21.26, 21.14, 21.10, 20.82 และ 20.75 ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 21.28 จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ค่าสีแดง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.16)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 22.40 และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 21.42 จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้ค่าสีแดงแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.17)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 10 นาที มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 22.29 และที่ระยะเวลา 20

นาที มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 21.22 จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ค่าสีแดงแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.18)

ภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

ค่าความสว่าง (L^*) ของผิวผลชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 26.37 เปอร์เซนต์ รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีค่าความสว่างคือ 25.30, 25.05, 24.97, 24.78, 24.77, 24.71, 24.68, 24.52, 24.25, 24.23, 24.13, 23.83, 23.77 และ 23.43 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 21.67 เปอร์เซนต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ค่าความสว่าง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.13)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 25.22 เปอร์เซนต์ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 23.38 เปอร์เซนต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ มีผลทำให้ค่าความสว่างแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.14)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 10 นาที มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 24.77 เปอร์เซนต์ และที่ระยะเวลา 30 นาที มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 23.77 เปอร์เซนต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ค่าความสว่างแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.15)

ค่าสีแดง (a^*) ของผิวผลชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 25.06 รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศา

เซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีค่าสีแดงคือ 25.00, 24.75, 24.17, 23.97, 23.88, 23.66, 23.57, 23.51, 23.50, 23.46, 23.44, 22.96, 22.96 และ 22.74 ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 21.37 จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ค่าสีแดง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.16)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 24.24 และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 23.19 จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้ค่าสีแดงแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.17)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 40 นาที มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 24.29 และที่ระยะเวลา 10 นาที มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 23.13 จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ค่าสีแดงแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.18)

ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

ค่าความสว่าง (L*) ของผิวผลชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 26.68 เปอร์เซนต์ รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีค่าความสว่างคือ 26.35, 25.83, 25.73, 25.71, 25.51, 25.36, 25.33, 25.20, 24.84, 24.79, 24.72, 24.56, 24.02 และ 23.81 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 22.06 เปอร์เซนต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ค่าความสว่าง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.13)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 25.76 เปอร์เซนต์ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีค่าความสว่างน้อย

ที่สุดคือ 24.13 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ มีผลทำให้ค่าความสว่างแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.14)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 10 นาที มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 25.73 เปอร์เซ็นต์ และที่ระยะเวลา 30 นาที มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 24.46 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ค่าความสว่างแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.15)

ค่าสีแดง (a^*) ของผิวผลชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 25.81 รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีค่าสีแดงคือ 25.68, 24.97, 24.93, 24.48, 24.28, 24.17, 23.97, 23.91, 23.75, 23.69, 23.54, 22.44, 22.80 และ 22.75 ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 22.73 จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ค่าสีแดง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.16)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 24.68 และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 23.62 จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้ค่าสีแดงแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.17)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 30 นาที มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 24.43 และที่ระยะเวลา 10 นาที มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 23.39 จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ค่าสีแดงแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.18)

ภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

ค่าความสว่าง (L^*) ของผิวผลชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 26.89 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็น

เวลา 40 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีค่าความสว่างคือ 26.48, 25.97, 25.19, 25.09, 25.04, 25.02, 25.01, 24.98, 24.92, 24.76, 24.28, 24.09, 24.04 และ 23.97 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 23.97 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ค่าความสว่าง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.13)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 25.63 เปอร์เซ็นต์ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 24.13 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ มีผลทำให้ค่าความสว่างแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.14)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 10 นาที มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 25.36 เปอร์เซ็นต์ และที่ระยะเวลา 30 นาที มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 24.26 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ค่าความสว่างแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.15)

ค่าสีแดง (a^*) ของผิวผลชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 24.94 รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีค่าสีแดงคือ 24.41, 24.24, 23.99, 23.80, 23.76, 23.68, 23.65, 23.52, 23.43, 23.13, 22.87, 22.83, 22.81 และ 22.75 ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 22.52 จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ค่าสีแดง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.16)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 23.81 และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 23.01 จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้ค่าสีแดงแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.17)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 40 นาที มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 24.72 และที่ระยะเวลา 20 นาที มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 23.07 จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ค่าสีแดงแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.18)

ภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

ค่าความสว่าง (L^*) ของผิวผลชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 26.42 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีค่าความสว่างคือ 26.12, 25.93, 25.67, 25.20, 25.15, 24.95, 24.87, 24.77, 24.70, 24.51, 23.74, 23.60, 23.54 และ 23.53 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 22.20 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ค่าความสว่าง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.13)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 25.73 เปอร์เซ็นต์ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 23.21 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ มีผลทำให้ค่าความสว่างแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางที่ 4.14)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 20 นาที มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 24.91 เปอร์เซ็นต์ และที่ระยะเวลา 40 นาที มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 24.31 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทาง

สถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ค่าความสว่างแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.15)

ค่าสีแดง (a^*) ของผิวผลชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 25.89 รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีค่าสีแดงคือ 25.56, 24.78, 24.63, 24.51, 24.34, 24.34, 24.01, 23.95, 23.81, 23.51, 23.50, 23.38, 23.23 และ 23.12 ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 22.75 จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ค่าสีแดง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.16)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 24.44 และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 23.60 จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้ค่าสีแดงแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.17)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 40 นาที มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ 24.80 และที่ระยะเวลา 20 นาที มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ 23.68 จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ค่าสีแดงแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าความสว่าง (L*) ของผิวผลชมพูทับทิมจันทน์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน

Treatment combination	ความสว่าง L* (เปอร์เซ็นต์)						
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน	18 วัน	21 วัน
10 °C 10 นาที	21.53	23.43	25.33	25.19	23.54	-	-
10 °C 20 นาที	23.73	23.77	23.81	24.04	23.60	-	-
10 °C 30 นาที	21.28	21.67	22.06	22.28	22.20	-	-
10 °C 40 นาที	24.00	24.68	25.36	25.02	23.53	-	-
5 °C 10 นาที	22.11	24.23	26.35	26.89	24.87	-	-
5 °C 20 นาที	24.47	24.25	24.02	25.04	24.95	-	-
5 °C 30 นาที	22.51	24.13	25.73	24.98	24.51	-	-
5 °C 40 นาที	24.76	24.78	24.79	24.92	24.77	-	-
0 °C 10 นาที	26.05	26.37	26.68	25.09	26.12	-	-
0 °C 20 นาที	24.88	25.30	25.71	26.48	25.93	-	-
0 °C 30 นาที	24.19	24.52	24.84	25.01	25.67	24.95	-
0 °C 40 นาที	23.59	24.71	25.83	25.97	25.20	25.30	-
-20 °C 10 นาที	25.53	25.05	24.56	24.28	24.70	-	-
-20 °C 20 นาที	24.42	24.97	25.51	24.09	25.15	25.83	24.98
-20 °C 30 นาที	24.33	24.77	25.20	24.76	26.42	26.37	26.05
-20 °C 40 นาที	22.93	23.83	24.72	23.97	23.74	24.13	25.30
F-test	ns	ns	ns	ns	ns	-	-
CV.	6.97	3.90	5.41	5.21	6.49	-	-

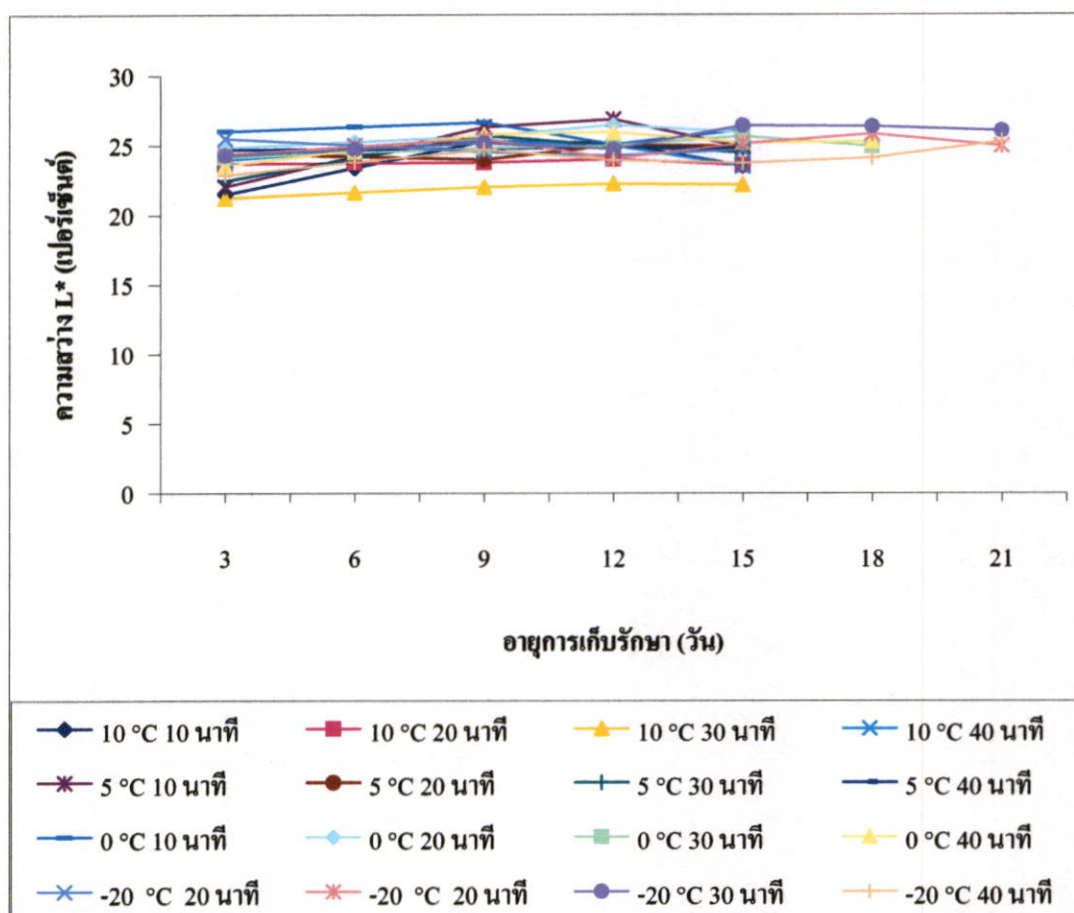
ตารางที่ 4.14 แสดงค่าความสว่าง (L*) ของผิวผลชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

ระดับอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ความสว่าง L* (เปอร์เซ็นต์)				
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน
10	22.63b ^L	23.38c ^L	24.13b ^L	24.13b ^L	23.21b ^L
5	23.46ab	24.34b	25.22ab	25.45a	24.77a
0	24.67a	25.22a	25.76a	25.63a	25.00a
-20	24.30a	24.65ab	24.99ab	24.27b	25.73a
F-test	*	**	*	*	**
CV.	6.97	3.90	5.41	5.21	6.49

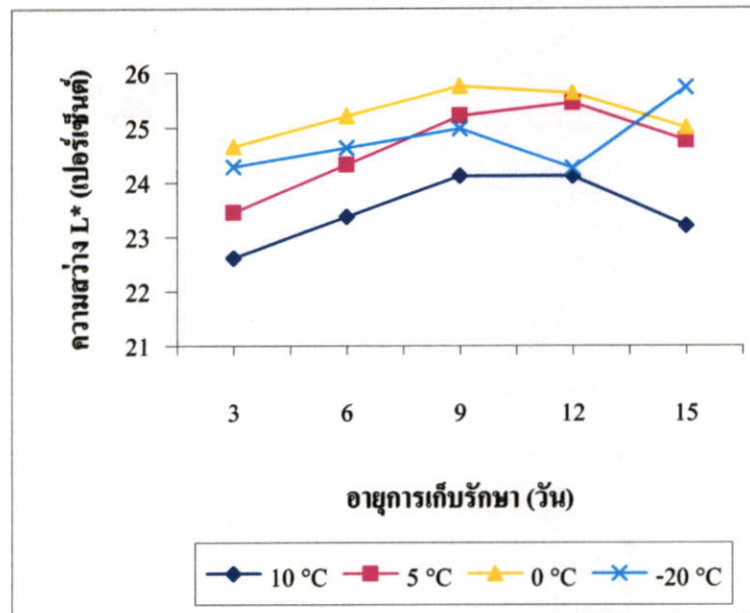
^L ตัวอักษรที่เหมือนกันในแนวดิ่ง แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ ตามการเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าความสว่าง (L*) ของผิวผลชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

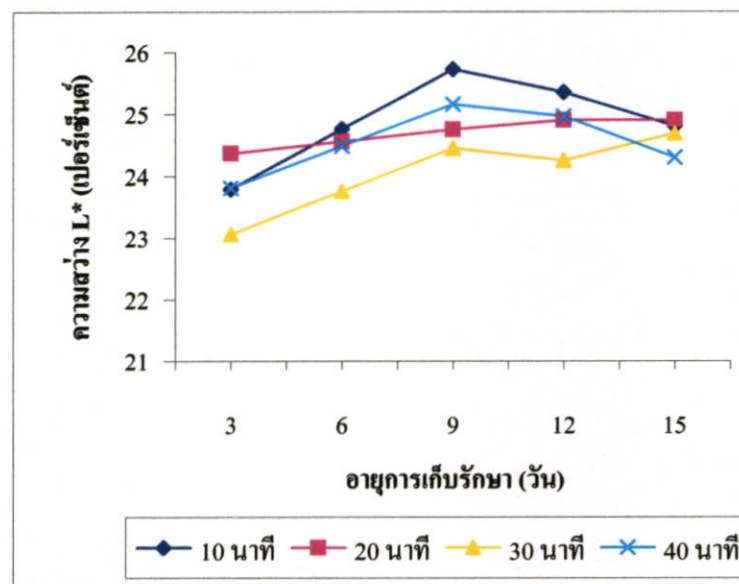
ระยะเวลา (นาที)	ความสว่าง L* (เปอร์เซ็นต์)				
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน
10	23.80	24.77	25.73	25.36	24.81
20	24.38	24.57	24.76	24.91	24.91
30	23.08	23.77	24.46	24.26	24.70
40	23.82	24.50	25.17	24.97	24.31
F-test	ns	ns	ns	ns	ns
CV.	6.97	3.90	5.41	5.21	6.49

ภาพที่ 4.22 แสดงค่าความสว่าง (L*) ของผิวผลชมพูทับทิมจันทน์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน

ภาพที่ 4.23 แสดงค่าความสว่าง (L^*) ของผิวผลชมพูทับทิมจีนที่ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากการเก็บรักษา 3, 6, 9, และ 15 วัน

ภาพที่ 4.24 แสดงค่าความสว่าง (L^*) ของผิวผลชมพูทับทิมจีนที่ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากการเก็บรักษา 3, 6, 9, และ 15 วัน

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าสีแดง (a*) ของผิวผลชมพูทับทิมจันทน์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน

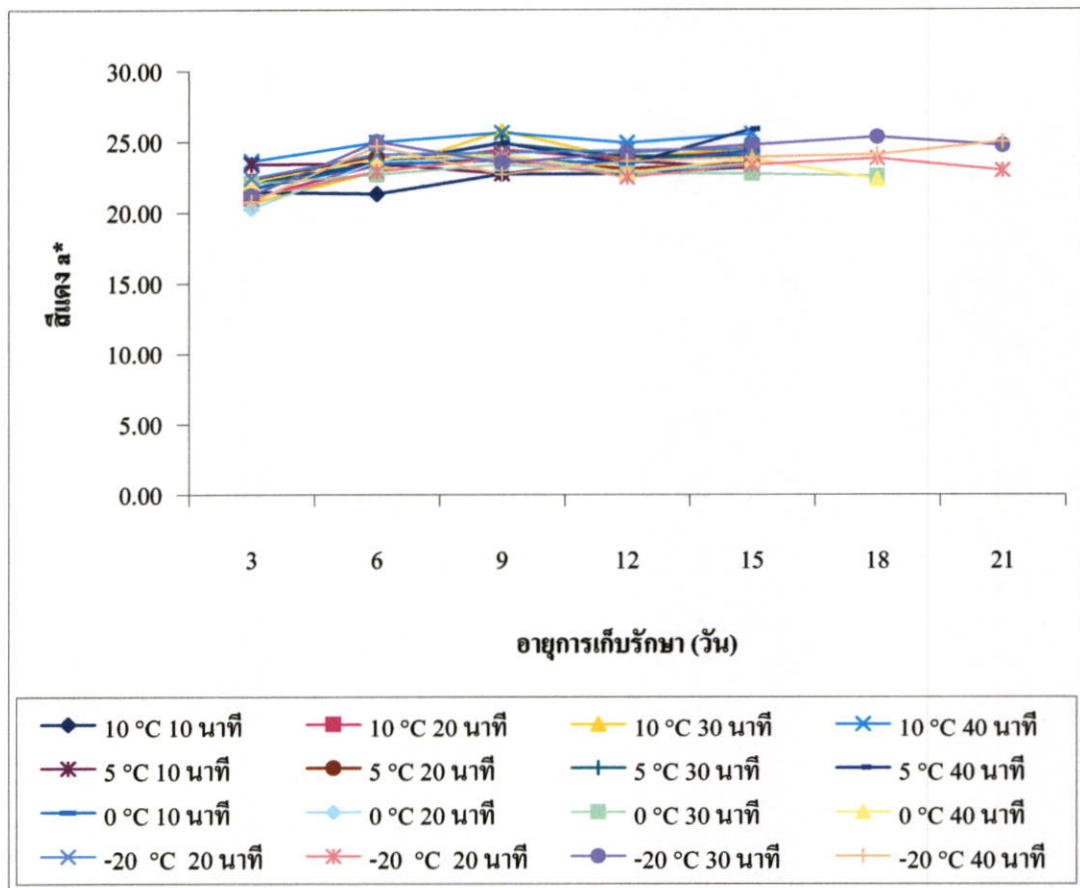
Treatment combination	สีแดง a*						
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน	18 วัน	21 วัน
10 °C 10 นาที	21.51	21.37	22.75	22.75	23.23	-	-
10 °C 20 นาที	21.10	23.44	24.48	23.80	24.34	-	-
10 °C 30 นาที	20.75	22.96	25.81	23.76	24.63	-	-
10 °C 40 นาที	23.69	25.00	25.68	24.94	25.56	-	-
5 °C 10 นาที	23.48	23.50	22.80	23.68	23.12	-	-
5 °C 20 นาที	22.28	23.97	23.69	23.13	23.51	-	-
5 °C 30 นาที	22.10	23.57	24.93	23.99	24.01	-	-
5 °C 40 นาที	21.76	23.51	24.97	23.43	25.89	-	-
0 °C 10 นาที	21.73	23.46	23.75	23.52	24.34	-	-
0 °C 20 นาที	20.36	23.66	23.97	22.83	23.50	-	-
0 °C 30 นาที	22.12	22.74	23.44	22.81	22.75	22.59	-
0 °C 40 นาที	22.23	23.88	24.17	22.87	23.81	22.36	-
-20 °C 10 นาที	22.47	24.17	24.28	24.41	24.51	-	-
-20 °C 20 นาที	21.14	22.96	23.91	22.52	23.38	23.85	22.98
-20 °C 30 นาที	21.26	25.06	23.54	24.24	24.78	25.34	24.74
-20 °C 40 นาที	20.82	24.75	22.73	23.65	23.95	24.13	25.00
F-test	ns	ns	ns	ns	ns	-	-
CV.	7.88	6.70	5.72	7.47	6.45	-	-

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าสีแดง (a*) ของผิวผลชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

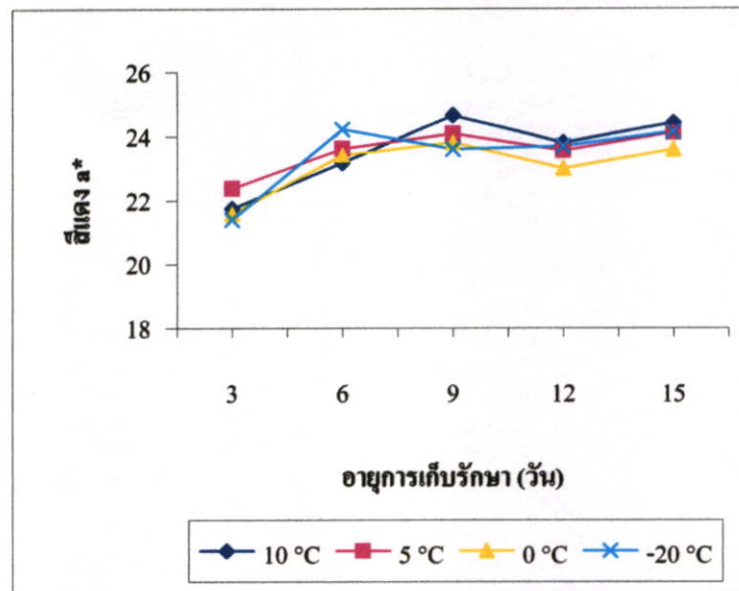
ระดับอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	สีแดง a*				
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน
10	21.76	23.19	24.68	23.81	24.44
5	22.40	23.64	24.10	23.56	24.13
0	21.61	23.43	23.83	23.01	23.60
-20	21.42	24.24	23.62	23.71	24.16
F-test	ns	ns	ns	ns	ns
CV.	7.88	6.70	5.72	7.47	6.45

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าสีแดง (a*) ของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทน์ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

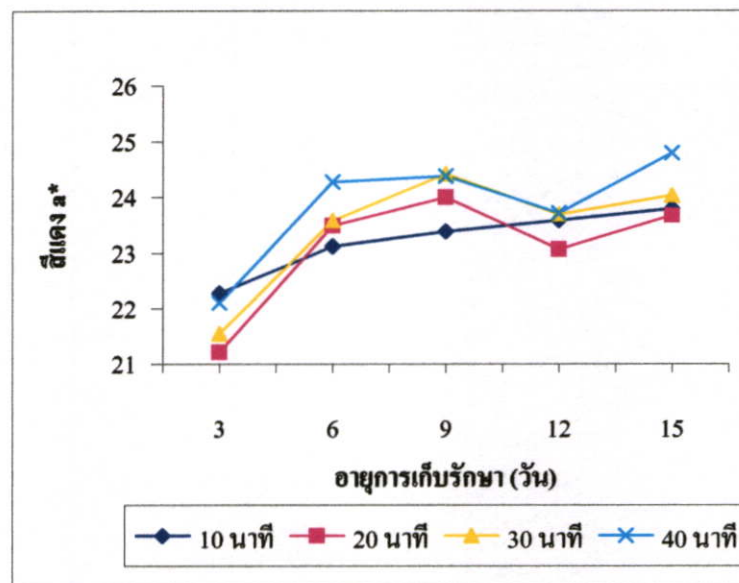
ระยะเวลา (นาที)	สีแดง a*				
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน
10	22.29	23.13	23.39	23.59	23.80
20	21.22	23.50	24.01	23.07	23.68
30	21.56	23.59	24.43	23.70	24.04
40	22.12	24.29	24.39	23.72	24.80
F-test	ns	ns	ns	ns	ns
CV.	7.88	6.70	5.72	7.47	6.45

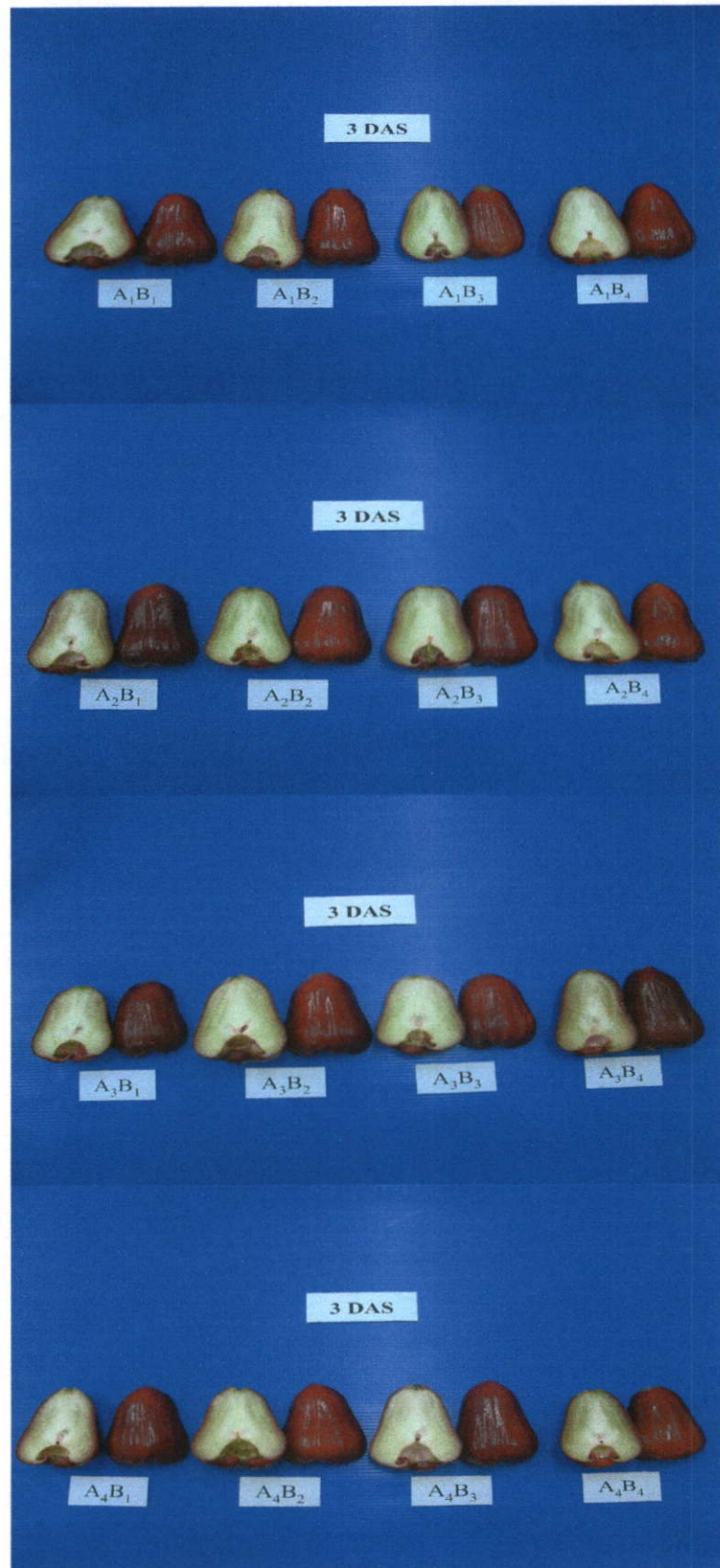
ภาพที่ 4.25 แสดงค่าสีแดง (a*) ของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทน์ ภายหลังจากการเก็บรักษา 3, 6, 9, 15, 18 และ 21 วัน

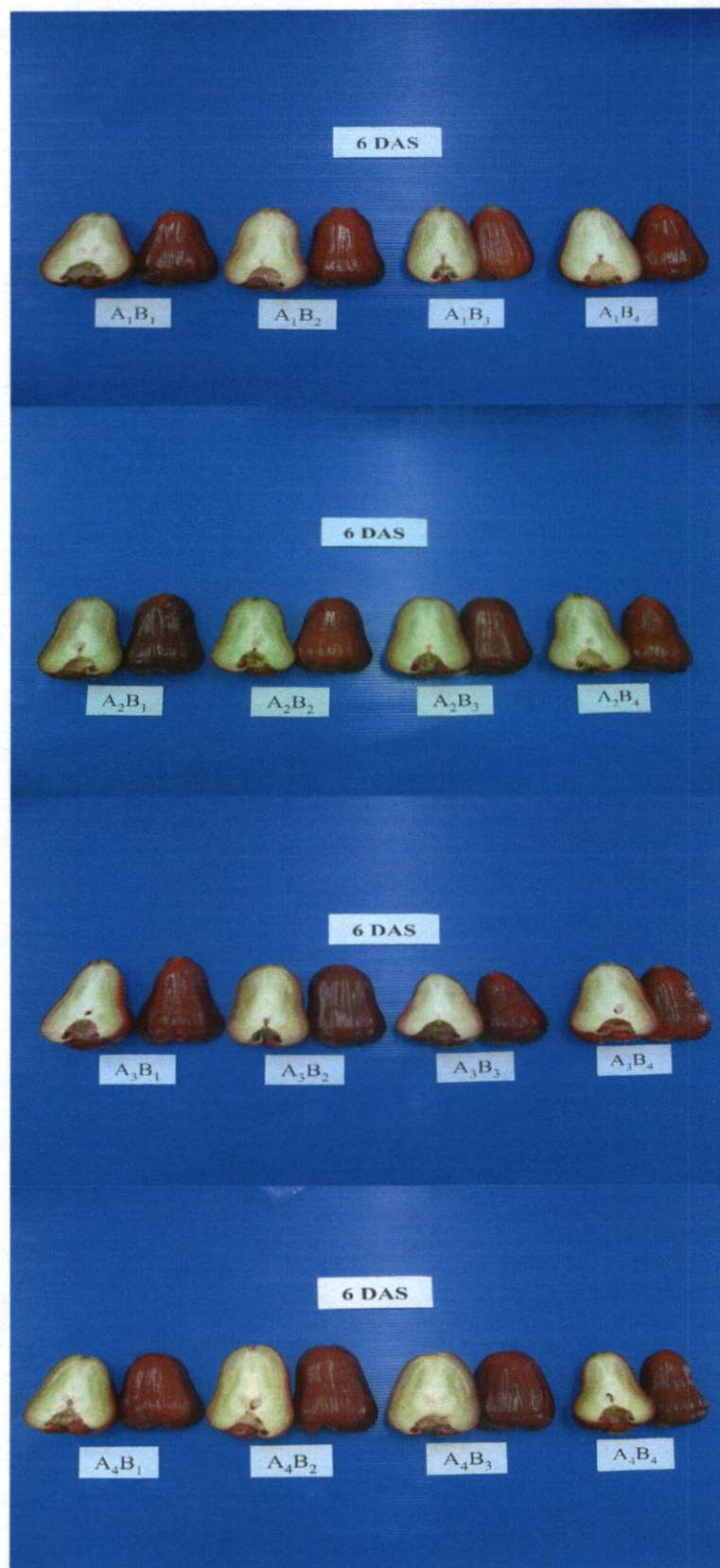
ภาพที่ 4.26 แสดงค่าสีแดง (a*) ของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

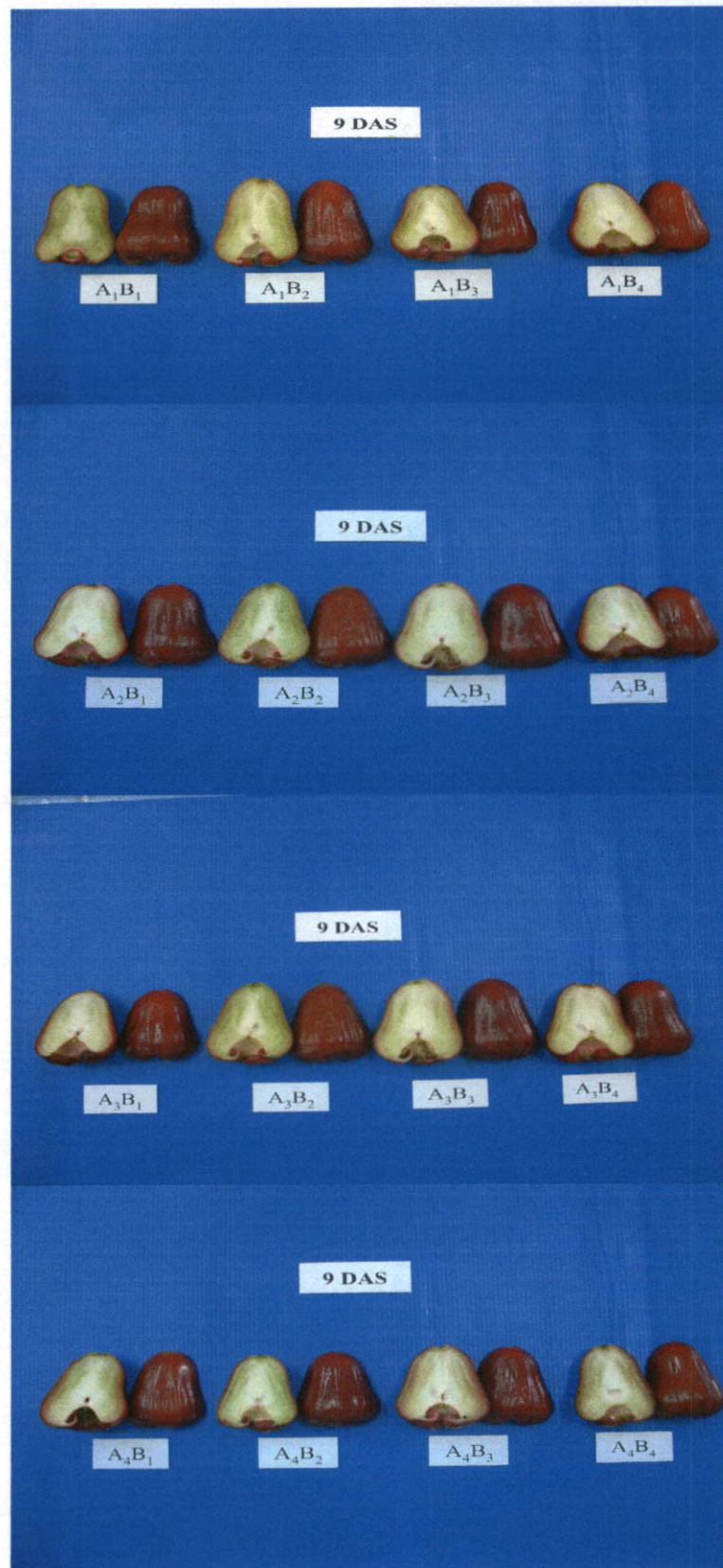
ภาพที่ 4.27 แสดงค่าสีแดง (a*) ของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทน์ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากการเก็บรักษา 3, 6, 9, และ 15 วัน

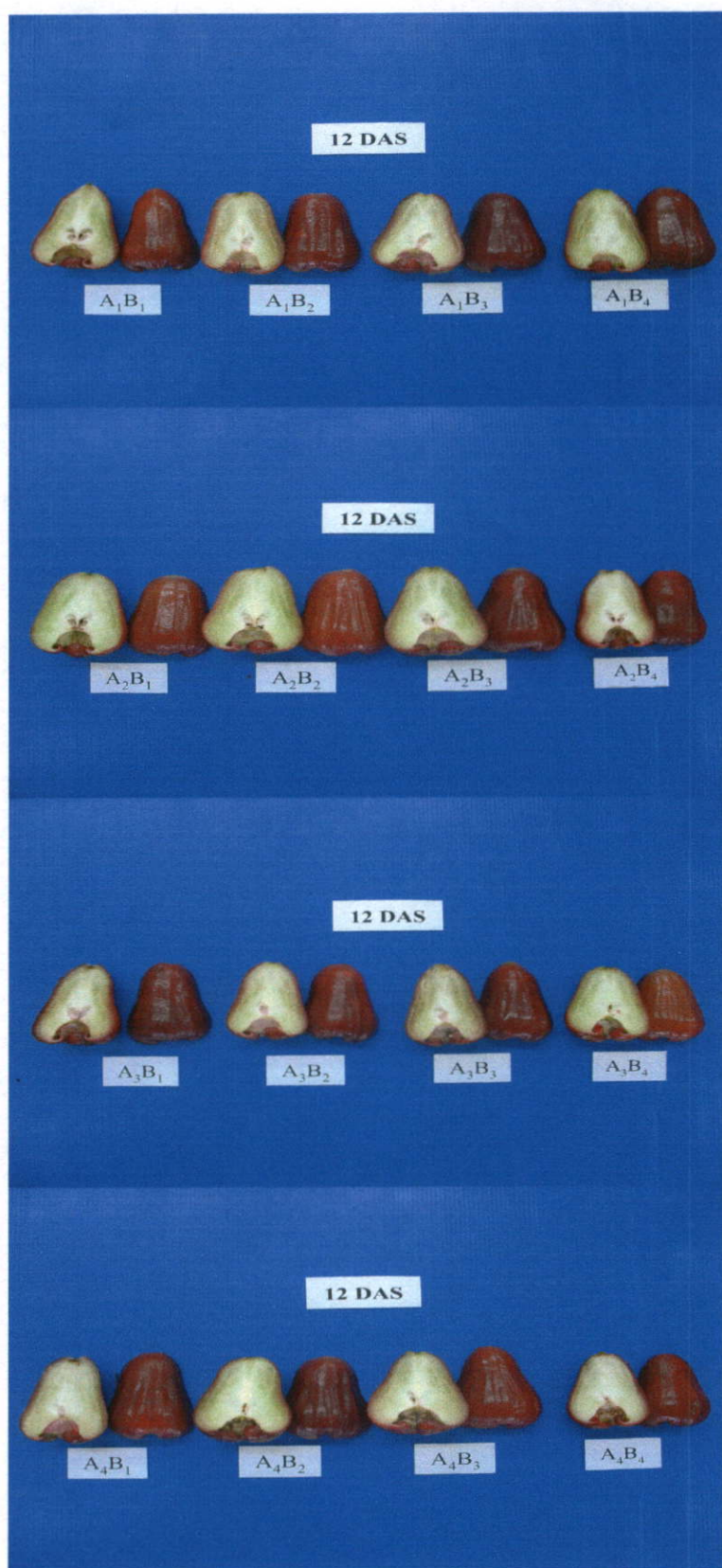
ภาพที่ 4.28 แสดงลักษณะสีผิวของผลรวมพุ่มทับทิมจันทร์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3 วัน

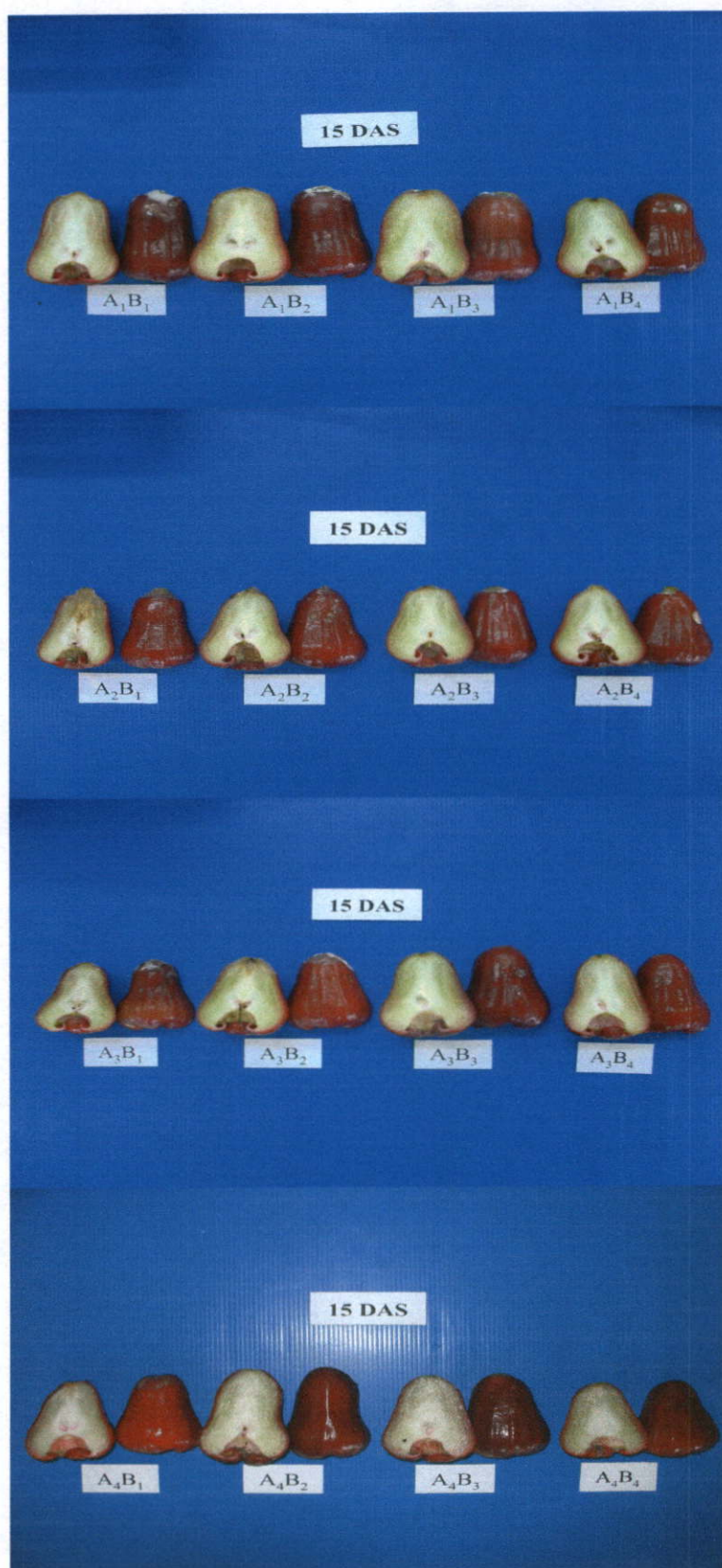
ภาพที่ 4.29 แสดงลักษณะสีผิวของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ภายหลังจากเก็บรักษา 6 วัน

ภาพที่ 4.30 แสดงลักษณะสีผิวของผลชมพุท้บติมจันท์ ภายหลังกการเก็บรักษา 9 วัน

ภาพที่ 4.31 แสดงลักษณะสีผิวของผลชมพูทับทิมจันทร์ ภายหลังจากเก็บรักษา 12 วัน

ภาพที่ 4.32 แสดงลักษณะสีผิวของผลชมพูทับทิมจีนท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 15 วัน

4.2.5 ความแน่นเนื้อ

ภายหลังการเก็บรักษาปรากฏว่า **ชมพูทับทิม** จันทน์ที่มีความแน่นเนื้อลดลงเรื่อยๆ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 4.33) และเมื่อสิ้นสุดการทดลองผลชมพูที่มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 36.73 นิวตัน และมีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 30.11 นิวตัน (ตารางที่ 4.19)

ภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 37.53 นิวตัน รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีความแน่นเนื้อคือ 37.09, 36.06, 35.55, 35.42, 35.34, 35.31, 34.50, 33.28, 33.23, 33.18, 32.51, 30.70, 30.55 และ 33.29 นิวตัน ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 30.24 นิวตัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ความแน่นเนื้อ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.19)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิจึงจยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 35.56 นิวตัน และที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 31.55 นิวตัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้ความแน่นเนื้อแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.20)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิจึงจยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 10 นาที มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 34.71 นิวตัน และที่ระยะเวลา 40 นาที มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 31.74 นิวตัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ความแน่นเนื้อแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.21)

ภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 37.53 นิวตัน รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20

นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีความแน่นเนื้อคือ 37.09, 36.06, 35.55, 35.42, 35.34, 35.31, 34.50, 33.28, 33.23, 33.18, 32.51, 30.70, 30.55 และ 33.29 นิวตัน ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 30.24 นิวตัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ความแน่นเนื้อ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.19)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 35.56 นิวตัน และที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 31.32 นิวตัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้ความแน่นเนื้อแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.20)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 30 นาที มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 34.66 นิวตัน และที่ระยะเวลา 40 นาที มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 31.74 นิวตัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ความแน่นเนื้อแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.21)

ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 37.41 นิวตัน รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีความแน่นเนื้อคือ 36.19, 35.89, 35.44, 35.03, 34.60, 34.34, 33.75, 32.84, 31.82, 31.43, 29.83, 29.60, 29.42 และ 28.98 นิวตัน ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 27.02 นิวตัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ความแน่นเนื้อ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.19)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 34.40 นิวตัน และที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 29.47 นิวตัน จากการวิเคราะห์

ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ มีผลทำให้ความแน่นเนื้อแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.20)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 40 นาที มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 33.22 นิวตัน และที่ระยะเวลา 20 นาที มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 32.15 นิวตัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ความแน่นเนื้อแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.21)

ภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 36.26 นิวตัน รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีความแน่นเนื้อคือ 36.23, 35.87, 34.78, 34.34, 34.06, 32.53, 32.15, 31.96, 31.76, 31.19, 31.06, 30.85, 30.61 และ 30.15 นิวตัน ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 30.11 นิวตัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ความแน่นเนื้อ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.19)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 34.76 นิวตัน และที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส และ 5 องศาเซลเซียส มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 31.54 นิวตัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้ความแน่นเนื้อแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.20)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 40 นาที มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 33.21 นิวตัน และที่ระยะเวลา 10 นาที มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 32.28 นิวตัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ความแน่นเนื้อแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.21)

ภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 36.73 นิวตัน รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส

เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีความแน่นเนื้อคือ 36.26, 35.87, 34.78, 34.34, 34.06, 32.53, 32.15, 31.76, 31.19, 31.06, 30.85, 30.61, 30.29 และ 30.15 นิวตัน ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 30.11 นิวตัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ความแน่นเนื้อ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.19)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 34.88 นิวตัน และที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 31.12 นิวตัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้ความแน่นเนื้อแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.20)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 40 นาที มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 33.21 นิวตัน และที่ระยะเวลา 10 นาที มีความแน่นเนื้อน้อยที่สุดคือ 32.40 นิวตัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ความแน่นเนื้อแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.19 แสดงความแน่นเนื้อของผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน

Treatment combination	ความแน่นเนื้อ (นิวตัน)						
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน	18 วัน	21 วัน
10 °C 10 นาที	33.18	32.74	31.43	30.61	30.61	-	-
10 °C 20 นาที	32.51	32.02	29.83	30.15	30.15	-	-
10 °C 30 นาที	30.24	30.24	29.60	31.06	31.06	-	-
10 °C 40 นาที	30.29	30.29	27.02	34.34	34.34	-	-
5 °C 10 นาที	35.34	35.34	29.42	32.15	32.15	-	-
5 °C 20 นาที	34.50	34.50	35.44	31.19	31.19	-	-
5 °C 30 นาที	35.55	35.55	32.84	31.96	30.29	-	-
5 °C 40 นาที	30.55	30.55	33.75	30.85	30.85	-	-
0 °C 10 นาที	37.09	37.09	37.41	36.23	36.73	-	-
0 °C 20 นาที	33.28	33.28	28.98	36.26	36.26	-	-
0 °C 30 นาที	35.31	35.31	35.03	34.78	34.78	34.78	-
0 °C 40 นาที	30.70	30.70	36.19	31.76	31.76	31.76	-
-20 °C 10 นาที	33.23	33.23	31.82	30.11	30.11	-	-
-20 °C 20 นาที	36.06	36.06	34.34	32.53	32.53	29.19	26.86
-20 °C 30 นาที	37.53	37.53	34.60	34.06	34.06	30.98	29.06
-20 °C 40 นาที	35.42	35.42	35.89	35.87	35.87	31.85	32.53
F-test	ns	ns	ns	ns	ns	-	-
CV.	14.33	14.13	11.55	19.58	19.68	-	-

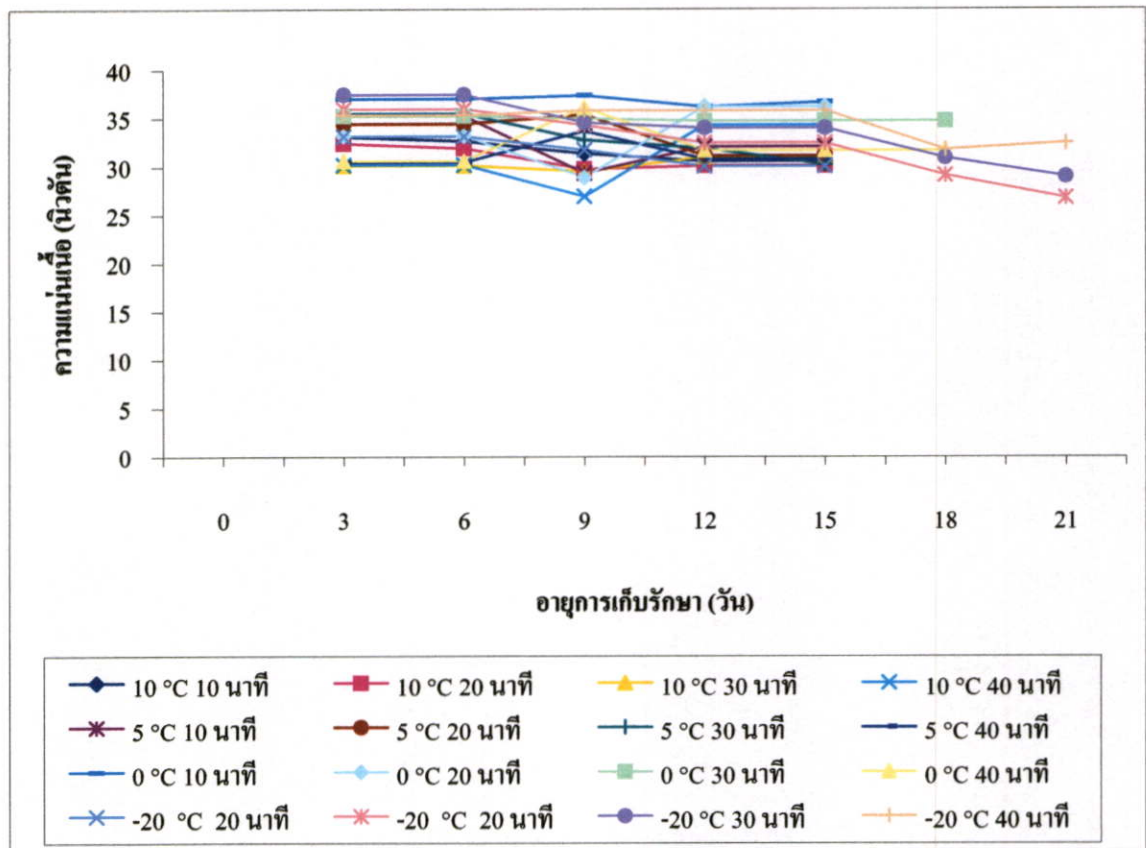
ตารางที่ 4.20 แสดงความแน่นเนื้อของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

ระดับอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ความแน่นเนื้อ (นิวตัน)				
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน
10	31.55	31.32	29.47b ^{1/}	31.54	31.54
5	33.98	33.98	32.86a	31.54	31.12
0	34.09	34.09	34.40a	34.76	34.88
-20	35.56	35.56	34.17a	33.14	33.14
F-test	ns	ns	*	ns	ns
CV.	14.33	14.13	11.55	19.58	19.68

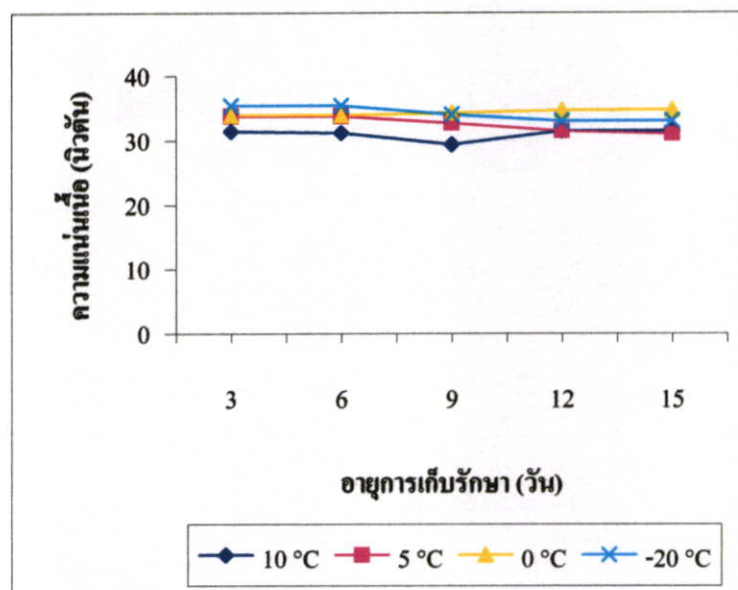
^{1/} ตัวอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้ง แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ ตามการเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.21 แสดงความแน่นเนื้อของผิวผลชมพู่ทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

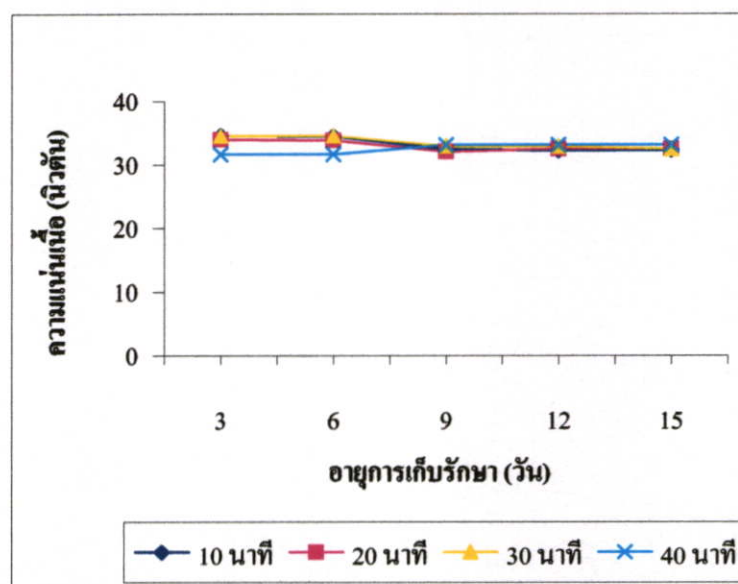
ระยะเวลา (นาที)	ความแน่นเนื้อ (นิวตัน)				
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน
10	34.71	34.60	32.52	32.28	32.40
20	34.09	33.96	32.15	32.53	32.53
30	34.66	34.66	33.02	32.97	32.55
40	31.74	31.74	33.22	33.21	33.21
F-test	ns	ns	ns	ns	ns
CV.	14.33	14.13	11.55	19.58	19.68

ภาพที่ 4.33 แสดงความแน่นเนื้อของผลชมพู่ทับทิมจันทน์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน

ภาพที่ 4.34 แสดงความแน่นเนื้อ ของผิวผลชมพุทูปติมจันท์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

ภาพที่ 4.35 แสดงความแน่นเนื้อ ของผิวผลชมพุทูปติมจันท์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

4.2.6 ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ total soluble solid (TSS)

ภายหลังจากเก็บรักษาปรากฏว่า ชมพุทูปติมจันท์ที่มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้ลดลงเรื่อยๆ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 4.36) และเมื่อสิ้นสุดการทดลองผลชมพุทูปติมจันท์ที่มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้มากที่สุดคือ 10.20 บริกซ์ และมีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 8.30 บริกซ์ (ตารางที่ 4.22)

ภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้มากที่สุดคือ 10.47 ปริกซ์ รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้คือ 10.33, 10.07, 10.00, 9.93, 9.87, 9.80, 9.73, 9.73, 9.63, 9.57, 9.50, 9.27, 9.23 และ 9.07 ปริกซ์ ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 8.77 ปริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.22)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้มากที่สุดคือ 9.79 ปริกซ์ และที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 8.80 ปริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ มีผลทำให้ปริมาณของแข็งที่ละลายได้แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.23)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 20 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้มากที่สุดคือ 9.73 ปริกซ์ และที่ระยะเวลา 40 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 9.14 ปริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ปริมาณของแข็งที่ละลายได้แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.24)

ภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้มากที่สุดคือ 10.30 ปริกซ์ รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที

และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้คือ 10.17, 9.90, 9.73, 9.70, 9.67, 9.57, 9.47, 9.47, 9.40, 9.33, 9.33, 9.10, 9.07 และ 8.90 ปริกซ์ ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 8.60 ปริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.22)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้มากที่สุดคือ 9.62 ปริกซ์ และที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 8.63 ปริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ มีผลทำให้ปริมาณของแข็งที่ละลายได้แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางที่ 4.23)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 20 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้มากที่สุดคือ 9.56 ปริกซ์ และที่ระยะเวลา 40 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 8.98 ปริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ปริมาณของแข็งที่ละลายได้แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.24)

ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้มากที่สุดคือ 10.60 ปริกซ์ รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้คือ 10.40, 10.33, 10.27, 9.93, 9.67, 9.53, 9.47, 9.33, 9.27, 9.20, 8.20, 9.00, 8.77 และ 8.50 ปริกซ์ ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 8.30 ปริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.22)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้มากที่สุดคือ

9.38 บริกซ์ และที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 8.93 บริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้ปริมาณของแข็งที่ละลายได้แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.23)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพู่ที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 10 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้มากที่สุดคือ 9.62 บริกซ์ และที่ระยะเวลา 20 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 8.89 บริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ปริมาณของแข็งที่ละลายได้แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.24)

ภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

ชมพู่ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้มากที่สุดคือ 10.27 บริกซ์ รองลงมาได้แก่ ชมพู่ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที และชมพู่ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้คือ 10.07, 10.00, 9.93, 9.60, 9.40, 9.33, 9.33, 9.13, 9.00, 9.00, 8.93, 8.87, 8.53 และ 8.33 บริกซ์ ตามลำดับ และชมพู่ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 8.13 บริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.22)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพู่ที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้มากที่สุดคือ 9.92 บริกซ์ และที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 9.48 บริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้ปริมาณของแข็งที่ละลายได้แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.23)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพู่ที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 10 และ 30 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้มากที่สุดคือ 10.02 บริกซ์ และที่ระยะเวลา 40 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 9.43 บริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ปริมาณของแข็งที่ละลายได้แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.24)

ภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้มากที่สุดคือ 10.20 บริกซ์ รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้คือ 9.73, 9.73, 9.57, 9.53, 9.53, 9.43, 9.43, 9.40, 9.30, 9.20, 9.17, 9.17, 9.13 และ 8.70 บริกซ์ ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 8.30 บริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.22)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้มากที่สุดคือ 9.55 บริกซ์ และที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 9.08 บริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้ปริมาณของแข็งที่ละลายได้แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.23)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเป็นเวลา 10 และ 30 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้มากที่สุดคือ 9.68 บริกซ์ และที่ระยะเวลา 40 นาที มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ 9.15 บริกซ์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา มีผลทำให้ปริมาณของแข็งที่ละลายได้แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.22 แสดงปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของชมพู่ทับทิมจันทร์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน

Treatment combination	ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ (บริกซ์)						
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน	18 วัน	21 วัน
10 °C 10 นาที	9.93	9.73	8.50	8.33	9.43	-	-
10 °C 20 นาที	9.23	9.07	8.77	8.53	8.30	-	-
10 °C 30 นาที	10.00	9.67	8.30	8.13	9.17	-	-
10 °C 40 นาที	9.73	9.33	9.00	9.00	9.43	-	-
5 °C 10 นาที	9.80	9.47	9.20	9.13	9.53	-	-
5 °C 20 นาที	9.73	9.57	9.20	8.87	9.20	-	-
5 °C 30 นาที	9.63	9.47	10.33	10.00	9.30	-	-
5 °C 40 นาที	8.77	8.60	9.27	8.93	9.57	-	-
0 °C 10 นาที	10.47	10.30	10.60	10.27	9.73	-	-
0 °C 20 นาที	9.87	9.70	10.27	9.93	9.53	-	-
0 °C 30 นาที	9.27	9.10	9.33	9.00	9.77	9.18	-
0 °C 40 นาที	9.57	9.40	9.47	9.33	9.17	8.37	-
-20 °C 10 นาที	10.33	10.17	9.93	9.60	9.73	-	-
-20 °C 20 นาที	10.07	9.90	9.53	9.40	9.13	8.87	9.07
-20 °C 30 นาที	9.50	9.33	10.40	10.07	9.40	9.93	8.50
-20 °C 40 นาที	9.07	8.90	9.67	9.33	8.70	9.60	8.40
F-test	ns	ns	ns	ns	ns	-	-
CV.	8.47	7.42	9.16	8.60	7.34	-	-

ตารางที่ 4.23 แสดงปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กันภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

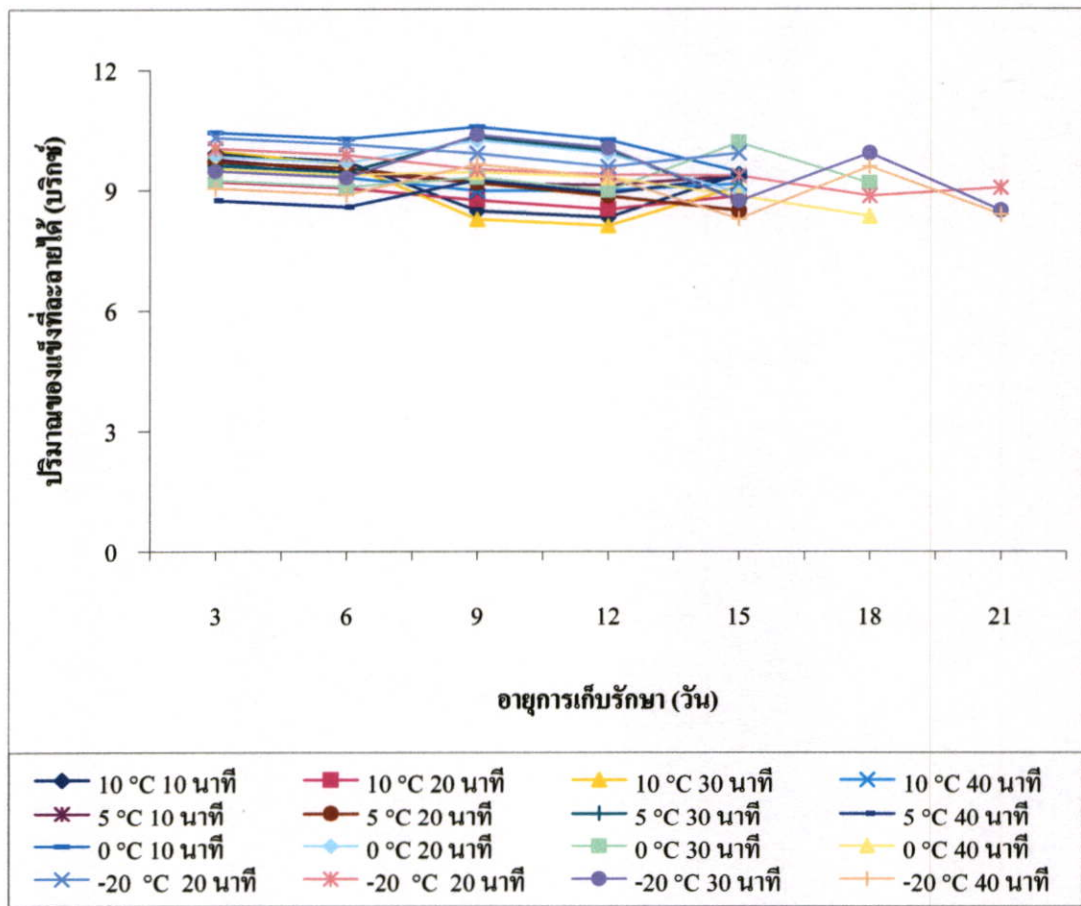
ระดับอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ (บริกซ์)				
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน
10	8.80b ^L	8.63b ^L	9.38	9.48	9.08
5	9.37ab	9.21a	8.93	9.65	9.40
0	9.79a	9.62a	9.37	9.92	9.55
-20	9.74a	9.58a	9.08	9.88	9.24
F-test	*	**	ns	ns	ns
CV.	8.47	7.42	9.16	8.60	7.34

^L ตัวอักษรที่เหมือนกันในแนวดัง แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ ตามการเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

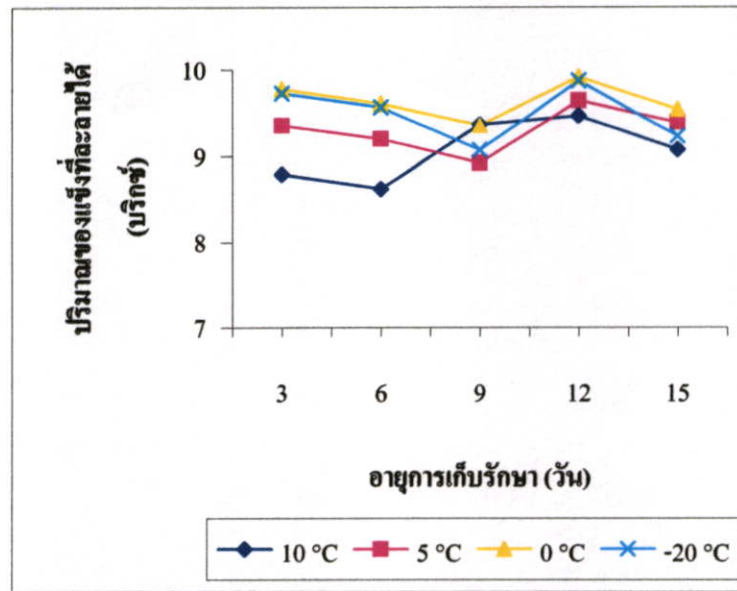
ตารางที่ 4.24 แสดงปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

ระยะเวลา (นาที)	ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ (บริกซ์)				
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน
10	9.67	9.50	9.62	10.02	9.68a ^{1/}
20	9.73	9.56	8.89	9.47	9.18b
30	9.17	9.01	9.20	10.02	9.68a
40	9.14	8.98	9.06	9.43	9.15b
F-test	ns	ns	ns	ns	*
CV.	8.47	7.42	9.16	8.60	6.00

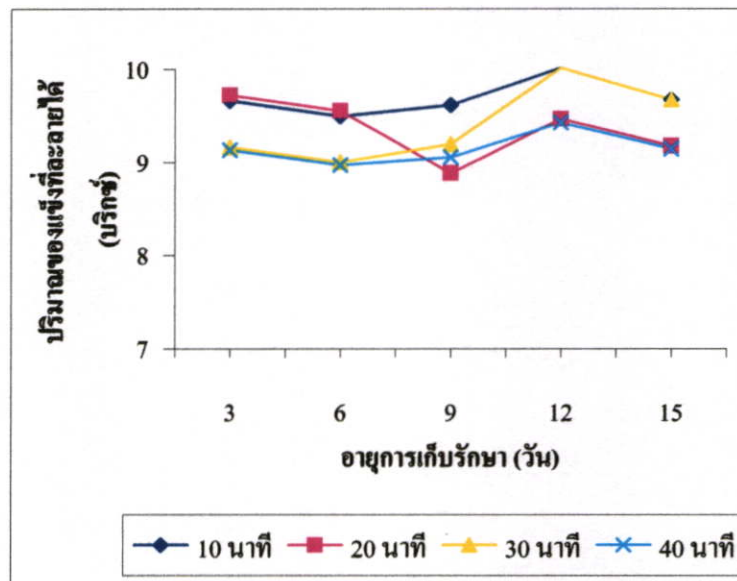
1/ ตัวอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้ง แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ ตามการเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ภาพที่ 4.36 แสดงปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของชมพูทับทิมจันทน์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน

ภาพที่ 4.37 แสดงปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

ภาพที่ 4.38 แสดงปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

4.2.7 ปริมาณกรด tritratable acidity (TA)

ภายหลังการเก็บรักษาปรากฏว่า ชมพู่ทับทิมจันทน์มีปริมาณกรด ลดลงเรื่อยๆ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 4.39) และเมื่อสิ้นสุดการทดลองผลชมพูมี ปริมาณกรดมากที่สุดคือ 0.20 เปอร์เซ็นต์ และมีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.16 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 4.25)

ภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

ชมพู่ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีปริมาณกรดมากที่สุดคือ 0.22 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาได้แก่ ชมพู่ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที และชมพู่ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีปริมาณกรดคือ 0.21, 0.21, 0.20, 0.20, 0.19, 0.19, 0.19, 0.19, 0.19, 0.19, 0.19, 0.18, 0.18 และ 0.18 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และชมพู่ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.17 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ปริมาณกรด ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.25)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพู่ที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีปริมาณกรดมากที่สุดคือ 0.20 เปอร์เซ็นต์ และที่ระดับอุณหภูมิ 10, 0 และ -20 องศาเซลเซียส มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.19 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้ปริมาณกรดแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.26)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพู่ที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลา 4 0 นาที มีปริมาณกรดมากที่สุดคือ 0.20 เปอร์เซ็นต์ และที่ระยะเวลา 10, 20 และ 30 นาที มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.19 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ปริมาณกรดแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.27)

ภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

ชมพู่ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีปริมาณกรดมากที่สุดคือ 0.22 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาได้แก่ ชมพู่ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศา

เซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีปริมาณกรดคือ 0.21, 0.21, 0.20, 0.20, 0.19, 0.19, 0.19, 0.19, 0.19, 0.19, 0.18, 0.18 และ 0.18 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.17 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ปริมาณกรด ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.25)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีปริมาณกรดมากที่สุดคือ 0.20 เปอร์เซ็นต์ และที่ระดับอุณหภูมิ 10, 0 และ -20 องศาเซลเซียส มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.19 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้ปริมาณกรดแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.26)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลา 40 นาที มีปริมาณกรดมากที่สุดคือ 0.20 เปอร์เซ็นต์ และที่ระยะเวลา 10, 20 และ 30 นาที มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.19 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ปริมาณกรดแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.27)

ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีปริมาณกรดมากที่สุดคือ 0.21 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีปริมาณกรดคือ 0.20, 0.19, 0.19, 0.18, 0.18, 0.18, 0.18, 0.18, 0.18 และ 0.18 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับและชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที และที่ระดับอุณหภูมิ-20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.17 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ปริมาณกรด ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.25)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีปริมาณกรดมากที่สุดคือ 0.19 เปอร์เซ็นต์ และที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.17 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้ปริมาณกรดแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.26)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลา 20 นาที มีปริมาณกรดมากที่สุดคือ 0.19 เปอร์เซ็นต์ และที่ระยะเวลา 10 นาที มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.17 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ปริมาณกรดแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.27)

ภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีปริมาณกรดมากที่สุดคือ 0.20 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีปริมาณกรดคือ 0.19, 0.19, 0.19, 0.19, 0.19, 0.19, 0.19, 0.18, 0.18, 0.18, 0.17 และ 0.17 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.16 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ปริมาณกรด ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.25)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 และ 0 องศาเซลเซียส มีปริมาณกรดมากที่สุดคือ 0.19 เปอร์เซ็นต์ และที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.17 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้ปริมาณกรดแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.26)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลา 10 และ 20 นาที มีปริมาณกรดมากที่สุดคือ 0.19 เปอร์เซ็นต์ และที่ระยะเวลา 30 นาที มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.17 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ปริมาณกรดแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.27)

ภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที และที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีปริมาณกรดมากที่สุดคือ 0.20 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีปริมาณกรดคือ 0.19, 0.19, 0.18, 0.18, 0.18, 0.18, 0.18, 0.18, 0.17, 0.17, 0.17 และ 0.17 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.16 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ปริมาณกรด ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.25)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีปริมาณกรดมากที่สุดคือ 0.19 เปอร์เซ็นต์ และที่ระดับอุณหภูมิ 0 และ -20 องศาเซลเซียส มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.17 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ ไม่มีผลทำให้ปริมาณกรดแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.26)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลา 20 นาที มีปริมาณกรดมากที่สุดคือ 0.19 เปอร์เซ็นต์ และที่ระยะเวลา 10 นาที มีปริมาณกรดน้อยที่สุดคือ 0.17 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้ปริมาณกรดแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.25 แสดงปริมาณกรดของชมพูทับทิมจันทน์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน

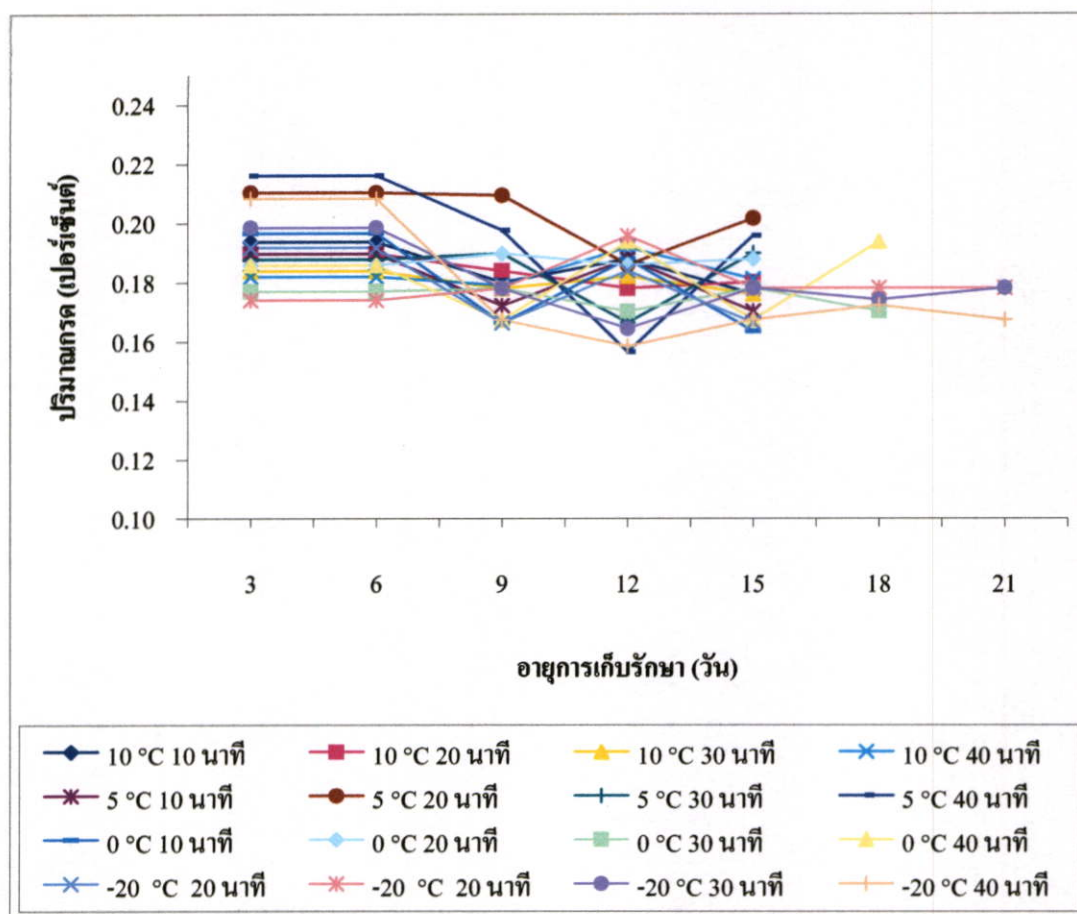
Treatment combination	ปริมาณกรด (เปอร์เซ็นต์)						
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน	18 วัน	21 วัน
10 °C 10 นาที	0.19	0.19	0.18	0.19	0.18	-	-
10 °C 20 นาที	0.19	0.19	0.18	0.18	0.18	-	-
10 °C 30 นาที	0.18	0.18	0.18	0.18	0.18	-	-
10 °C 40 นาที	0.18	0.18	0.18	0.19	0.18	-	-
5 °C 10 นาที	0.19	0.19	0.17	0.19	0.17	-	-
5 °C 20 นาที	0.21	0.21	0.21	0.19	0.20	-	-
5 °C 30 นาที	0.19	0.19	0.19	0.17	0.19	-	-
5 °C 40 นาที	0.22	0.22	0.20	0.16	0.20	-	-
0 °C 10 นาที	0.20	0.20	0.17	0.19	0.16	-	-
0 °C 20 นาที	0.19	0.19	0.19	0.19	0.19	-	-
0 °C 30 นาที	0.18	0.18	0.18	0.17	0.18	0.17	-
0 °C 40 นาที	0.19	0.19	0.17	0.19	0.17	0.19	-
-20 °C 10 นาที	0.19	0.19	0.17	0.18	0.17	-	-
-20 °C 20 นาที	0.17	0.17	0.18	0.20	0.18	0.18	0.18
-20 °C 30 นาที	0.20	0.20	0.18	0.16	0.18	0.17	0.18
-20 °C 40 นาที	0.21	0.21	0.17	0.16	0.17	0.17	0.17
F-test	ns	ns	ns	ns	ns	-	-
CV.	9.12	9.12	10.99	13.56	10.33	-	-

ตารางที่ 4.26 แสดงปริมาณกรดของชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

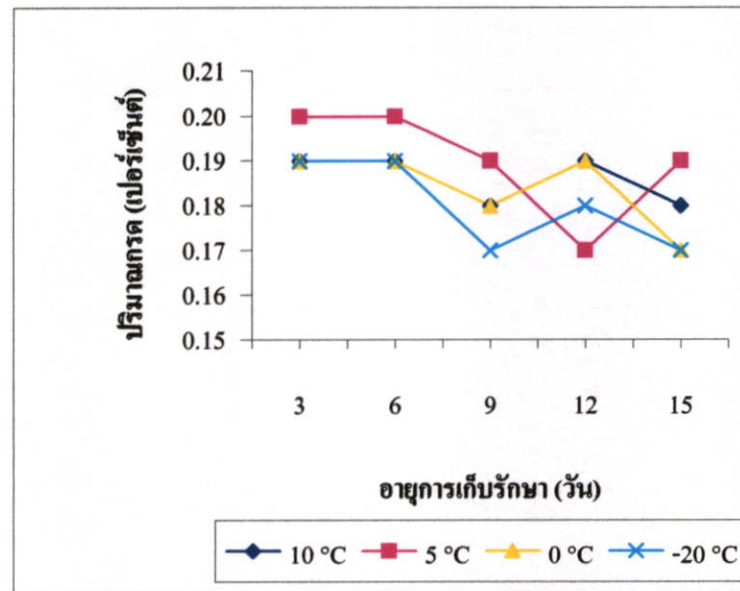
ระดับอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ปริมาณกรด (เปอร์เซ็นต์)				
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน
10	0.19	0.19	0.18	0.19	0.18
5	0.20	0.20	0.19	0.17	0.19
0	0.19	0.19	0.18	0.19	0.17
-20	0.19	0.19	0.17	0.18	0.17
F-test	ns	ns	ns	ns	ns
CV.	9.12	9.12	10.99	13.56	10.33

ตารางที่ 4.27 แสดงปริมาณกรดของชมพูทับทิมจีนที่ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

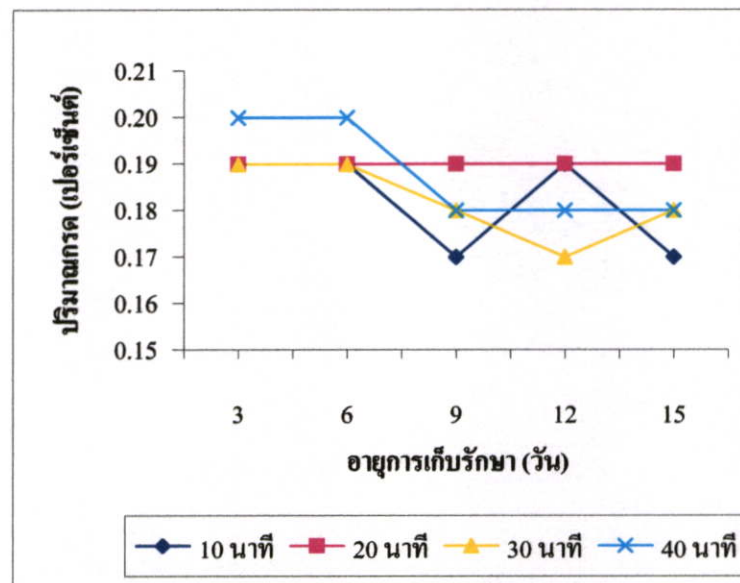
ระยะเวลา (นาที)	ปริมาณกรด (เปอร์เซ็นต์)				
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน
10	0.19	0.19	0.17	0.19	0.17
20	0.19	0.19	0.19	0.19	0.19
30	0.19	0.19	0.18	0.17	0.18
40	0.20	0.20	0.18	0.18	0.18
F-test	ns	ns	ns	ns	ns
CV.	9.12	9.12	10.99	13.56	10.33

ภาพที่ 4.39 แสดงปริมาณกรดของชมพูทับทิมจีนที่ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน

ภาพที่ 4.40 แสดงปริมาณกรดของชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

ภาพที่ 4.41 แสดงปริมาณกรดของชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

4.2.8 ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุ

ภายหลังการเก็บรักษาปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ที่มีการเปลี่ยนแปลงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และออกซิเจน ดังนี้

ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที

ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังการเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 40.83, 31.93, 25.13, 17.67, 13.40, 10.37, 9.71, 9.04, 8.38, 7.72, 7.06 และ 6.40 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 37.17, 36.47, 36.43, 28.27, 23.40, 19.13, 15.97, 12.80, 9.63, 6.47, 3.30 และ 0.13 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.42)

ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที

ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังการเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 39.77, 29.13, 26.73, 20.07, 13.80, 10.53, 9.66, 8.78, 7.90, 7.02, 6.14 และ 5.27 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 36.20, 32.97, 35.53, 29.83, 23.20, 18.20, 15.26, 12.32, 9.38, 6.44, 3.51 และ 0.57 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.42)

ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที

ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังการเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 41.80, 31.43, 27.87, 22.10, 15.50, 9.47, 8.83, 8.19, 7.55, 6.91, 6.27 และ 5.63 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 35.50, 33.60, 34.07, 30.27, 23.50, 18.30, 15.27, 12.24, 9.22, 6.19, 3.16 และ 0.13 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.42)

ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที

ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังการเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 39.33, 30.93, 25.63, 21.50, 12.07, 12.40, 11.23, 10.06, 8.88, 7.71, 6.54 และ 5.37 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 37.10, 36.30, 37.77, 34.23, 28.83, 19.77, 16.65, 13.53, 10.42, 7.30, 4.18 และ 1.07 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.42)

ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที

ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังการเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 39.23, 31.67, 26.17, 20.83, 15.50, 8.97, 8.49, 8.01, 7.53, 7.06, 6.58 และ 6.10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมี

ปริมาณก๊าซออกซิเจน 35.90, 34.77, 35.37, 30.17, 23.00, 17.60, 14.71, 11.81, 8.92, 6.02, 3.13 และ 0.23 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.42)

ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที

ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 39.50, 32.30, 26.63, 19.87, 13.33, 11.00, 10.07, 9.14, 8.22, 7.29, 6.36 และ 5.43 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 37.75, 37.50, 39.13, 33.83, 27.53, 21.60, 18.42, 15.23, 12.05, 8.87, 5.68 และ 2.50 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.42)

ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที

ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 41.57, 30.27, 24.43, 18.47, 14.67, 9.63, 9.18, 8.73, 8.28, 7.83, 7.38 และ 6.93 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 32.97, 29.47, 30.13, 25.77, 22.50, 18.97, 15.95, 12.93, 9.92, 6.90, 3.88 และ 0.87 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.42)

ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที

ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 39.37, 30.23, 23.70, 17.10, 9.93, 8.93, 8.43, 7.92, 7.42, 6.91, 6.41 และ 5.90 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 36.77, 33.40, 28.30, 25.10, 20.37, 16.53, 14.32, 12.11, 9.90, 7.69, 5.48 และ 3.27 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.42)

ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที

ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 35.07, 26.90, 26.60, 21.57, 17.60, 13.97, 12.69, 11.42, 10.15, 8.88, 7.61 และ 6.33 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 41.23, 37.67, 39.20, 36.30, 30.77, 22.93, 19.15, 15.37, 11.58, 7.80, 4.02 และ 0.23 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.42)

ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที

ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 36.55, 28.85, 27.73, 22.87, 18.03, 12.20, 11.04, 9.89, 8.73, 7.58, 6.42 และ 5.27 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 39.95, 38.80, 39.00, 35.33, 28.20, 20.20, 17.01, 13.82, 10.63, 7.44, 4.26 และ 1.07 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.42)

ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที

ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 34.87, 29.00, 25.77, 18.97, 14.97, 14.07, 12.65, 11.23, 9.82, 8.40, 6.98 และ 5.57 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 42.20, 41.63, 38.33, 31.20, 25.80, 20.27, 16.97, 13.67, 10.37, 7.07, 3.77 และ 0.47 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.42)

ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที

ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 36.67, 30.27, 28.80, 21.33, 17.47, 12.33, 11.26, 10.19, 9.12, 8.04, 6.97 และ 5.90 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 41.23, 40.80, 37.47, 31.87, 25.27, 18.27, 15.51, 12.74, 9.98, 7.22, 4.46, 1.70 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.42)

ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที

ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 39.93, 31.57, 26.03, 17.97, 14.60, 10.33, 9.89, 9.46, 9.02, 8.58, 8.14, 7.70 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 38.80, 39.53, 35.90, 27.50, 23.90, 19.57, 16.41, 13.26, 10.10, 6.94, 3.79 และ 0.63 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.42)

ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที

ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 41.83, 30.80, 25.30, 19.97, 14.93, 9.87, 9.18, 8.49, 7.80, 7.11, 6.42 และ 5.73 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 38.43, 36.40, 38.73, 35.03, 28.70, 20.43, 17.14, 13.86, 10.57, 7.28, 3.99 และ 0.70 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.42)

ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที

ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 40.67, 30.60, 25.93, 20.70, 10.07, 9.27, 8.73, 8.19, 7.65, 7.11, 6.57 และ 6.03 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 35.47, 33.93, 37.27, 31.13, 22.00, 17.97, 15.11, 12.26, 9.40, 6.54, 3.69 และ 0.83 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.42)

ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที

ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหุ้มฟุ้งทิมจันท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60, 66 และ 72 ชั่วโมง มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 38.97, 31.00, 26.63, 20.87, 16.20, 12.77, 11.57, 10.38, 9.18, 7.99, 6.79 และ 5.60 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 36.97, 34.17, 36.00, 32.43, 23.07, 20.17, 17.33, 14.50, 11.67, 8.83, 6.00 และ 3.17 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.42)

ภายหลังจากเก็บรักษา 3-21 วัน

ภายหลังจากลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหุ้มฟุ้งทิมจันท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 6.40, 5.40, 4.40, 10.57 และ 11.17 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 0.13, 3.17, 2.23, 0.00 และ 0.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.43)

ภายหลังจากลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหุ้มฟุ้งทิมจันท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 5.27, 4.90, 4.87, 8.83 และ 9.90 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 0.57, 1.27, 5.67, 0.83 และ 0.33 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.43)

ภายหลังจากลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหุ้มฟุ้งทิมจันท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 5.63, 4.30, 7.93, 5.07 และ 6.17 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 0.13, 4.57, 1.10, 2.67 และ 2.27 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.43)

ภายหลังจากลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหุ้มฟุ้งทิมจันท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 5.37, 4.23, 3.50, 4.17 และ 3.47 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 1.07, 1.27, 5.17, 5.33 และ 5.80 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.43)

ภายหลังจากลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหุ้มฟุ้งทิมจันท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 6.10, 5.63, 4.30, 5.00 และ 5.57 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 0.23, 0.93, 2.77, 2.93 และ 3.17 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.43)

ภายหลังจากลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหุ้มฟุ้งทิมจันท์ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 5.43, 5.10, 7.43, 5.83 และ 5.83 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 2.50, 0.97, 0.10, 2.27 และ 2.77 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.43)

ภายหลังการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 6.93, 4.63, 7.60, 4.80 และ 6.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 0.87, 0.83, 0.00, 4.07 และ 2.23 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.43)

ภายหลังการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 5.90, 7.67, 6.13, 7.30 และ 8.73 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 3.27, 0.00, 1.47, 2.53 และ 1.63 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.43)

ภายหลังการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 6.33, 5.43, 4.70, 6.60 และ 4.70 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 0.23, 0.00, 2.33, 0.17 และ 0.60 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.43)

ภายหลังการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 5.27, 5.03, 7.67, 7.47 และ 7.70 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 1.07, 0.60, 1.13, 1.83 และ 1.10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.43)

ภายหลังการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15 และ 18 วัน มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 5.57, 5.03, 6.00, 5.77, 5.87 และ 5.50 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 0.47, 1.37, 1.67, 1.63, 2.73 และ 2.57 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.43)

ภายหลังการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15 และ 18 วัน มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 5.90, 3.70, 6.37, 5.80, 6.17 และ 5.53 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 1.70, 3.50, 1.03, 2.33, 2.83 และ 2.37 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.43)

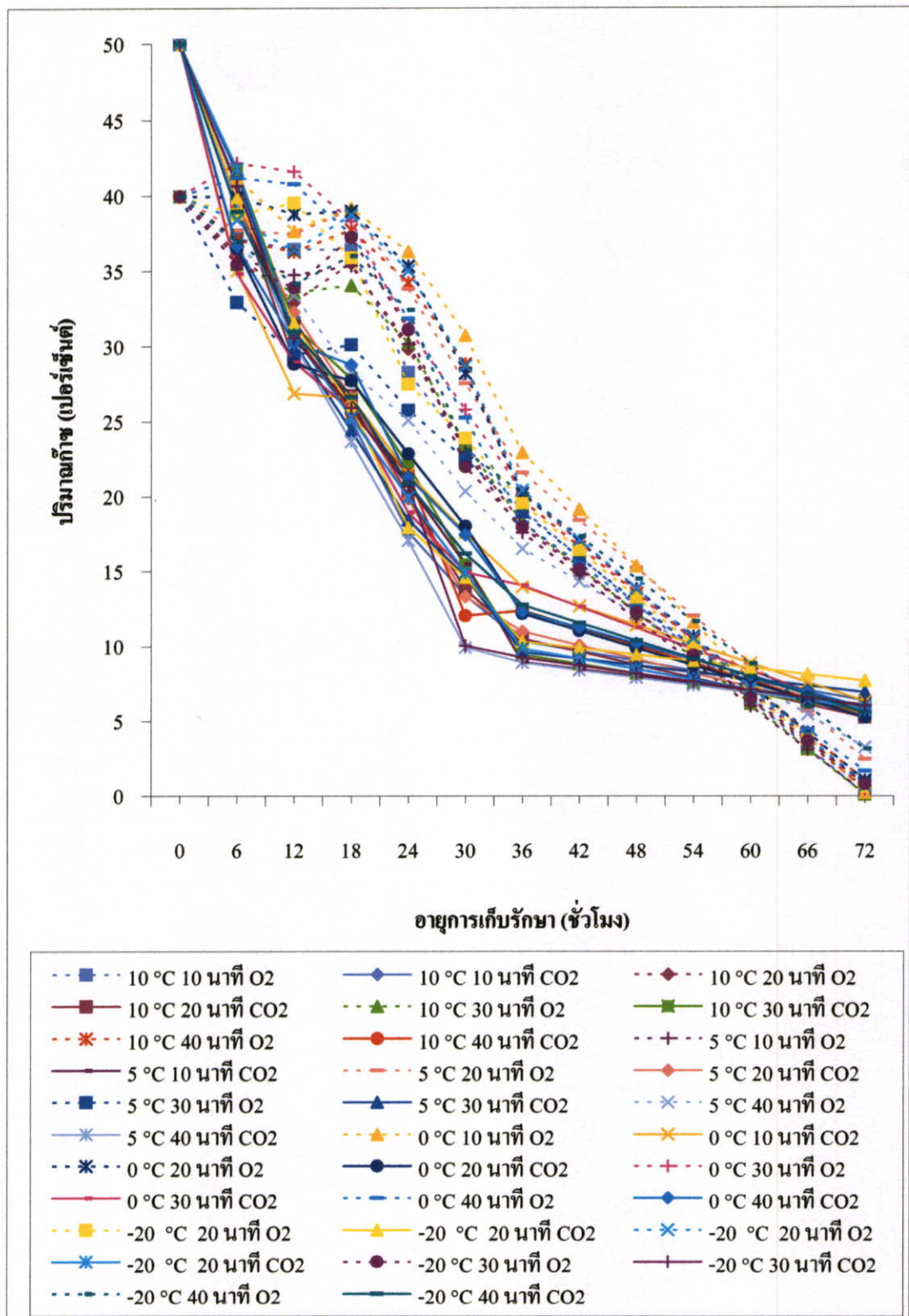
ภายหลังการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 7.70, 4.97, 6.07, 4.87 และ 4.67 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 0.63, 1.00, 1.57, 2.80 และ 2.73 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.43)

ภายหลังการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟุ้งทับทมจันท์ ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15,

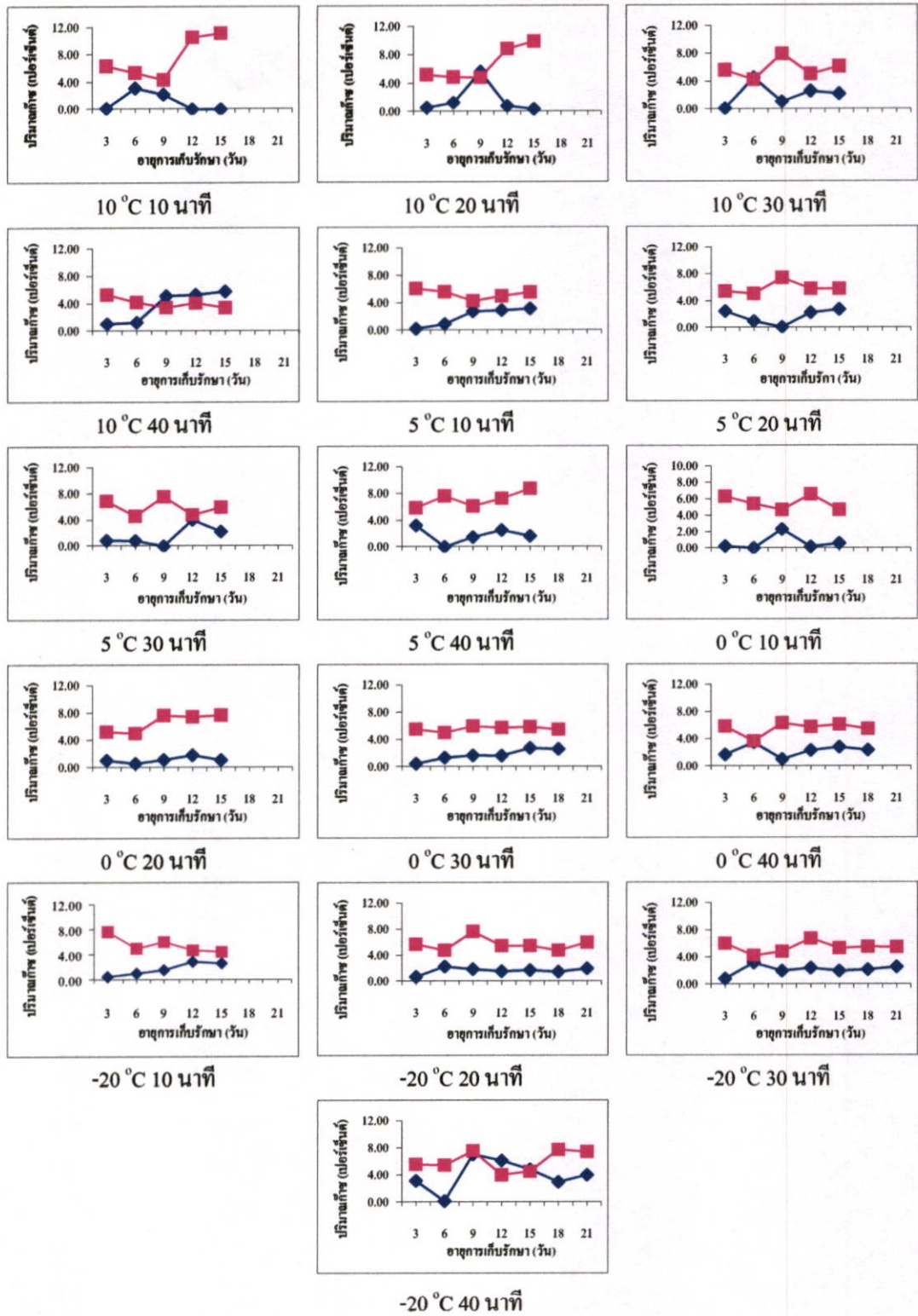
18 และ 21 วัน มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 5.73, 4.83, 7.67, 5.47, 5.47, 4.77 และ 5.97 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 0.70, 2.27, 1.87, 1.53, 1.70, 1.47 และ 1.97 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.43)

ภายหลังการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่ำ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟู่ทับทมจันทน์ ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 6.03, 4.23, 4.83, 6.80, 5.37, 5.57 และ 5.53 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 0.83, 3.17, 2.00, 2.43, 2.00, 2.17 และ 2.60 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.43)

ภายหลังการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่ำ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที ปรากฏว่า ภายในภาชนะบรรจุหมฟู่ทับทมจันทน์ ภายหลังการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 5.60, 5.47, 7.60, 4.07, 4.57, 7.80 และ 7.43 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจน 3.17, 0.17, 7.07, 6.17, 4.87, 2.97 และ 4.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 4.43)

ภาพที่ 4.42 แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุ ของชมพู
ที่บ่มจนถึง 72 ชั่วโมงหลังการเก็บรักษา

ภาพที่ 4.43 แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุ ของหมู้ ทัพบิมจันท์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 15, 18 และ 21 วัน โดย ■ = CO₂ และ ◆ = O₂

4.2.9 คุณภาพทางประสาทสัมผัส

ภายหลังการเก็บรักษาปรากฏว่า ชมพูทับทิมจันทน์มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสลดลงเรื่อยๆ ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 4.44) และเมื่อสิ้นสุดการทดลองผลชมพูมีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 3.36 คะแนน และมีคุณภาพทางประสาทสัมผัสน้อยที่สุดคือ 2.21 คะแนน (ตารางที่ 4.28)

ภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 4.96 คะแนน รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสคือ 4.63, 4.61, 4.61, 4.57, 5.56, 5.56, 5.55, 4.49, 4.47, 4.43, 4.38, 4.32, 4.27 และ 4.20 คะแนน ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสน้อยที่สุดคือ 4.02 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า คุณภาพทางประสาทสัมผัส ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.28)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 4.64 คะแนน และที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสน้อยที่สุดคือ 4.34 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ มีผลทำให้คุณภาพทางประสาทสัมผัสแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.29)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลา 20 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 4.58 คะแนน และที่ระยะเวลา 40 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสน้อยที่สุดคือ 4.36 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้คุณภาพทางประสาทสัมผัสแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.30)

ภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 4.44 คะแนน รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิ

อย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสคือ 4.10, 4.08, 4.08, 4.04, 4.03, 4.02, 4.02, 3.96, 3.93, 3.90, 3.84, 3.78, 3.72 และ 3.66 คะแนน ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสน้อยที่สุดคือ 3.48 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า คุณภาพทางประสาทสัมผัส ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.28)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 4.11 คะแนน และที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสน้อยที่สุดคือ 3.80 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ มีผลทำให้คุณภาพทางประสาทสัมผัสแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.29)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลา 20 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 4.05 คะแนน และที่ระยะเวลา 40 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสน้อยที่สุดคือ 3.83 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้คุณภาพทางประสาทสัมผัสแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.30)

ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 3.82 คะแนน รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสคือ 3.80, 3.75, 3.72, 3.68, 3.67, 3.66, 3.66, 3.61, 3.60, 3.53, 3.39, 3.37, 3.35 และ 3.32 คะแนน ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศา

เซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสต่ำที่สุดคือ 3.22 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า คุณภาพทางประสาทสัมผัส ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.28)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 3.74 คะแนน และที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสต่ำที่สุดคือ 3.37 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ มีผลทำให้คุณภาพทางประสาทสัมผัสแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.29)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลา 10 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 3.71 คะแนน และที่ระยะเวลา 20 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสต่ำที่สุดคือ 3.44 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้คุณภาพทางประสาทสัมผัสแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.30)

ภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 3.63 คะแนน รองลงมาได้แก่ ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสคือ 3.59, 3.54, 3.39, 3.31, 3.23, 3.21, 3.16, 3.16, 3.15, 3.12, 3.07, 3.07, 3.05 และ 3.05 คะแนน ตามลำดับ และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสต่ำที่สุดคือ 3.00 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า คุณภาพทางประสาทสัมผัส ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.28)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 3.47 คะแนน และที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสต่ำที่สุดคือ 3.07 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ มีผลทำให้คุณภาพทางประสาทสัมผัสแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางที่ 4.29)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพู่ที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลา 30 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 3.33 คะแนน และที่ระยะเวลา 10 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสน้อยที่สุดคือ 3.12 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้คุณภาพทางประสาทสัมผัสแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.30)

ภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

ชมพู่ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 3.36 คะแนน รองลงมาได้แก่ ชมพู่ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที และชมพู่ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสคือ 3.18, 3.18, 3.02, 3.00, 2.90, 2.76, 2.70, 2.66, 2.63, 2.61, 2.60, 2.47, 2.38 และ 2.30 คะแนน ตามลำดับ และชมพู่ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสน้อยที่สุดคือ 2.21 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า คุณภาพทางประสาทสัมผัส มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางที่ 4.28)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพู่ที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 3.12 คะแนน และที่ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสน้อยที่สุดคือ 2.45 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระดับอุณหภูมิ มีผลทำให้คุณภาพทางประสาทสัมผัสแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (ตารางที่ 4.29)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพู่ที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลา 30 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุดคือ 2.86 คะแนน และที่ระยะเวลา 20 นาที มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสน้อยที่สุดคือ 2.64 คะแนน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา ไม่มีผลทำให้คุณภาพทางประสาทสัมผัสแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.28 แสดงคุณภาพทางประสาทสัมผัสของชมพูทับทิมจีนที่ ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 15, 18 และ 21 วัน

Treatment combination	คุณภาพทางประสาทสัมผัส (คะแนน)						
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน	18 วัน	21 วัน
10 °C 10 นาที	4.20	3.66	3.68	3.07	2.63def ¹	-	-
10 °C 20 นาที	4.43	3.90	3.39	3.05	2.38efg	-	-
10 °C 30 นาที	4.27	3.72	3.53	3.15	2.66cdef	-	-
10 °C 40 นาที	4.49	3.96	3.66	3.00	2.47efg	-	-
5 °C 10 นาที	4.47	3.93	3.60	3.07	2.70cde	-	-
5 °C 20 นาที	4.32	3.78	3.22	3.05	2.21g	-	-
5 °C 30 นาที	4.55	4.02	3.32	3.39	2.60def	-	-
5 °C 40 นาที	4.02	3.48	3.37	3.31	2.30fg	-	-
0 °C 10 นาที	4.61	4.08	3.72	3.23	2.90bcd	-	-
0 °C 20 นาที	4.61	4.08	3.35	3.16	2.61def	-	-
0 °C 30 นาที	4.56	4.03	3.75	3.16	3.02abc	2.64	-
0 °C 40 นาที	4.56	4.02	3.61	3.21	3.00abc	2.18	-
-20 °C 10 นาที	4.63	4.10	3.82	3.12	2.76cde	-	-
-20 °C 20 นาที	4.96	4.44	3.80	3.59	3.36a	3.17	2.50
-20 °C 30 นาที	4.57	4.04	3.66	3.63	3.18ab	3.04	2.74
-20 °C 40 นาที	4.38	3.84	3.67	3.54	3.18ab	3.00	2.70
F-test	ns	ns	ns	ns	**	-	-
CV.	6.50	6.96	7.26	8.32	7.24	-	-

1/ ตัวอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้ง แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ ตามการเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

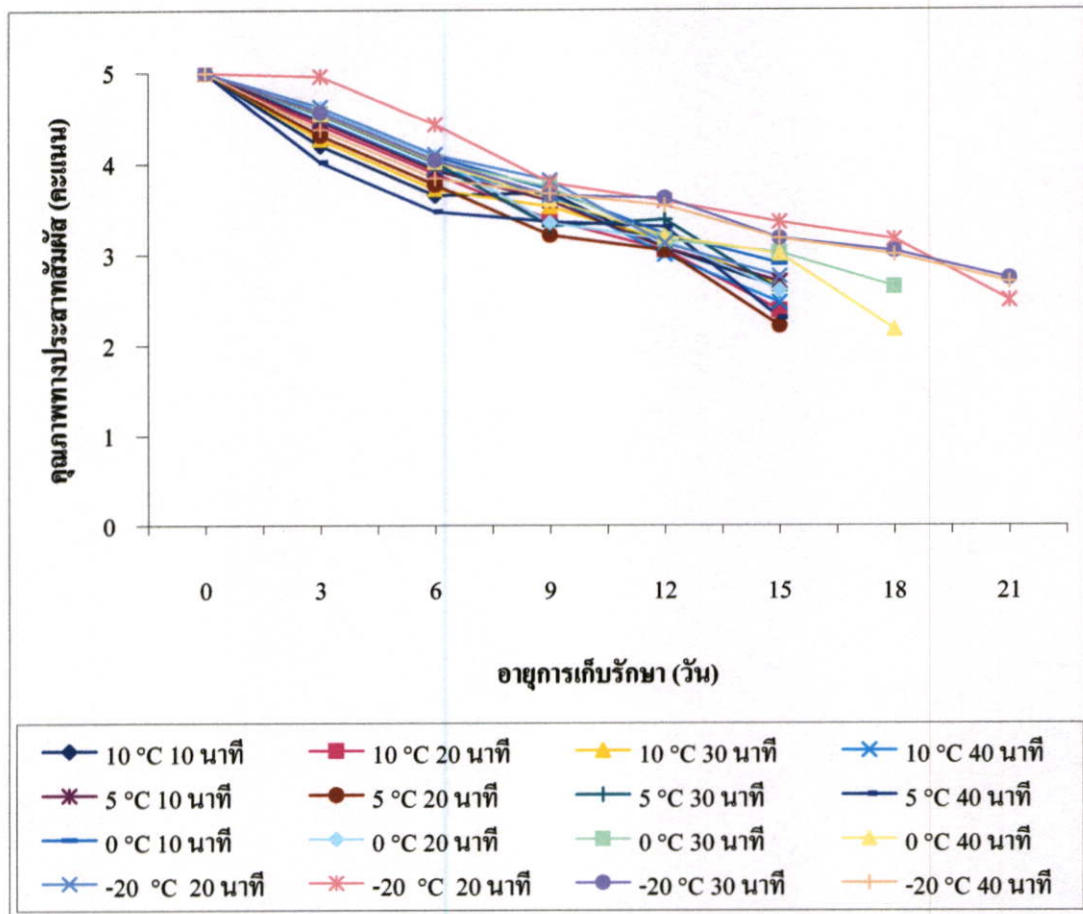
ตารางที่ 4.29 แสดงคุณภาพทางประสาทสัมผัสของชมพูทับทิมจีนที่ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 15 วัน

ระดับอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	คุณภาพทางประสาทสัมผัส (คะแนน)				
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน
10	4.35b ^L	3.81b ^L	3.57ab ^L	3.07b ^L	2.54c ^L
5	4.34b	3.80b	3.37b	3.20b	2.45c
0	4.59ab	4.06a	3.61a	3.19b	2.88b
-20	4.64a	4.11a	3.74a	3.47a	3.12a
F-test	*	*	*	**	**
CV.	6.50	6.96	7.26	8.32	7.24

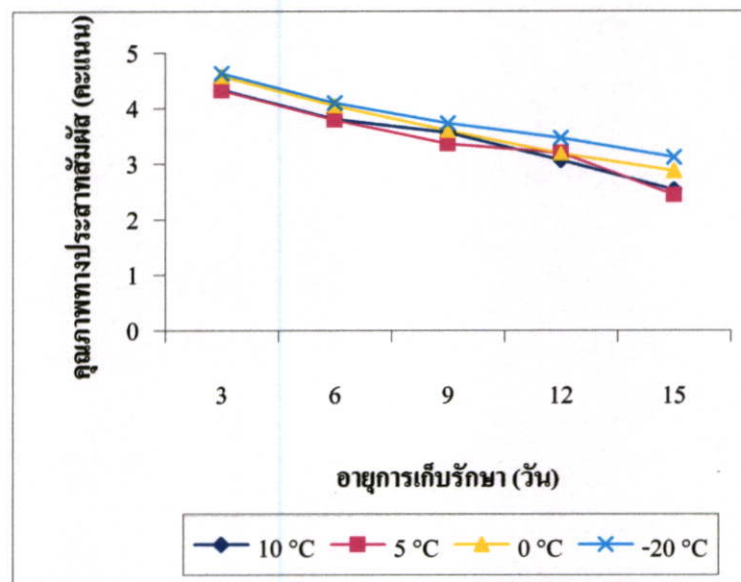
^L/ ตัวอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้ง แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ ตามการเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.30 แสดงคุณภาพทางประสาทสัมผัสของชมพูทับทิมจีนที่ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9 และ 15 วัน

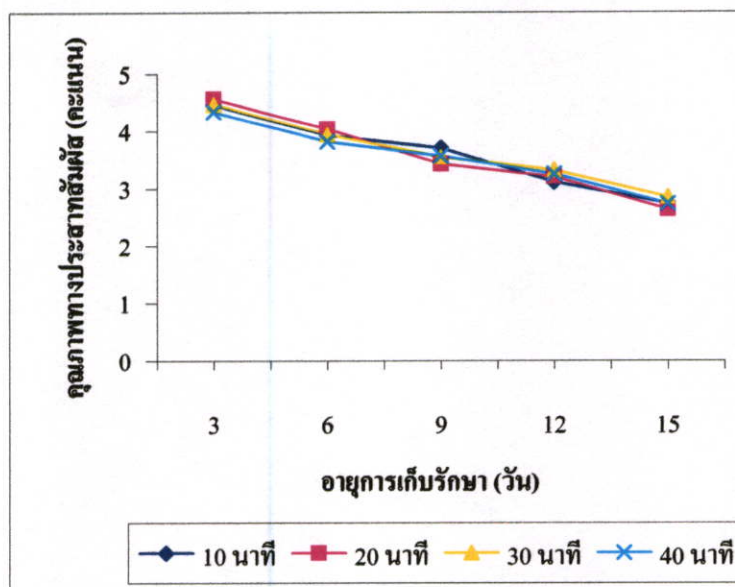
ระยะเวลา (นาที)	คุณภาพทางประสาทสัมผัส (คะแนน)				
	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน
10	4.48	3.94	3.71	3.12	2.75
20	4.58	4.05	3.44	3.21	2.64
30	4.49	3.96	3.56	3.33	2.86
40	4.36	3.83	3.58	3.26	2.74
F-test	ns	ns	ns	ns	ns
CV.	6.50	6.96	7.26	8.32	7.24

ตารางที่ 4.44 แสดงคุณภาพทางประสาทสัมผัสของหน่อที่บ่มจันทน์ ภายหลังจากการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน

ตารางที่ 4.45 แสดงคุณภาพทางประสาทสัมผัสของหน่อที่บ่มจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน ภายหลังจากการเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

ตารางที่ 4.46 แสดงคุณภาพทางประสาทสัมผัสของชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน

4.2.10 อายุการเก็บรักษา

ชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที และที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที มีอายุการเก็บรักษามากที่สุดคือ 18 วัน และชมพูที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที ระดับอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที ระดับอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 40 นาที ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที ที่ระดับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที และที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีอายุการเก็บรักษาน้อยที่สุดคือ 12 วัน (ตารางที่ 4.31)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระดับอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส มีอายุการเก็บรักษามากที่สุดคือ 16.5 วัน และที่ระดับอุณหภูมิ 10 และ 5 องศาเซลเซียส มีอายุการเก็บรักษาน้อยที่สุดคือ 12 วัน (ตารางที่ 4.32)

เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยระยะเวลาในการลดอุณหภูมิปัจจัยเดียว ปรากฏว่า ชมพูที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลา 30 และ 40 นาที มีอายุการเก็บรักษามากที่สุดคือ 14.25 วัน และที่ระยะเวลา 10 นาที มีอายุการเก็บรักษาน้อยที่สุดคือ 12 วัน จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะเวลา มีผลทำให้อายุการเก็บรักษาแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.33)

ตารางที่ 4.31 แสดงอายุการเก็บรักษาของชมพูทับทิมจันทิ

Treatment combination	อายุการเก็บรักษา (วัน)
10 °C 10 นาที	12c ^{1/}
10 °C 20 นาที	12c
10 °C 30 นาที	12c
10 °C 40 นาที	12c
5 °C 10 นาที	12c
5 °C 20 นาที	12c
5 °C 30 นาที	12c
5 °C 40 นาที	12c
0 °C 10 นาที	12c
0 °C 20 นาที	12c
0 °C 30 นาที	15b
0 °C 40 นาที	15b
-20 °C 10 นาที	12c
-20 °C 20 นาที	18a
-20 °C 30 นาที	18a
-20 °C 40 นาที	18a
F-test	**
CV.	7.40

^{1/} ตัวอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้ง แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ ตามการเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.32 แสดงอายุการเก็บรักษาของชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน

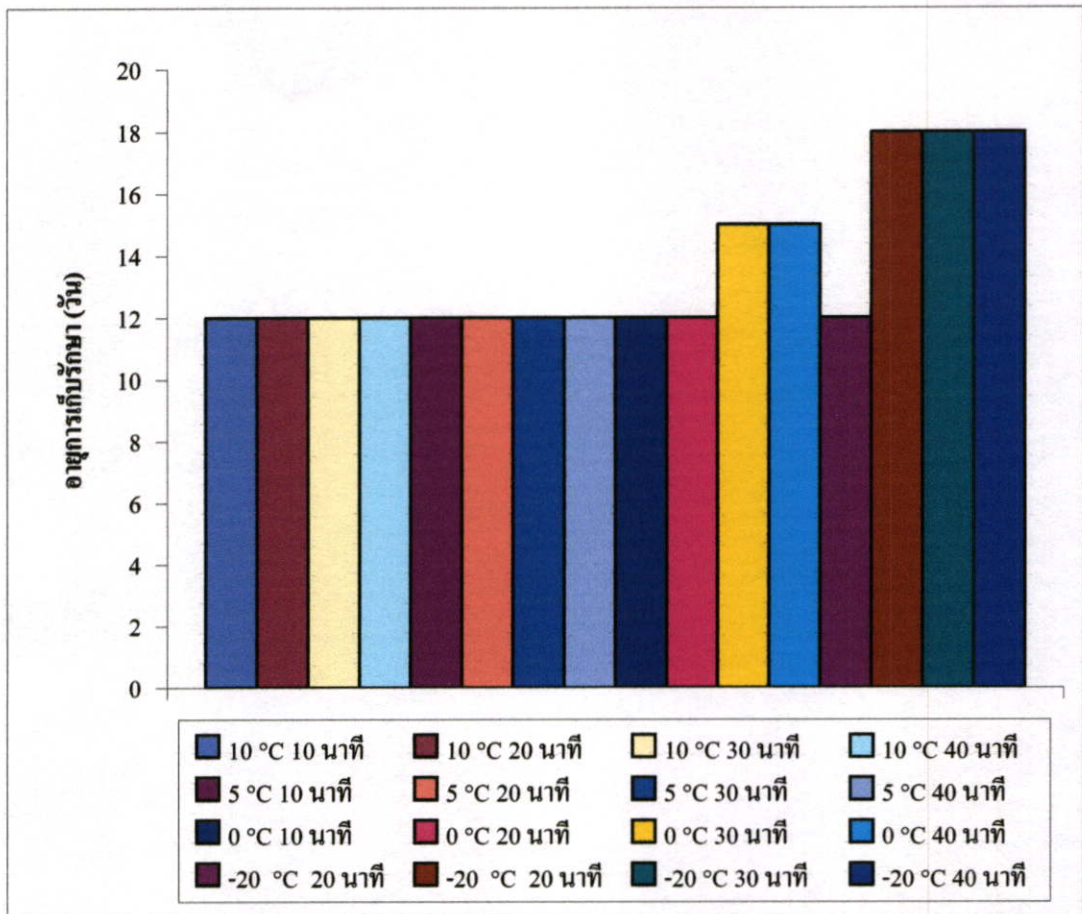
ระดับอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	อายุการเก็บรักษา (วัน)
10	12.00c ^U
5	12.00c
0	13.50b
-20	16.50a
F-test	**
CV.	7.40

U/ ตัวอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้ง แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ ตามการเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

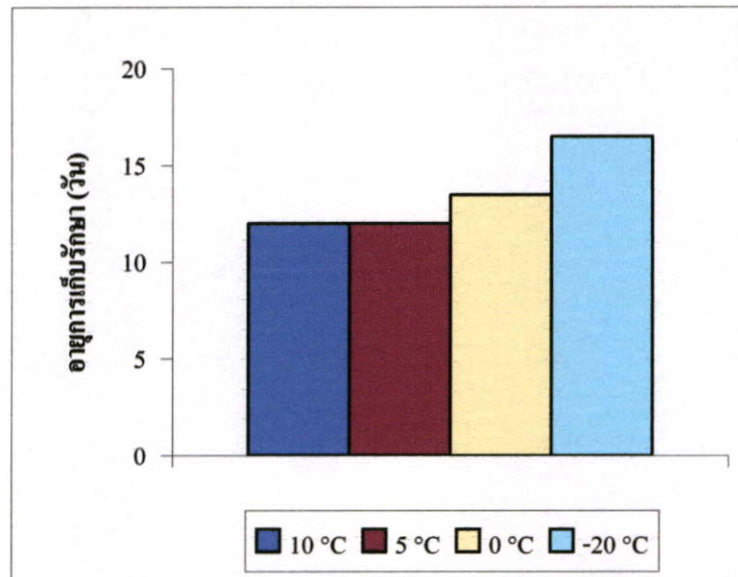
ตารางที่ 4.33 แสดงอายุการเก็บรักษาของชมพูทับทิมจันทน์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน

ระยะเวลา (นาที)	อายุการเก็บรักษา (วัน)
10	12.00b ^U
20	13.50a
30	14.25a
40	14.25a
F-test	**
CV.	7.40

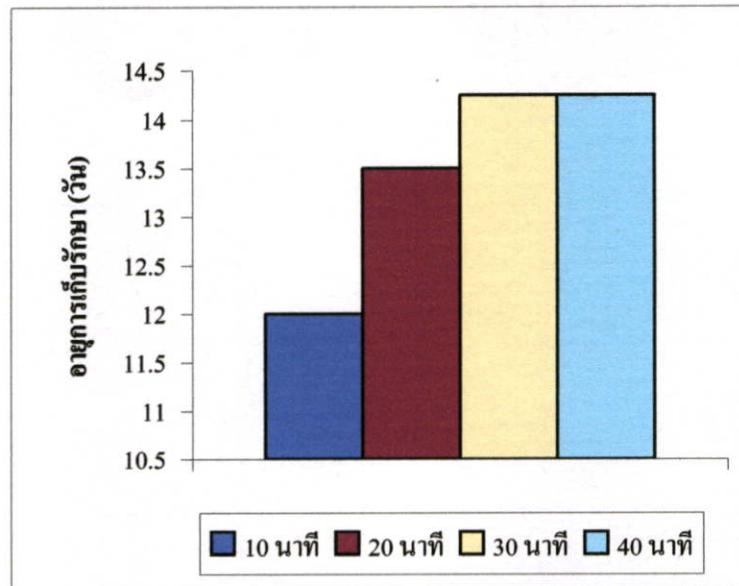
U/ ตัวอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้ง แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติ ตามการเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ภาพที่ 4.47 แสดงอายุการเก็บรักษาของชมพูทับทิมจันทิ

ภาพที่ 4.48 แสดงอายุการเก็บรักษาของชมพูทับทิมจันทิ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิต่างๆ กัน

ภาพที่ 4.49 แสดงอายุการเก็บรักษาของชมพู่ทับทิมจันทร์ ที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆ กัน

บทที่ 5

วิจารณ์ผลการทดลอง

5.1 การทดลองที่ 1

จากการศึกษาผลของภาชนะบรรจุ ต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และออกซิเจนในขณะเก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์ โดยศึกษาภาชนะบรรจุ 4 ชนิด คือ ถุงพลาสติก polyethylene (PE) ถุงพลาสติก polypropylene (PP) ถุงพลาสติก laminate (vacuum) และ ฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride (PVC) โดยเก็บรักษาที่ระดับอุณหภูมิ 15 ± 2 องศาเซลเซียส

พบว่าการบรรจุชมพู่ในถุงพลาสติก polyethylene (PE) และ ฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride (PVC) สามารถยืดอายุการเก็บรักษาได้นาน 9 วัน โดยที่ลักษณะภายนอกและคุณภาพเป็นที่ยอมรับได้ของตลาด ซึ่งปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซออกซิเจนในระดับที่เหมาะสมสามารถทำให้อัตราการหายใจของผลผลิตลดลง โดยไม่เกิดการผิดปกติของผลผลิต (Zagory and Kader. 1998) โดยหากเพิ่มความเข้มข้นของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ อัตราการหายใจจะลดลง ทำให้อายุการเก็บรักษาของผลไม้เพิ่มขึ้น (วัฒนา วิรุฒิกร. 2540) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุขณะเก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์ เกิดจากคุณสมบัติการซึมผ่านของก๊าซต่อภาชนะบรรจุ

ภาชนะบรรจุที่มีการซึมผ่านของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ จะส่งผลให้มีการสะสมก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่สูง ทำให้เกิดการเสื่อมสภาพของรงควัตถุสีแดง ซึ่งได้แก่ แอนโทไซยานิน และ ฟลาโวนอยด์

ถุงพลาสติก polyethylene (PE) มีการซึมผ่านของไอน้ำได้น้อยกว่าฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride (PVC) ซึ่งจะเห็นได้ว่าการสูญเสียน้ำหนักสดของถุงพลาสติก polyethylene (PE) น้อยกว่าฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride (PVC) ถึง 10 เท่า ดังนั้นถุงพลาสติก polyethylene (PE) จึงเหมาะสมที่สุดในการใช้เก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์เพื่อยืดอายุการเก็บรักษา

5.2 การทดลองที่ 2

จากการศึกษาผลของระดับอุณหภูมิ และระยะเวลาการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วต่อรูปแบบการเปลี่ยนแปลงก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในขณะเก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์ ทำการบรรจุชมพู่ในถุงพลาสติก polyethylene (PE) โดยเก็บรักษาที่ระดับอุณหภูมิ 15 ± 2 องศาเซลเซียส พบว่าการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20, 30 และ 40 นาที ก่อนการเก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์ แล้วทำการบรรจุชมพู่ในถุงพลาสติก polyethylene (PE) โดยเก็บรักษาที่ระดับอุณหภูมิ 15 ± 2 องศาเซลเซียส สามารถยืดอายุการเก็บรักษาได้นาน 18 วัน โดยที่

ลักษณะภายนอกและคุณภาพดี ยังเป็นที่ยอมรับได้ของตลาด การลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วสามารถลดความร้อนสะสมที่ผลผลิตได้รับในแปลงปลูก หรือที่เรียกว่า ความร้อนแฝง (field heat) และสามารถลดความร้อนที่พืชคายออกมาจากผักหรือผลไม้ (vital heat) ลงได้ทำให้ผลผลิตมีอัตราการหายใจและการคายน้ำลดลง ส่งผลทำให้อายุการเก็บรักษายาวนานขึ้น (นิพนธ์ ไชยมงคล. 2548) แต่พบว่าถ้าทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วหรือเก็บรักษาด้วยอุณหภูมิที่ต่ำกว่า 13 องศาเซลเซียส แต่สูงกว่าจุดเยือกแข็ง มักพบอาการสะท้านหนาว (chilling injury) คือพบอาการตายของเซลล์ที่ผิวผลผลิต ทำให้มีรอยบวมหรือเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ถ้าเป็นผลไม้อาจทำให้ผลไม้ไม่สุกและเกิดเป็นโรคได้ง่าย (จริงแท้ ศิริพานิช. 2549) และถ้าทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วหรือเก็บรักษาด้วยอุณหภูมิที่ต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง จะพบการอาการเสียหายอันเนื่องมาจากอุณหภูมิเยือกแข็ง (freezing injury) โดยมีอาการคล้ายอาการสะท้านหนาว แต่มีสาเหตุจากการเกิดผลึกน้ำแข็งขึ้นภายในเซลล์ (Wang, 1991)

ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และก๊าซออกซิเจนในภาชนะบรรจุมีความแตกต่างในช่วงระยะเวลา 72 ชั่วโมงหลังการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว โดยปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จะลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่วนปริมาณก๊าซออกซิเจนนั้นจะเพิ่มขึ้นในช่วงชั่วโมงแรกๆหลังการเก็บรักษา และพบว่าภายหลังการเก็บรักษา 72 ชั่วโมง ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุจะค่อนข้างคงที่ตลอดอายุการเก็บรักษา ซึ่งปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และก๊าซออกซิเจนในภาชนะบรรจุที่คงที่นี้ จะมีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เฉลี่ย 5.93 เปอร์เซ็นต์ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจนเฉลี่ย 1.94 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งแตกต่างกับการไม่ได้ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วในวิธีการที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วจะมีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เฉลี่ย 7.38 เปอร์เซ็นต์ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจนเฉลี่ย 0.85 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งหากสังเกตจากปริมาณก๊าซออกซิเจน พบว่าผลผลิตมีอัตราการหายใจลดลงประมาณ 2.28 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นไปตาม Van't Hoff Rule ซึ่งกฎนี้กล่าวว่า อัตราเร็วของปฏิกิริยาทางชีวเคมีจะเพิ่มขึ้น 2-3 เท่า เมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้น 10 องศาเซลเซียส (คณัย บุญเกียรติ และนิธิยา รัตนาปนนท์. 2548)

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

6.1 การทดลองที่ 1

จากการศึกษาผลของภาชนะบรรจุ ต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ออกซิเจน และคุณภาพในขณะเก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์ โดยเก็บรักษาที่ระดับอุณหภูมิ 15 ± 2 องศาเซลเซียส สามารถสรุปได้ดังนี้

ภาชนะบรรจุมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และออกซิเจนในภาชนะบรรจุ ซึ่งภาชนะบรรจุที่มีการสะสมของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่สูง และมีการซึมผ่านของก๊าซออกซิเจนน้อยส่งผลให้ผลชมพู่มีการสูญเสียคุณภาพเร็วขึ้น โดยถุงพลาสติก polyethylene (PE) และ ฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride (PVC) มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และออกซิเจน ที่เหมาะสมต่อการยืดอายุการเก็บรักษาชมพู่ โดยที่ลักษณะภายนอกและคุณภาพเป็นที่ยอมรับได้ของตลาด

ชนิดของภาชนะบรรจุ ไม่มีผลต่อความสว่างของผิวผล ความแน่นเนื้อ ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ และปริมาณกรด แต่มีผลต่อการสูญเสียน้ำหนักสด สีแดงของผิวผล ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุ และคุณภาพทางประสาทสัมผัส โดยการสูญเสียน้ำหนักสดจะเพิ่มขึ้นตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น ซึ่งพบว่าการบรรจุชมพู่ในถุงพลาสติก polyethylene (PE) มีการสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุด สีแดงจะลดลงตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น ซึ่งพบว่าการบรรจุชมพู่ในถุงพลาสติก polyethylene (PE) และ ฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride (PVC) มีสีแดงมากที่สุด และจะพบว่าคุณภาพทางประสาทสัมผัสลดลงตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น ซึ่งการบรรจุชมพู่ในถุงพลาสติก polyethylene (PE) และ ฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride (PVC) มีคุณภาพทางประสาทสัมผัสมากที่สุด

ถุงพลาสติก polyethylene (PE) และ ฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride (PVC) สามารถยืดอายุการเก็บรักษาได้นาน 9 วัน โดยที่ลักษณะภายนอกและคุณภาพเป็นที่ยอมรับได้ของตลาด แต่ถ้พิจารณา รวมถึงการสูญเสียน้ำหนักสด พบว่า การบรรจุชมพู่ในถุงพลาสติก polyethylene (PE) มีการสูญเสียน้ำหนักสดน้อยกว่าฟิล์มพลาสติก polyvinyl chloride (PVC) ถึง 3.55 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้น ถุงพลาสติก polyethylene (PE) จึงเหมาะสมที่สุดในการใช้เก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์เพื่อยืดอายุการเก็บรักษา

6.2 การทดลองที่ 2

จากการศึกษาผลของระดับอุณหภูมิ และระยะเวลาการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วต่อรูปแบบการเปลี่ยนแปลงก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ออกซิเจน และคุณภาพในขณะที่เก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์ ทำการบรรจุชมพู่ในถุงพลาสติก polyethylene (PE) โดยเก็บรักษาที่ระดับอุณหภูมิ 15 ± 2 องศาเซลเซียส สามารถสรุปได้ดังนี้

ระดับอุณหภูมิและระยะเวลาการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และก๊าซออกซิเจนในภาชนะบรรจุ ในช่วงระยะเวลา 72 ชั่วโมงหลังการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว โดยปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จะลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่วนปริมาณก๊าซออกซิเจนนั้นจะเพิ่มขึ้นในช่วงชั่วโมงแรกๆหลังการเก็บรักษา และพบว่าภายหลังการเก็บรักษา 72 ชั่วโมง ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจนในภาชนะบรรจุจะค่อนข้างคงที่ตลอดอายุการเก็บรักษา ซึ่งปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และก๊าซออกซิเจนในภาชนะบรรจุที่คงที่นี้ จะมีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เฉลี่ย 5.93 เปอร์เซ็นต์ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจนเฉลี่ย 1.94 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งแตกต่างกับการไม่ได้ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว มีปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เฉลี่ย 7.38 เปอร์เซ็นต์ และมีปริมาณก๊าซออกซิเจนเฉลี่ย 0.85 เปอร์เซ็นต์

การใช้ระดับอุณหภูมิร่วมกับระยะเวลาการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว มีผลต่ออุณหภูมิภายในลักษณะเนื้อเยื่อ ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และออกซิเจน คุณภาพทางประสาทสัมผัส และอายุการเก็บรักษา แต่ไม่มีผลต่อ การสูญเสียน้ำหนักสด สีผิว ความแน่นเนื้อ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ และปริมาณกรด

อุณหภูมิภายในผลชมพู่ มีความแตกต่างกันไปตามระดับอุณหภูมิที่ใช้ในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วและระยะเวลาที่ใช้ในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว โดยวิธีการการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีอายุการเก็บรักษานานที่สุด จะมีอุณหภูมิภายในผลเฉลี่ย 17.26 - 9.07 องศาเซลเซียส

การลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระดับอุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20, 30 และ 40 นาที ก่อนการเก็บรักษาชมพู่ทับทิมจันทร์ แล้วทำการบรรจุชมพู่ในถุงพลาสติก polyethylene (PE) โดยเก็บรักษาที่ระดับอุณหภูมิ 15 ± 2 องศาเซลเซียส สามารถยืดอายุการเก็บรักษาได้นาน 18 วัน โดยที่ลักษณะภายนอกและคุณภาพดี เป็นที่ยอมรับได้ของตลาด

บรรณานุกรม

- จริงแท้ ศิริพานิช. 2546. **สรีรวิทยาและเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวผักและผลไม้**. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จริงแท้ ศิริพานิช. 2549. **ชีววิทยาหลังการเก็บเกี่ยวและการหายใจของพืช**. นครปฐม : โรงพิมพ์ศูนย์
ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตร
ศาสตร์ กำแพงแสน.
- คนัย บุญเกียรติ. 2531. **เอกสารประกอบการสอนวิชาสรีรวิทยาหลังการเก็บเกี่ยวพืชสวน**.
เชียงใหม่ : คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คนัย บุญเกียรติ และนิธิยา รัตนาปนนท์. 2548. **การปฏิบัติภายหลังการเก็บเกี่ยวผักและผลไม้**.
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ไทรวรา ศรีเปารยะ. 2548. “ผลของน้ำมันหอมระเหยจากขมิ้นต่อคุณภาพและการยับยั้งการเกิด
โรคในชมพู่พันธุ์ทุลเกล้าขณะเก็บรักษา.” ปัญหาพิเศษปริญญาโท ภาควิชาพืชสวน คณะ
เทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. กรุงเทพฯ.
- นิพนธ์ ชัยมงคล. 2548. **การลดอุณหภูมิเฉียบพลัน (pre-cooling)**. [Online]. Available :
http://www.agric-prod.mju.ac.th/vegetable/File_link/precooling.pdf 11/09/49.
- นิภา คุณทรงเกียรติ. 2540. “การเก็บรักษาผลผลิตพืชสวน.” **วารสารเกษตรก้าวหน้า**. 2(2) : 38-44.
- ปุ่น คงเจริญเกียรติ และสมพร คงเจริญเกียรติ. 2541. **บรรจุภัณฑ์อาหาร**. กรุงเทพฯ : แพคเมทส์.
- วิจิตร วังโน และอัยยง ไพสุศาสนติวัฒนา. 2537. **การจำแนกพืชสวน**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพืช
สวน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วัฒนา วิวิธนาการ. 2540. “เทคนิค CAP/MAP เพื่อยืดอายุการเก็บอาหาร.” **วารสารอาหาร**. 27(4) : 278-
281.
- สายชล เกตุยา และอภิธา บุญศิริ. 2546. **การเปลี่ยนแปลงสารฟีนอลิก ลิกลิน และเอนไซม์ที่
เกี่ยวข้องกับการแข็งตัวของเปลือกผลมังคุดหลังการตกกระทบ**. นครปฐม : ภาควิชาพืช
สวน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน.
- สุกัลยา กุ่ทอง, สุรพล เข้าน้อง และกนกวรรณ เสรีภาพ. 2548. “การยืดอายุการเก็บรักษาข้าวโพด
หวานโดยการลดอุณหภูมิด้วยน้ำเย็น.” **วิทยาสารกำแพงแสน**. 3(2) : 48-61.
- อภิชาติ ศรีสะอาด. 2546. **คู่มือทำสวนชมพู่อย่างมืออาชีพ**. บริษัท นาคา อินเตอร์มีเดีย.
- Basanta, A.L. and C.K. Sankat. 1995. “Storage of The Pomerac (*Eugenia malaccensis*).”
Harvest and Postharvest Technologies for Fresh Fruits and Vegetables. p.567-574.

- British Nutrition Foundation. 2001. **Hedonic Scale**. [online]. Available <http://www.nutrition.org.uk/upload/Hedonic%20Scale.pdf> 08/09/49
- Glahan, S. and T. Kerdsiri. 2000. "Influence of CO₂ : O₂ on Quality After Storage of Gros Michel 'Hom Thong'.". **Abstracts The International Conference Tropical Agriculture Technology for Better Health and Environment**. Nakhon Pathom : Kasetsart University. Thailand.
- Holfman, P.J., B.A Stubbing., M.F. Adkins, R.J. Corcoran, A. White and A.B. Woolf. 2002. "Low Temperature Conditioning Before Cold Disinfestation Improves 'Hass' Avocado Fruit Quality." **Postharvest Biology and Technology**. 28 : 123-133.
- Jacxsens, L., F. Devlieghere and J. Debevere. 2001. "Temperature Dependence of Shelf-life as Affected by Microbial Proliferation and Sensory Quality of Equilibrium Modified Atmosphere Packaged Fresh Produce." **Postharvest Biology and Technology**. 26 : 59-73
- Kader, A.A. 1982. "Standardization and Inspection of Fruit and Vegetable." **Postharvest Techonlogy of Horticultural Crops**. University of Califonia. Oakland. 191-200.
- Lee, B.H. 1996. **Fundamentals of Food Biotechnology**. New York : VCH.
- Morton, J. 1987. "Rose Apple." **Fruits of Warm Climates**. Miami, FL. p.381-382.
- Sanyot, T., M. Plainsiirichai, K. Boontiang, S. Suanphairich and W.T. David. 2006. "Effect of Sucrose Ester on Rose apple (*Syzygium aqueum* Alston) cv. Thapthim-Jan." **Agricultural Sci. Journal**. 37(5) : 176-179.
- Vigneault, C., Y. Gariepy, D. Roussel and B. Goyette. 2004. "The Effect of Precooling Delay on The Quality of Stored Sweet Corn." **J. Food Agric. Environ**. 2(2) : 71-73.
- Wang, C.Y. 1991. "Reduction of Chilling Injury in Fruits and Vegetables." **Postharvest News and Information**. 2(3) : 165-168.
- Zagory, D. and Kader, A.A. 1988. "Modified Atmosphere Packaging for Fresh Produce." **J. Food Tech**. 42(9) : 70-77.

ประวัติผู้เขียน

นายไตรวรา ศรีเปารยะ เกิดเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2524 ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมต้นจาก โรงเรียนมัธยมวัดดาวคะนอง มัธยมปลายจาก โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา 2 ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเกษตรศาสตร์ (พืชสวน) จากสถาบันสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547